

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

HANDELINGEN

55-56-57-58-59-60-61-62-63-64

VERGADERINGENVANJUNI1993

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

AQUAFIN

BEGROTING

BELEIDSBRIEF GEZINSBELEID

BELGISCH VOORZITTERSCHAP EUROPESE MINISTERRAAD

BIJKOMENDE FEDERALE STEUN AAN HET BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK GEWEST

BOELWERF VLAANDEREN

DECREET BEHOUD VAN MONUMENTEN EN LANDSCHAPPEN

DECREET BESCHERMING ARCHEOLOGISCH PATRIMONIUM

DECREET GOEDKEURING INTERNATIONALE AKTEN

DECREET RUIMTELIJKE ORDENING
GEZINS- EN BEJAARDENHULP

DISCRIMINATIE IN DE
ENERGIETAKS

INTERPELLATIES

MILITAIRE DOMEINEN

TRANSFERS IN DE SOCIALE ZEKERHEID

VERANKERING

VLAANDEREN-EUROPA 2002

WATERVERDRAGEN

ZUID-AFRIKA

Inhoud

Nr. 55 **Maandag 7 juni 1993**

Berichten van verhindering, blz. 2081

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 2081

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 2081

Voorafbeelding door het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 2081

Verslagen

Indiening, blz. 2081

Resolutie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Indiening, blz. 2082

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 2082

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 2082

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 2082

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 264 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 4

Voorstel van decreet van mevrouw M. Vogels en mevrouw V. Dua houdende wijziging van de artikelen 2, 12, 15, 16 en 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 162 (BZ 1992) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 265 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 266 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 2083
Spreker : De heer J. De Mol, verslaggever

Motie van orde

Voorstel tot verdaging van een agenda­punt, blz. 2087

Sprekers : de heren A. Denys, G. Car­doen, J. De Mol, J. De Seranno, E. Van Rompuy, minister T. Kelchtermans

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 264 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 4

Voorstel van decreet van mevrouw M. Vogels en mevrouw V. Dua houdende wijziging van de artikelen 2, 12, 15, 16 en 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende

de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw

— 162 (BZ 1992) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 265 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 266 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 2089

Sprekers : De heren J. Van Eetvelt, verslaggever, V. Vautmans, P. Tant, mevrouw M. Vogels, de heren J. De Mol, J. De Seranno, J. Caudron, R. Van Rompaey, minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2110

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 264 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 4

Voorstel van decreet van mevrouw M. Vogels en mevrouw V. Dua houdende wijziging van de artikelen 2, 12, 15, 16 en 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw

— 162 (BZ 1992) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 265 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 266 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 2110

Sprekers : De heren P. Tant, J. De Mol, R. Van Rompaey, J. De Seranno, minister T. Kelchtermans

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 264 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 4

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2116

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 265 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2117

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw — 266 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2117

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2118

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 2119

Nr. 56 **Dinsdag 8 juni 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2123

Project Vlaanderen-Europa 2002 van de Vlaamse regering

Debat, blz. 2123

Sprekers : de heren E. Van Rompuy, A. Denys, L. Hancké, J. Geysels, E. Baldewijns, F. Dewinter, H. Lauwers, L. Dierickx, minister H. Weckx, minister N. De Batselier, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2146

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 2147

Nr. 57 **Dinsdag 8 juni 1993**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2155

Project Vlaanderen-Europa 2002 van de Vlaamse regering

Debat (Voortzetting), blz. 2155

Sprekers : de heren J. Geysels, E. Van Rompuy, L. Dierickx, P. Van Grembergen, H. Suykerbuyk, R. Van Hoo­land, C. Lisabeth, W. Verreycken, P. Tant, A. Denys, J. De Mol, M. Capoen, J. Ansoms, L. Hancké, J. Caudron, J.-P. Van Rossem, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 2183

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2183

Nr. 58 **Woensdag 9 juni 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2185

Interpellaties (Regl. art. 89)

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de discriminatie van onafhankelijke groepen in de sector van de gezins- en bejaardenhulp, blz. 2185
Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, E. De Groot, M. Maertens, minister W. Demeester- De Meyer
Met redenen omklede motie, blz. 2191

Interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over bijkomende federale steun aan het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, blz. 2191

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, E. Van Rompuy, J. Van Hautthem, H. Schiltz, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede motie, blz. 2196

Interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het invoeren van een energietaks op het privé-energieverbruik ter compensatie van de concurrentie- en tewerkstellingsbevorderende maatregelen door de federale regering, blz. 2196

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, J. Geysels, minister-president L. Van den Brande

Interpellatie van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over een mogelijke afbouwstrategie voor de fosfaatindustrie, blz. 2198

Sprekers : mevrouw V. Dua, minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2204

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 2205

Nr. 59 **Woensdag 9 juni 1993** **Middagvergadering**

Berichten van verhindering, blz. 2209

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 2209

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer J. Caubergs tot

de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over een vrije dag voor Genkse leerlingen ter gelegenheid van een islamitische feestdag, blz. 2210

Actuele vraag van de heer L. Appeltans tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de stopzetting van het Kodaly-project in het muziekonderwijs, blz. 2211

Actuele vraag van de heer J. Tavernier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over een eventuele bevrozing van het aantal lessen in het HOKT, blz. 2212

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het Duwvaarttracé, blz. 2213

Actuele vraag van de heer G. Vermassen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de werkgelegenheid in het Maastrand, blz. 2214

Actuele vraag van de heer G. Lisabeth tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de resultaten van de Groep Begemann, blz. 2215

Actuele vraag van de heer J. Laverge tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de financiering van de opstarting van de Boelwerf, blz. 2216

Actuele vraag van de heer P. Chevalier tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de huisvuilverbrandingsoven in Brugge, blz. 2217

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het bermbeheer, blz. 2218

Actuele vraag van de heer J. Van Hautthem tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de vernietiging van een gemeenteraadsbesluit van Sint-Martens-Latem, blz. 2219

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer H. Candries tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en

Externe Betrekkingen, over de verankeringsstrategie van de Vlaamse regering
Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de eventuele privatisering van de GIMV en andere overheidsbedrijven

Actuele interpellatie van de heer L. Barbé tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de mogelijke oprichting van een ankerholding, blz. 2220

Sprekers : de heren H. Candries, A. Denys, E. Van Rompuy, L. Barbé, H. Schiltz, L. Hancké, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede motie, blz. 2231

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw – **264** (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4

Hoofdelijke stemming, blz. 2231

Sprekers : de heren V. Vautmans, J. De Mol, A. Denys, J. Van Eetvelt, J. Valkemers, mevrouw M. Vogels, de heren L. Bril, W. Goossens, J. Caubergs, L. Van Nieuwenhuysen, W. Seeuws

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw – **265** (1992-1993) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 2235

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw – **266** (1992-1993) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 2236

Voorstel van resolutie van de heer P. Dewael betreffende de sanering van de mijn-terreinen

– **342** (1992-1993) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 2237

Spreker : de heer P. Dewael

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dierden tot besluit van de op **25** mei 1993 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de politisering van de regionale televisie – **352** (1992-1993) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2238

Met redenen omklede motie van de heer P. Chevalier tot besluit van de op 25 mei 1993 door de heer A. Denys gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brussel-

se Aangelegenheden, over de politisering van de regionale televisie
— 353 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2239
Spreker : de heer F. Van den Eynde

Met redenen omklede motie van de heer S. Platteau c.s. tot besluit van de op 26 mei 1993 door de heer S. Platteau gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de gemeentelijke opcentiemen op de vennootschapsbelastingen
— 354 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 2240
Sprekers : de heren S. Platteau, J. Valkeniers, E. Van Rompuy, C. Lisabeth

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen c.s. tot besluit van de op 26 mei 1993 door de heer H. Van Dienderen gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, en de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over mogelijke maatregelen ter bevordering van het gebruik van de fiets,
— 356 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2244
Sprekers : de heren H. Van Dienderen, A. Denys

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen c.s. tot besluit van de op 27 mei 1993 door de heer H. Van Dienderen gehouden actuele interpellatie tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over het afschaffen van een reeks weekenddiensten door De Lijn
— 357 (1992-1993) — Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 2246

Motie van aanbeveling van de heer F. Dewinter c.s. tot besluit van het op 8 juni 1993 gehouden debat over het project Vlaanderen-Europa 2002 van de Vlaamse regering
— 360 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2247
Spreker : de heer F. Dewinter

Voorstel van resolutie van de heer P. Dewael betreffende de sanering van de mijn-terreinen
— 342 (1992-1993) — Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 2248
Sprekers : de heren P. Dewael, J. Ulburghs, minister-president L. Van den Brande

Actuele interpellaties (Regl. art. 79) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse

Aangelegenheden, over de stakingen en de dienstregeling van de brug- en sluiswachters, blz. 2249

Sprekers : de heer R. Van Hooland, minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2252

Nr. 60 **Maandag 21 juni 1993**

Berichten van verhindering, blz. 2253

Ontwerp van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 2253

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 2253

Beleidsbrief
Indiening en verwijzing, blz. 2253

Verslagen
Indiening , blz. 2253

Memorandum
Indiening , blz. 2254

Besluit van de Vlaamse Executieve
Indiening en verwijzing, blz. 2254

Kennisgeving van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 2254

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 2254

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening , blz. 2255

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 2255

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2255

Ontwerp van decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium — 258 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 5

Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende bescherming van het archeologisch patrimonium
— 46 (IZ 1992) — Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 2256

Sprekers : mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, verslaggever, de heren J. De Mol, J. De Seranno, J. Caudron, J. Eeman, F. Van den Eynde, minister J. Sauwens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2267
Sprekers : de heren J. De Mol, J. De Seranno, minister J. Sauwens

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud

van monumenten en landschappen, gewijzigd bij decreet van 13 juli 1972
— 307 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 2276
Sprekers : de heer J. De Mol, verslaggever, minister J. Sauwens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2277
Sprekers : de heren J. De Mol, J. De Seranno, minister J. Sauwens

Interpellaties (Regl. art. 89)

Interpellatie van de heer D. Ramoudt tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de exploitatie van bijzondere vormen van geregeld vervoer, blz. 2280

Sprekers : de heren D. Ramoudt, J. De Mol, minister J. Sauwens

Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de rol van de minister van Staatshervorming, blz. 2285

Sprekers : de heren F. Dewinter, G. Annemans, minister J. Sauwens

Met redenen omklede motie, blz. 2292

Interpellatie van de heer M. Capoen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de bescherming als landschap van het militair domein van Lombardsijde

Interpellatie van mevrouw M. Vogels tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de stand van zaken betreffende het dossier militaire domeinen, blz. 2293

Sprekers : de heer M. Capoen, mevrouw M. Vogels, de heren J. De Mol, J. Demeulenaere, minister J. Sauwens, minister T. Kelchtermans

Met redenen omklede motie, blz. 2301

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2301

Bijlage
Vragen om uitleg, blz. 2303

Nr. 61 **Dinsdag 22 juni 1993**
 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2315

Interpellaties (Regl. art. 89)

Interpellatie van de heer J. Geysels tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over problemen naar aanleiding van de overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de NV Aquafin, blz. 2315

Sprekers : de heren J. Geysels, A. Denys, J. Van Eetvelt, minister N. De Batselier

Interpellatie van de heer J. Van Eetvelt tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de achterstand bij de uitbetaling van de huisvestingspremies ingevolge de inwerktreding van het nieuwe premiestelsel op 1 april 1993, blz. 2323

Sprekers : de heer J. Van Eetvelt, minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2325

Nr. 62

Dinsdag 22 juni 1993
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2327

Interpellaties (Regl. art. 89)

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over problemen met de privé-partner in de NV Boelwerf-Vlaanderen, Interpellatie van de heer C. Lisabeth tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verbintenissen van de groep Begemann inzake de Boelwerf, blz. 2327

Sprekers : de heren A. Denys, C. Lisabeth, F. Wymeersch, E. Van Rompuy, L. Barbé, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede moties, blz. 2337

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 2337

Interpellaties (Regl. art. 89) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer H. Suykerbuyk tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de houding van de Vlaamse regering naar aanleiding van de recente ontwikkelingen in Zuid-Afrika, blz. 2337

Sprekers : de heren H. Suykerbuyk, D. Van der Maelen, J. Valkeniers, S. Platteau, P. Van Grembergen, F. Dewinter, mevrouw M. Aelvoet, de heer J. Geysels, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede moties, blz. 2353

Beleidsbrief Gezinsbeleid

— 313 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Debat, blz. 2353

Sprekers : mevrouw A. Leysen, de heer G. Anthuenis, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heer L. Van Nieuwenhuysen, mevrouw L. Maximus, de heer M. Maertens, minister W. Demeester-De Meyer

Motie van aanbeveling, blz. 2364

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2364

Nr. 63

Woensdag 23 juni 1993

Berichten van verhindering, blz. 2365

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992

— 19-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)

— 18 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

— 21 (1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)

— 19-B (1992-1993) — Nrs. 1 tot 7

— 20-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

— 21 (1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende maatregelen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1993

— 335 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 2365

Spreker : de heer J. Taylor

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2365

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992

— 19-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)

— 18 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

— 21 (1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)

— 19-B (1992-1993) — Nrs. 1 tot 7

— 20-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

— 21 (1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende maatregelen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1993

— 335 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 2366

Sprekers : de heren J. Taylor, S. Platteau

Motie van orde

Vraag over coördinatie van de werkzaamheden van de Raad met die van de Wetgevende Kamers, blz. 2369

Sprekers : de heren H. Schiltz, E. Van Rompuy, R. Daems

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992

— 19-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)

— 18 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

— 21 (1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)

— 19-B (1992-1993) — Nrs. 1 tot 7

— 20-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

— 21 (1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende maatregelen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1993

— 335 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 2370

Sprekers : de heren S. Platteau, H. Schiltz, E. Van Rompuy, A. Denys, F. Van den Eynde, W. De Vlieghe, L. Hancké, R. Van Hooland, minister W. Demeester-De Meyer

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992

— 19-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2380

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)

— 18 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

— 21 (1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2381

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)
— 19-B (1992-1993) — Nrs. 1 tot 7
— 20-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
— 21 (1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2381

Ontwerp van decreet houdende maatregelen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1993

— 335 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2390

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2391

Nr. 64 **Donderdag 24 juni 1993**

Berichten van verhindering, blz. 2393

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 2393

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer R. Swinnen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over archeologisch onderzoek langs het SST-tracé in Bierbeek, blz. 2394

Actuele vraag van de heer F. Dewinter tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over een arbeidsvergunning aan een illegale vreemdeling, blz. 2394

Actuele vraag van de heer L. Barbé tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de kwaliteit van het strandwater, blz. 2395

Actuele vraag van de heer J. Vandeurzen tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het moratorium op de zwaar-medische diensten, blz. 2396

Actuele vraag van de heer G. Anthuenis tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de geplande productie-afbouw van de n.v. Cabrita in Zele, blz. 2398

Actuele vraag van de heer J. Vande Lanotte tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en

Externe Betrekkingen, over de aanvraag tot erkenning van doelstelling **5b-gebieden**, blz. 2399

Actuele vraag van de heer J. Laverge tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het preventief bedrijfsbeleid, blz. 2400

Actuele vraag van de heer E. Van Vaeerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het spoedprogramma van Vlabinvest

Actuele vraag van de heer F. Dielens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het spoedprogramma van Vlabinvest, blz. 2400

Actuele vraag van de heer E. Schuermans tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over parkeersystemen met dubbel tarief, blz. 2402

Actuele vraag van de heer W. Verreycken tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over reclame voor pepmiddelen op TV, blz. 2403

Actuele vraag van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de erkenning van regionale televisie-omroepen, blz. 2403

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de culturele agenda van België bij het voorzitterschap van de Europese Ministerraad, blz. 2404

Actuele interpellaties en toegevoegde actuele vraag (Regl. art. 79 en 77)

Actuele interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, en de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de nieuwe cijfers inzake de sociale transfers

Actuele interpellatie van de heer J. Van Hauthem tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de bekendgemaakte cijfers inzake de geldstroom van Vlaanderen naar Wallonië via de sociale zekerheid

Toegevoegde actuele vraag van de heer J. Gabriels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse rege-

ring, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de transfers in de sociale zekerheid, blz. 2406

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, A. Denys, J. Van Hauthem, J. Gabriels, E. Van Rompuy, F. Vandebroucke, J. Peeters, J. Geysels, H. Schiltz, minister-president L. Van den Brande, minister J. Sauwens

Met redenen omklede moties, blz. 2417

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1. De Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de republiek Hongarije anderzijds, en Bijlagen I, II, III, IV, v, VI, VII, VIII, IX, x, XI, XII en XIII, Protocollen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, en Slotakte met veertien Gemeenschappelijke verklaringen, twee Akkoorden onder de vorm van wisseling van brieven en twee Briefwisselingen, twee Verklaringen van de Gemeenschap, vier Verklaringen van Hongarije en Brief van de Regering van Hongarije, gedaan te Brussel op 16 december 1991;

2. de Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de republiek Polen anderzijds, en Bijlagen I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII en XIII, Protocollen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, en Slotakte met vijftien Gemeenschappelijke verklaringen, twee Akkoorden onder de vorm van wisseling van brieven twee Verklaringen van de Gemeenschap, drie Verklaringen van Polen en Brief van de Regering van Polen, gedaan te Brussel op 16 december 1991.

— 351 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 2418

Spreker : de heer H. Suykerbuyk, verslaggever

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2418

Hoofdelijke stemming, blz. 2419

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992

— 19-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 2420

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)

— 18 (1992-1993) — Nrs 1 en 2

— 21 (1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 2421

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 13 (1992-1993) — Nr. 1 (Toelichting)

— 19-B (1992-1993) — Nrs. 1 tot 7
— 20-A (1992-1993) — Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
21(1992-1993) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 2421

Voorstel van motie van overeenstemming
Hoofdelijke stemming, blz. 2422

Ontwerp van decreet houdende maatregelen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1993

— 335 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 2422

Ontwerp van decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium
— 258 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 8

Aangehouden stemmings, blz. 2422

Sprekers : de heren J. Eeman, J. De Seranno

Hoofdelijke stemming, blz. 2426

Spreker : de heer A. Denys

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij decreet van 13 juli 1972

— 307 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmings, blz. 2427

Sprekers : de heren A. Denys, J. De Mol

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 9 juni 1993 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de discriminatie van onafhankelijke groepen in de sector van de gezins- en bejaardenhulp

— 363 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 2428

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, E. De Groot

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Rompuy c.s. tot besluit van de op 9 juni 1993 door de heer P. Van Grembergen gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over bijkomende federale steun aan het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest

— 364 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2431

Met redenen omklede motie van de heer A. Denys tot besluit van de op 9 juni 1993 door de heer A. Denys gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de eventuele privatisering van de GIMV en andere overheidsbedrijven

— 365 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2432

Sprekers : de heren A. Denys, L. Barbé, E. Van Rompuy, F. Wymeersch

Met redenen omklede motie van de heer L. Barbé tot besluit van de op 9 juni 1993 door de heer L. Barbé gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de mogelijke oprichting van een ankerholding

— 366 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2435

Motie van aanbeveling van mevrouw A. Leysen c.s. tot besluit van het op 22 juni 1993 gehouden debat over de Beleidsbrief Gezinsbeleid

— 313 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 2436

Spreker : de heer G. Anthuenis

Voorstel van resolutie van de heer J. Van Hauthem betreffende de werking van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

— 374 (1992-1993) — Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 2438

Sprekers : de heren J. Van Hauthem, A. Denys, P. Van Grembergen, E. Van Rompuy

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)
(Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over diens overleg met minister-president Lubbers betreffende de Waterverdragen, blz. 2439

Sprekers : de heren L. Hancké, G. Annemans, G. Geens, J. Ansoms, minister-president L. Van den Brande

Actuele interpellatie van de heer G. Geens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over maatregelen betreffende de deelname van de Vlaamse ministers aan de Europese Ministerraad vanaf 1 juli 1993

Actuele interpellatie van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de mogelijke gemeenschappelijke actie van de Vlaamse Executieve en de Waalse Gewestexecutieve rond het Belgisch voorzitterschap van de Europese Ministerraad, blz. 2443

Sprekers : de heren G. Geens, G. Annemans, F. Van den Eynde, J. Van Hauthem, minister-president L. Van den Brande

Actuele interpellatie van de heer M. Maertens tot de heer L. Van den Brande,

minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de ~~GIMV~~ dochter Fishlink, blz. 2450

Sprekers : de heren M. Maertens, D. Ramoudt, H. Olaerts, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede motie, blz. 2455

Actuele interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de toepassing van de op 9 juni 1993 door de Vlaamse Raad aangenomen ontwerpen van decreet houdende aanvulling en wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, blz. 2455

Sprekers : de heer J. De Mol, minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2458

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 2459

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 14.04 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend

AANWEZIGEN

M. Aelvoet, G. Annemans, J. Ansons, G. Anthuenis, L. Appeltans, A. Arts, E. Baldewijns, L. Barbé, M. Bartholomeeussen, P. Berben, E. Beysen, R. Bosman, G. Bossuyt, M. Bourgeois, P. Breyne, L. Bril, H. Brouns, J. Buchmann, X. Buisseret, H. Candries, M. Capoen, G. Cardoen, J. Caubergs, J. Caudron, F. Cauwenberghs, P. Chevalier, M. Cordeel, W. Cortois, H. Coveliers, S. Creyf, R. Daems, N. De Batselier, A. De Boeck, J. De Bremaeker, S. De Clerck, H. De Croo, E. De Groot, A. De Maght-Aelbrecht, F. De Man, W. Demeester-De Meyer, J. Demeulenaere, J. De Meyer, J. De Mol, W. Demuyt, A. Denys, P. Deprez, J. De Roo, E. Derycke, J. De Seranno, P. Desmet, R. Deswaene, L. Detiège, W. De Vlieghe, J. Devolder, P. Dewael, F. Dewinter, M. Didden, F. Dielens, L. Dierickx, V. Dua, J. Dupré, J. Eeman, M. Eyskens, J. Gabriels, G. Geens, J. Geysels, F. Ghesquière, A. Gijsbrechts-Horckmans, W. Goossens,

L. Goutry, L. Hancké, P. Hostekint, T. Kelchtermans, A. Kempinaire, H. Lauwers, J. Laverge, J. Leduc, J. Lenssens, A. Leysen, C. Lisabeth, M. Logist, M. Maertens, H. Marsoul, L. Martens, L. Maximus, T. Merckx-Van Goey, G. Moens, C. Moors, L. Nelis-Van Liedekerke, A.-M. Neyts-Uyttebroeck, H. Olaerts, M. Olivier, J. Peeters, L. Peeters, W. Peeters, L. Pierco, E. Pinoie, K. Pinxten, S. Platteau, R. Raes, D. Ramoudt, F. Sarens, J. Sauwens, A. Schellens, H. Schiltz, E. Schuermans, W. Seeuws, J. Sleenckx, J. Spinnewyn, L. Standaert, H. Suykerbuyk, F. Swaelen, G. Swennen, R. Swinnen, W. Taelman, P. Tant, J. Tavernier, J. Taylor, J. Ulburghs, J. Valkeniers, A. Van Aperen, J. Vande Lanotte, L. Van den Brande, F. Vandenbroucke, B. Vandendriesche, F. Van den Eynde, D. Van der Maelen, M. Van der Poorten, J. Van der Sande, J. Vandeurzen, H. Van Dienderen, J. Van Eetvelt, P. Van Grembergen, J. Van Hauthem, J. Van Hecke, R. Van Hooland, M. Van houtte, E. Vankeirsbilck, G. Vanleenhove, R. Vanlerberghe, J. Van Looy, D. Van Mechelen, L. Van Nieuwenhuysen, K. Van Overmeire, T. Van Parys, M. Van Peel, R. Van Rompaey, E. Van Rompuy, E. Van Vaerenbergh, L. Vanvelthoven, R. Van Wallegem, H. Van Wambeke, V. Vautmans, F. Vergote, G. Verhofstadt, I. Verleyen, A. Verlinden, G. Vermassen, F. Vermeiren, W. Verreycken, M. Verwilghen, M. Vogels, H. Weckx, J. Weyts, F. Willockx, F. Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

E. Flamant, J. Timmermans, M. Tyberghien-Vandenbussche : gezondheidsredenen ;

M. Smet, L. Van den Bossche, R. Wierinckx : ambtsverplichtingen ;

R. Landuyt : familieverplichtingen.

AFWEZIGEN ZONDER KENNISGEVING

V. Anciaux, A. Bourgeois, W. Claes, M. Colla, J. Decorte, J.-L. Dehaene, P. De Keersmaecker, R. De Wulf, M. Dillen, J. Leclercq, W. Martens, L. Monset, J. Pede, L. Tobback, J.-P. Van Rossem.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, gisteren heb ik een voorstel van resolutie ingediend en ik heb u ook aangekondigd dat ik hierover vandaag de spoedbehandeling zou vragen.

De voorzitter : De Raad zal zich hierover uitspreken op het ogenblik van de stemmingen.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer R. Swinnen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over archeologisch onderzoek langs het SST-tracé in **Bierbeek**

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Swinnen tot de heer Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over archeologisch onderzoek langs het SST-tracé in Bierbeek.

De heer Swinnen heeft het woord.

De heer R. Swinnen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, men raamt dat de werken voor de aanleg van de tunnel van de SST onder de E40 in augustus zullen starten.

De romeinse **site** van het Stenen Kruis te **Bierbeek** wordt bedreigd. Het Interfacultair Centrum voor Archeologisch Onderzoek en de afdeling Archeologie van KU-Leuven hebben op 1 maart 1991 een dossier ingediend met een voorstel van organisatie van een voorafgaandelijk archeologisch onderzoek op het traject Brussel-Leuven.

Ondanks herhaald aandringen, werd er geen gevolg gegeven aan het ingediende dossier.

De tijd dringt en de tijdslimiet voor een voorafgaandelijk onderzoek is meer dan bereikt.

Het Waals Gewest heeft 72 miljoen frank uitgetrokken voor een gelijkaardig onderzoek op Waals grondgebied. Dit komt ongeveer overeen met 1 miljoen frank per kilometer.

In welke mate is het door het ICAO ingediende dossier afgewerkt ?

Krijgen de indienders de toelating om met een voorafgaandelijk onderzoek te starten en, zo ja, ontvangen zij hiervoor de nodige middelen ?

Heeft het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium een ministeriële opdracht gekregen ? Zo ja, voor welke concrete doelstellingen en hoever werden deze reeds uitgevoerd.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het is juist dat het ICAO van de KU-Leuven een dossier heeft ingediend bij de NMBS waarover mijn voorganger, de heer Waltniel, advies moest uitbrengen. Men heeft geen gevolg gegeven aan de vraag omdat zij, op dat ogenblik, nog niet realistisch was en er geen bedreiging bestond voor de archeologische sites op het SST-tracé Brussel-Leuven.

Het grote verschil tussen de SST-werken in Vlaanderen en de TGV-werken in Wallonië bestaat erin dat men in Vlaanderen vooral uitbreidingswerken aan de bestaande bedding moet uitvoeren en dat Wallonië vooral voor nieuwe beddingen gekozen heeft.

De keuze van bedding heeft rechtstreekse gevolgen voor de eventuele ingrepen in het bodemarchief. Vlaanderen moet minder drastische middelen inzetten om de sites te bewaren.

Gisteren, heeft de Vlaamse regering, in het kader van de eventueel af te leveren bouwvergunningen, een eerste bespreking besteed aan het dossier van de werken in verband met de aanleg van de SST te Halle en te Bierbeek.

Men heeft beslist dat alle werken die met de SST verband houden, eerst gemeld moeten worden aan het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium zodat de Vlaamse regering tijdig kan ingrijpen. Uit het onderzoek dat het instituut op de site van het Stenen Kruis heeft uitgevoerd, blijkt dat de romeinse villa ongeveer 500 meter ten noorden en dus buiten de zone van het SST-tracé ligt. Het insti-

tuut heeft dan ook beslist geen verder onderzoek uit te voeren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer F. Dewinter tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over een arbeidsvergunning aan een illegale vreemdeling

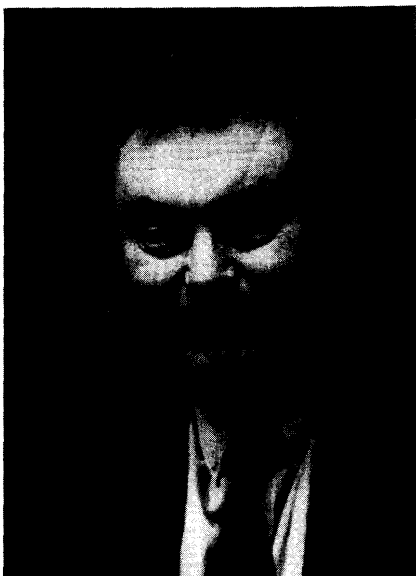
De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Dewinter tot mevrouw Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over een arbeidsvergunning aan een illegale vreemdeling.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de vraag die ik u zal stellen, mevrouw de minister, heb ik eveneens aan uw collega, de federale minister van Binnenlandse Zaken, de heer Tobback, gesteld. U kent ongetwijfeld het dossier dat heel wat aandacht in de media heeft gekregen. Het is dus niet zo maar een geïsoleerd persoonlijk dossier. Het gaat hier wel degelijk over een aangelegenheid die een belangrijk precedent kan vormen, als was het maar door de aandacht die de media eraan heeft besteedt.

Bobby Singh is een Indische Sikh die drie jaar geleden naar ons land is gekomen. Hij heeft hier politiek asiel gevraagd, dat werd afgewezen. Hij heeft dus het statuut niet gekregen. Hij is daarna in beroep gegaan en opnieuw werd de aanvraag voor het statuut van politiek vluchteling afgewezen. Daarop is een uitwijzing gevolgd. Vanaf dat ogenblik verbleef de man in feite op een illegale wijze in ons land. Bovendien verklaarde de commissaris-generaal voor het vluchtelingenbeleid, de heer Bossuyt, in interviews dat de persoon in kwestie een strafblad heeft.

Nu blijkt dat aan deze illegale, afge-

VLD-Raadslid Georges Anthuenis ondervroeg minister-president Luc Van den Brande (CVP) over de geplande produktie-afbouw van de n. v. Cabrita in Zele

wezen politieke vluchteling en asielzoeker, zowel een arbeids- als een verblijfsvergunning werden verleend.

Toen ik aan de minister van Binnenlandse Zaken, de heer Tobback, vroeg hoe het mogelijk was dat men aan een dergelijk iemand toch een verblijfsvergunning verleent, dan verwijst hij mij naar u. Hij zegt dat er eerst een arbeidsvergunning door de Vlaamse minister van Tewerkstelling werd afgeleverd en dat hij pas daarna een verblijfsvergunning heeft afgeleverd. Ik moet mij dus blijkbaar tot u wenden om te weten hoe het mogelijk is dat u aan een illegale, uitgewezen asielzoeker, die het statuut van politiek vluchteling niet heeft gekregen, ook niet na hoger beroep, en die bovendien nog een strafblad heeft, een arbeidsvergunning geeft, terwijl u weet dat dit een belangrijk precedent is, zeker rekening houdend met de belangstelling die de media voor deze zaak aan de dag heeft gelegd ?

De voorzitter : Minister Detiège heeft het woord.

Minister L. Detiège : Mijnheer de voorzitter, eerst en vooral vraag ik mij af sinds wanneer het de **gewoonte** is om hier in verband met individuele dossiers, antwoorden te geven. Aangezien de zaak echter in het openbaar werd gebracht, zal ik het antwoord geven. Ik meen echter dat dit een principiële vraag is.

De werkgever van Bobby Singh heeft op 15 april 1993 een aanvraag voor een arbeidsvergunning en een arbeidskaart ingediend.

Ter zake werd de voorgeschreven procedure gevolgd. Men heeft in de VDAB nagegaan of er ter zake arbeidskrachten in die sector aanwezig waren. Men heeft dan een beroep gedaan op het artikel 5 van het koninklijk besluit van november 1967 en op de voorwaarden van het artikel 6 van het koninklijk besluit. Dit artikel bepaalt dat, bij gebrek aan een internationale overeenkomst ter zake en voor bepaalde sociale en economische redenen, indien er geen arbeidskrachten voorradig zijn, een afwijking kan worden verleend.

Wanneer hier bij voorbeeld een buitenlander aankomt om voor een bepaalde periode een bedrijf te leiden, dan bestaat de mogelijkheid om een afwijking te verlenen. In dit geval is eveneens nagegaan in welke mate de loon en arbeidsvoorwaarden volgens het Belgisch recht werden nageleefd en of de tewerkstelling niet strijdig was met de openbare orde. Dit was volgens onze gegevens niet het geval. Betrokkene heeft ook een verblijfsvergunning zodat een arbeidskaart B is toegekend. Dat is dus een kaart voor één jaar.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter : Mevrouw de minister, ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat deze aangelegenheid als precedent een belangrijke waarde heeft. Het gaat ter zake over een persoon die het statuut van politiek vluchteling niet heeft gekregen en was uitgewezen. Het uitwijzingsbevel werd trouwens aan de burgemeester overhandigd vooraleer het fameuze referendum in de gemeente werd georganiseerd.

Mevrouw de minister, wanneer u een dergelijke politiek voert, vreest u dan niet dat het er in feite op neerkomt dat wanneer genoeg heisa wordt gemaakt en media-aandacht rond een bepaald geval wordt gecreëerd, de persoon wel in ons land kan blijven, ondanks uitwijzingsbevel en weigering van het statuut van politiek vluchteling, en niettegenstaande hij een strafblad heeft, terwijl anderen die niet altijd op zoveel aandacht en steun van bepaalde georganiseerde groepen die zich inzetten voor dergelijke gevallen kunnen rekenen, in feite in de kou komen te staan. Op die manier ontstaat er een zeer grote discriminatie.

Mevrouw de minister, ik vind het geen juiste manier van werken. Inderdaad in het ene geval blijkt, tegen alle regels in, alles te kunnen, niettegenstaande het feit dat er een grote precedentwaarde van uitgaat. Iedere politieke vluchteling die wordt uitgezonden, zal dan ook een uiterste inspanning doen om toch maar voldoende in de media te komen via acties, betogingen, enzovoort, om uiteindelijk in ons land te kunnen blijven, dank zij de druk op de publieke opinie en onrechtstreeks — maar in feite ook rechtstreeks — op de minister en de betrokken diensten.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Mevrouw L. Detiège : Mijnheer de voorzitter, wat dit laatste betreft ben ik niet dezelfde mening toegedaan. Het enige document dat ik ter zake in mijn bezit heb, is de voorlopige verblijfsvergunning. Er is geen sprake van een strafblad. De gegevens ter zake zijn conform. De wetgeving bestaat sinds 1967 zodanig dat artikel 6 van de wet van toepassing is, wet die wij ook in andere gevallen toepassen. Ik meen dus dat u geen gelijk heeft.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer L. Barbé tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse

minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de kwaliteit van het strandwater

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Barbé tot mevrouw Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de kwaliteit van het strandwater.

De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, de laatste weken is in de pers heel wat beroering ontstaan over de kwaliteit van het strandwater. Aan niet minder dan zestien stranden zou verontreiniging door salmonella zijn vastgesteld. Aan drie stranden zou de kwaliteit van het water zelfs zo slecht zijn dat een zwemverbod moet worden ingesteld.

Mevrouw de minister, ik wens hieromtrent enkele vragen te stellen en ook een bedenking te maken.

Ten eerste, ik betreur dat de officiële meetresultaten nog altijd niet worden vrijgegeven. Bent u bereid dit in de toekomst wel te doen ?

Ten tweede, hoe wil u de bevolking informeren ? Is het bijvoorbeeld niet aangewezen op de stranden zelf via infopanelen de mensen in te lichten over de kwaliteit van het zwemwater ?

Ten derde, waarom stelt u geen zwemverbod in voor de zwaarst vervuilde stranden, wat mij trouwens noodzakelijk lijkt ingevolge een Europese richtlijn ter zake.

Ten slotte wil ik ook even stilstaan bij de bevoegdheidsverdeling.

Mevrouw de minister, u bent bevoegd tot de laag laagwaterlijn, dit is de lijn in zee bepaald door de laagste waterstand van het jaar.

Voorbij die lijn is uw federale collega, minister de Galan, bevoegd.

Dit betekent dat een zwemmer aan onze kust de Grondwet vrij goed moet kennen. Inderdaad, in de zone tot de laag-laagwaterlijn moet hij uw richtlijnen volgen en voorbij die lijn

gelden die van minister de Galan ! Mevrouw de minister, hoe verloopt de coördinatie met uw collega ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister L. Detiège : Mijnheer de voorzitter, de heer Barbé heeft gelijk wanneer hij zegt dat het een ingewikkelde materie is, in die zin dat de Vlaamse regering bevoegd is wat de strandwaters betreft, terwijl alles aangaande de andere waters die wat verder liggen, behoort tot de bevoegdheid van de federale regering.

De kwaliteit van de strandwaters wordt gemeten door de Beheerseenheid meeteenheid Model Noordzeen Schelde estuarium Meeteenheid Oostende van het Instituut voor Hygiëne.

De beoordelingen gebeuren volgens de Europese richtlijnen en volgens Belgische interpretatie.

De gegevens worden overgemaakt aan de gezondheidsinspectie die tot mijn bevoegdheid behoort.

Wanneer de resultaten slecht zijn, deelt de gezondheidsinspecteur de bevindingen aan de burgemeester mee en vraagt hem deze op de stranden te afficheren.

Juridisch gezien kan ik geen strikt zwemverbod opleggen. Trouwens dat is op dit ogenblik ook niet technisch haalbaar, vermits de strandwaters publiek zijn en niet vergunningsplichtig. Op dat vlak zou eventueel regelgevend werk moeten worden verricht. Ter zake ben ik echter niet bevoegd.

Wij maken de kwaliteitsgegevens die in ons bezit zijn over aan de media en aan de BRTN. Via teletekst worden zij ter beschikking gesteld van de bevolking. De cijfers uit een recent verleden — van 7 tot 17 juni tonen aan dat van de 39 meetpunten 22 een zeer goed resultaat hadden. Aan 7 meetpunten werd de quotering matig toegekend en in 3 andere gevallen werd de Europese norm in verband met colibacillen overschreden. Deze laatste drie meetpunten bevinden zich in Oostende en Bredene. In Bredene werd echter ook een meetpunt gunstig bevonden.

Die metingen worden ook elders verricht. In Nieuwpoort bijvoorbeeld wordt de rioleringscollector momenteel niet geopend om te verhinderen dat vuil water naar de zee zou vloeien.

Wat de samenwerking betreft met de federale minister, stellen er zich problemen in verband met de administraties. Ik ben enkel bevoegd voor het gedeelte waar het water bij hoogtij over het strand vloeit. Wij maken ook een aantal gegevens bekend die door de federale regering worden gemeten. Begin juli zal een vergadering plaatsvinden met de betrokken ministers en de administraties.

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé : Mevrouw de minister, indien u zegt niet bevoegd te zijn om een strikt zwemverbod op te leggen dan is er mijn inziens dringend nood aan een wetgevend initiatief om zulks wel mogelijk te maken. Immers, in de praktijk gebeurt het uiteraard nooit dat een burgemeester een zwemverbod oplegt, ook al is dan soms noodzakelijk.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer J. Vandeurzen tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het moratorium op de zwaar-medische diensten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Vandeurzen tot mevrouw Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het moratorium op de zwaar-medische diensten.

De heer Vandeurzen heeft het woord.

De heer J. Vandeurzen : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, in de krant van vo-

Vandeurzen

rige maandag verscheen het bericht dat de erkenningscommissie bevoegd voor de bicommunautaire ziekenhuizen te Brussel een gunstig advies verstrekke in verband met de erkenning van een aantal medisch-technische diensten, voor zover de aanvragen werden ingediend voor mei 1993. De minister heeft onder andere voor dezelfde diensten een éézijdig Vlaams moratorium afgekondigd vanaf november 1992 en dit op kwalitatief advies van de VAZA. Thans onderhandelt de nationale minister met de gemeenschappen over een nationaal moratorium voor dezelfde diensten. Mevrouw de minister, welke is uw houding bij de onderhandelingen met de federale overheid en de andere gemeenschappen? Overweegt u het moratorium in Vlaanderen de facto op een andere datum te laten ingaan?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik dank de heer Vandeurzen omdat hij mij de gelegenheid biedt naar aanleiding van zijn vraagstelling een van de elementen van ons gezondheidsbeleid toe te lichten. Misschien breng ik daarmee een thema aan voor het debat dat wij zouden hebben gehad over de beleidsbrief inzake gezondheidszorg.

Het is inderdaad correct dat ik vorig jaar een voorlopige erkenningsstop met betrekking tot twee zwaar medisch-technische diensten, namelijk de nierdialyse en de hartcatheterisatie, heb afgekondigd. Die stop kwam er nadat — zoals de heer Vandeurzen zei — de VAZA, de Vlaamse adviescommissie voor de ziekenhuizen en andere vormen van medische verzorging en begeleiding, een gemotiveerd advies daartoe had uitgebracht. Dat advies vond zijn grondslag in de bekommerning over een kwalitatieve geneeskunde in Vlaanderen, met andere woorden, over de gezondheid van de Vlaming.

Immers, op dit ogenblik stellen wij vast dat de grote versnippering van

deze zwaar medisch-technische diensten problemen met zich brengt. Het is ten eerste moeilijk om voldoende ervaren en hooggekwalificeerde specialisten te vinden.

Ten tweede moeten er voldoende patiënten kunnen worden behandeld om de technische know-how op te bouwen en de vaardigheden op peil te houden, een onoverkomelijke noodzaak voor dergelijke diensten. Het verder blijven erkennen van nieuwe diensten zou eigenlijk het tegenovergestelde effect hebben van wat in het algemeen van een goed beleid kan worden verwacht, namelijk het bewaken en bevorderen van een kwaliteitsgeneeskunde. Iedereen weet dat het huidige aanbod niet zozeer te maken heeft met kwaliteitszorg in de geneeskunde. Ik geef toe dat in mijn redenering de financiële belangen van de beoefenaars van de geneeskunde en van de ziekenhuizen niet primeren. Ik geef dat zelfs grif toe. Degenen die mij daarover zullen overvragen, kunnen een duidelijk antwoord verwachten. Aangezien de Nederlandstalige Belgische Vereniging voor Nefronologie mij had aanbevolen om de toename van hemodialysediensten te stoppen, heb ik op 16 november 1992 in een omzendbrief rondgestuurd met de volgende bepalingen : Wat de aanvraag voor zwaar medisch-technische diensten voor nierdialyse betreft die nog niet erkend zijn, wordt momenteel geen goedkeuring van nieuwe erkenningen noch van centra voor chronische dialyse in de ziekenhuizen, noch van diensten voor collectieve autodialyse, ambulante peritoneale dialyse of thuisdialyse gegeven. Einde citaat. Dezelfde artsen die mij in 1986 als toenmalige federaal minister hadden geadviseerd om een wet op de orgaantransplantatie op te maken en in het parlement een sterk pleidooi voor de goedkeuring ervan te houden, wet die intussen als voorbeeld voor heel Europa kan gelden en als zodanig wordt erkend, hebben mij ook vandaag gesuggereerd dit moratorium door te voeren. Dit advies werd op dat ogenblik ter goedkeuring aan de federale bevoegde instanties voorgelegd met het verzoek de brief was gericht aan de vorige minister van Sociale Zaken — een nieuwe, aange-

paste reglementering voor de toekomst uit te werken en tot zolang een algemeen moratorium te handhaven. Voorts vroeg ik om de globale werking van de hemodialysediensten geregeld te evalueren aan de hand van een inventaris van relevante gegevens, zoals die aan Vlaamse zijde door VAZA in zijn advies werd gebruikt, en formuleerde ik nieuwe voorstellen in verband met de erkenningsnormen die daaruit zouden kunnen worden afgeleid.

Het streven moet zijn : enerzijds de verhoging van de levenskwaliteit van de nierpatiënt en, anderzijds de optimalisering van het afstemmen van de kwaliteit van de werking op de financiële beheersbaarheid. Op dat ogenblik kan de beperking van de middelen — wat niet altijd kan gezegd worden — ook de kwaliteit van de geneeskunde, de dienst aan de patiënt, bevorderen.

Het tweede punt van mijn omzendbrief handelde over de erkenning van zwaar medisch-technische diensten voor hartcatheterisatie. Er werd mij toen door de VAZA — mijn adviesdienst op het Vlaams niveau — herhaaldelijk gesignaleerd dat, door het ontstaan van te talrijke diensten voor hartcatheterisatie en hartchirurgie, de kwaliteit van de geleverde prestaties in het gedrang zou kunnen komen. De huidige reglementering zou absoluut niet leiden tot een gepast aantal kwalitatieve diensten inzake hartcatheterisatie. Na verslag en advies te hebben uitgebracht betreffende de fasering in de besluitvorming en de algemene evaluatie der normen van de hartcatheterisatiediensten op 20 februari 1992, heb ik de VASA verzocht een studie uit te voeren om een alternatieve reglementering voor de toekomst voor te stellen.

Dames en heren, de resultaten van die studie zullen ook bij de federale overheid ter sprake worden gebracht.

In afwachting van die nieuwe voorstellen zullen in principe geen nieuwe erkenningen meer worden verleend. Dat was, ten bate van de gezondheid van de patiënt, een bijzonder goed uitgangspunt. Hierbij laat ik mij als beleidspersoon leiden door de artsen, de specialisten en niet door de poli-

Demeester-De Meyer

tiek als dusdanig. Het verheugt mij dat de federale minister de vraag van de Vlaamse Gemeenschap ernstig heeft genomen en het voornemen heeft geopperd om eerstdaags een koninklijk besluit te publiceren, waarin een moratorium wordt ingesteld betreffende drie diensten : ten eerste, de ziekenhuisdialyse en de collectieve autodialyse ; ten tweede, de diensten voor hartcatheterisatie ; ten derde, de centra voor wiegedood. Deze bestaan en het is ook terecht dat zij eraan toegevoegd zijn. Uit de erkenning blijkt dat deze centra enorm aan het groeien zijn, wat tot een expansie van het gebruik van de geneeskunde leidde. Dit was onlogisch. Enkel ziekenhuizen die inzake hartchirurgie al een expansie kenden, zullen in de toekomst dit nog mogen doen. De afspraak, gemaakt tijdens het overleg met de vertegenwoordigers van de bevoegde ministers uit de diverse gemeenschappen is de volgende : aan het koninklijk besluit, houdende het instellen van een moratorium voor zwaar medisch-technische diensten, zal een ad nominatumlijst worden toegevoegd met de ziekenhuisdiensten die buiten het moratorium vallen. Het betreft de dossiers waarvan de aanvraag dateert van voor de periode van 15 april, datum van het schrijven van de federale minister Moureau. Deze dossiers, ingediend voor de datum van publicatie van het koninklijk besluit, volgens het advies van de bevoegde adviesorganen, zullen voldoen aan de federaal opgelegde erkenningscriteria. Inzake de nierdialyseudiensten en de dienst voor hartcatheterisatie in Vlaanderen, zal ik mij houden aan het standpunt dat wij hebben geformuleerd in de omzendbrief van 16 november 1992, aangezien de federale overheid in feite onze Vlaamse visie omtrent kwaliteitsgeneeskunde inmiddels heeft bevestigd.

Dames en heren, inzake kwaliteit van de geneeskunde gaat, naar mijn gevoel, een vergelijking met de andere gemeenschappen niet op.

Eerst en vooral is er in de Vlaamse Gemeenschap in de voorbije jaren een zeer actief beleid gevoerd met betrekking tot de zwaar medische

diensten. Vervolgens heeft de gedeeltelijke communautarisering van de gezondheidszorg tot gevolg gehad dat iedere gemeenschap eigen prioriteiten kan leggen. Wanneer wij gekozen hebben om deze prioriteiten te leggen, dan moeten wij dat ook doen. Ik opteer voor kwaliteitsgeneeskunde en voor optimale genezingskansen van de patiënt. Ik zal er evenwel nauwlettend over waken dat in de andere gemeenschappen de gemaakte afspraken correct worden nageleefd. Anders, zal ik onmiddellijk protest aantekenen tegen deze inbreuken bij de federale overheid en zal ik niet langer mijn positieve medewerking verlenen aan de uitvoering van de federale besparingsmaatregelen die moeten leiden tot de inkrimping van de capaciteit van de ziekenhuizen en de V-diensten met onderbezette bedden, waarover op dit ogenblik tussen de gemeenschappen en het federale niveau wordt onderhandeld. Een schending van het vertrouwen door een niet-correcte toepassing van federale maatregelen zou het debat over de interregionale ongelijkheden in de ziekteverzekering opnieuw doen oplaaien en het een onomkeerbare wending geven. Ik zal er bij de federale overheid op aandringen dat zo spoedig mogelijk nieuwe erkenningsnormen worden geconcipeerd voor deze zware medisch-technische diensten. Het nationale moratorium dat op voorstel van de Vlaamse Gemeenschap werd ingesteld, biedt ons de gelegenheid om over de exacte erkenningsnormen van gedachten te wisselen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Deze actuele vraag heeft elf minuten geduurd. Zij hoorde duidelijk niet thuis in het vragenuurtje en had beter aanleiding gegeven tot een interpellatie.

Minister W. De Meester-De Meyer : Mijnheer de voorzitter, u zal me niet kwalijk nemen dat ik een duidelijk antwoord heb willen geven.

De voorzitter : Wel integendeel, mevrouw de minister, maar dit antwoord was beter in een ander kader gegeven.

Actuele vraag van de heer G. Anthuenis tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de geplande productie-afbouw van de n.v. Cabrita in Zele

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Anthuenis tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de geplande productie-afbouw van de n.v. Cabrita in Zele.

De heer Anthuenis heeft het woord.

De heer G. Anthuenis : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de n.v. Cabrita produceert tapijten en stelt ongeveer 170 personen te werk in een regio waar de tewerkstelling zeer laag scoort.

Volgens recente informatie zou de directie de afbouw van het bedrijf en de verplaatsing van de productie naar de fabrieken van Louis de Poortere te Moeskroen plannen.

Louis de Poortere is de hoofdaandeelhouder van de n.v. Cabrita. De GIMV heeft met een kapitaal van 50 miljoen frank 20 percent van de aandelen in handen en heeft een langlopende lening van 100 miljoen aan het bedrijf toegekend.

Mijnheer de minister-president, beschikt u over informatie over de bedrijfsontmanteling die door de raad van bestuur wordt gepland ?

Is het correct dat de overbrenging van de productie en het bijhorend cliënteel als voorwaarde werd gesteld door minister-president Spitaels voor de toekenning van 300 miljoen frank subsidies aan de n.v. Louis de Poortere te Moeskroen ?

Welke houding zal de GIMV als aan-deelhouder bij Cabrita via zijn bestuurders in de raad van bestuur van de n.v. Cabrita aannemen ?

Welke initiatieven zal u nemen om de verdere industriële aftakeling in de regio tegen te gaan ?

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik begrijp de bezorgdheid van de heer Anthuenis om de onderneming Cabrita. Het gaat om een private vennootschap met een private meerderheidsaandeelhouder.

De groep Louis De Poortere heeft 80 percent aandelen en de NV Gimvindus bezit 20 percent aandelen. Deze laatste volgt het dossier op de voet. Bovendien onderzoeken de bestuursorganen diverse maatregelen en zij werken scenario's uit om de gevolgen van de slechte economische prestaties op te vangen. Mijnheer Anthuenis, vermits de onderneming Cabrita op een concurrentiële markt werkt, heb ik geen informatie omtrent de eventuele draagwijdte van mogelijke beslissingen. Er moeten uiteraard maatregelen genomen worden aangaande de werkgelegenheid. Het Waals Gewest heeft geen 300 miljoen frank subsidies gegeven, maar heeft wel voor dat bedrag in de onderneming geparticipeerd. Deze participatie heeft niets te maken met de bedrijfseconomische problemen van Cabrita. U weet dat ik een aangepast streekbeleid aan het voorbereiden ben en ik zal rekening houden met deze subregio. De private investeerders bepalen echter het draagvlak van de economie.

De voorzitter : De heer Anthuenis heeft het woord.

De heer G. Anthuenis : Mijnheer de voorzitter, als ik het goed begrepen heb, zouden er plannen zijn om de arbeidsplaatsen bij Cabrita te verminderen, die automatisch zullen worden overgeheveld naar Moeskroen. Mijnheer de minister-president, u geeft toe dat Cabrita plannen heeft om te ontmantelen, maar u hebt geen initiatieven genomen om de verdere economische aftakeling in ons gewest tegen te gaan.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Anthuenis, u mag mij niet verkeerd begrijpen, iedere regio heeft problemen. Uw fractie heeft dit gecontesteerd, maar ik heb een aantal maatregelen getroffen om duizenden werkplaatsen in uw regio te behouden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer J. Vande Lanotte tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de aanvraag tot erkenning van doelstelling 5b-gebieden

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Vande Lanotte tot de heer Van den Brande, minister president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de aanvraag tot erkenning van doelstelling Sb-gebieden.

De heer Vande Lanotte heeft het woord.

De heer J. Vande Lanotte : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, binnenkort moeten de prioritaire zones in het kader van het regionale beleid van de Europese Gemeenschap worden aangewezen. Uit het **SERV**-advies blijkt dat een aantal streken daarvoor in aanmerking komen, meer bepaald de Westhoek en de omliggende streken, gezien de toename van moeilijkheden in de landbouw- en de visserijsector daar. Het is geweten dat bij dit soort erkenning een zekere mate van lobbywerk niet onbelangrijk is. Daarom had ik van de minister-president graag vernomen of voorstellen ten gunste de Westhoek en Oostende zijn ingediend en wanneer men een beslissing mag verwachten.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik heb op 12 mei jongstleden aan de Vlaamse regering voorgesteld om met betrekking tot de structuurfondsen-politiek een maximaal voorstel voor heel Vlaanderen bij de Europese Commissie in te dienen. U weet dat er op dit vlak de jongste tijd

heel wat is veranderd, onder meer ingevolge het economisch stimuleren van de meer perifere Europese landen : Ierland, Portugal, Griekenland, Spanje en ingevolge de recente vereniging van Duitsland. Wat de doelstelling Sb-gebieden betreft, hebben we drie gebieden voorgesteld, namelijk het Hageland, wat reeds eerder erkend is, het Meetjesland en de Westhoek. Wij hebben daartoe alle mogelijke kwantitatieve, maar vooral kwalitatieve argumenten aangehaald, zeker wat de Westhoek betreft. Wij hebben daarbij gewezen op het karakter van het sterk aaneengesloten plattelandsgebied, op het continuïteitsprincipe ten opzichte van vorig jaar afgesloten geïntegreerde actieprogramma's en op de integratie van het aangrenzend midden-kustgebied dat geconfronteerd wordt met ernstige leefbaarheidsproblemen in de visserij. Wij plegen continu overleg met de Europese Commissie, onder meer met de diensten van Europees commissaris Bruce Millan. Binnenkort zal ik over dit dossier dat wij op de voet volgen, een persoonlijk gesprek hebben. Onze permanente vertegenwoordiger wordt eveneens bij dit dossier betrokken. Ik vermoed dat we pas in september of oktober zullen weten welke gebieden door de Europese Commissie als doelstelling 2-gebied of doelstelling Sb-gebied erkend zullen worden. Ik besef zeer goed dat de beslissing van de Commissie voor deze verschillende getroffen gebieden zeer belangrijk is en dat het bij de betrokkenen hard zal aankomen als hun gebied niet als **prioritair** doelstellingen-gebied erkend wordt. Wij zijn natuurlijk niet het enige land dat met het probleem van achtergebleven gebieden te kampen heeft, maar wij brengen in elk geval alle argumenten aan die een erkenning van onze achtergebleven gebieden rechtvaardigen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer J. Laverge tot de heer L. Van den Brande, mi-

nister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het preventief bedrijfsbeleid

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Laverge tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het preventief bedrijfsbeleid.

De heer Laverge heeft het woord.

De heer J. Laverge : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik vertel wellicht geen nieuws als ik zeg dat het aantal faillissementen in ons land, vooral in Vlaanderen, steeds maar toeneemt. Ingevolge deze faillissementen en herstructureringen is het aantal werklozen de jongste tijd met 25 percent toegenomen. Als wij de vooruitzichten mogen geloven, zal het aantal faillissementen en herstructureringen nog toenemen wat niet alleen gevolgen zal hebben op menselijk vlak maar ook voor de overheidsfinanciën.

Mijnheer de minister-president, destijds heeft de Vlaamse Raad de Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid opgericht. De doelstellingen van deze Commissie waren duidelijk. Zij moest nagaan welke probleembedrijven voor begeleiding in aanmerking kwamen om ze te kunnen redden. Voor deze commissie werden ettelijke miljoenen frank uitgetrokken. Tot nog toe hebben we weinig over die commissie gehoord. Werkt deze commissie wel ? Zijn er inspanningen gedaan om bepaalde dossiers op te volgen ? Als men zo'n commissie opricht, dan is het toch maar normaal dat zij signalen naar het beleid stuurt als het economisch moeilijk gaat om waar nodig te kunnen bijsturen.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik kan de heer Laverge meedelen dat ik vaak het belang van nieuwe argumenten onderken maar dat de logica

van zijn vraag en van het verband dat hij legt tussen het gestegen aantal faillissementen en de werking van de Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid, mij volkomen ontgaat.

Nagenoeg 98 percent van het aantal faillissementen in 1991 en 1992 hebben betrekking op ondernemingen van minder dan 50 werknemers. De helft daarvan heeft geen personeel. Bijna 83 percent van de aangroei van het aantal falingen in ondernemingen met personeel ligt ook in deze groep. Precies voor deze bedrijven is de commissie helemaal niet bevoegd.

Uw kritiek doet mij denken aan de woorden van de Romeinse soldaten die Christus eerst aan het kruis vastnagelden om hem vervolgens uit te nodigen tot een demonstratie van zijn kunnen, met de woorden : Wees nu profeet !

De vraag hoeveel faillissementen de commissie kan voorkomen, is ook om een andere reden totaal niet aan de orde. Het is de taak van de commissie ondernemingen op constructieve wijze bij te staan met raadgevingen en aanbevelingen. De commissie heeft in de loop van 1992 438 bedrijven aangeschreven. In 1992 gingen slechts 21 bedrijven met meer dan 50 werknemers failliet. Ik kan dus besluiten dat dank zij de werking van de commissie 417 andere ondernemingen konden worden gered.

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer J. Laverge : Mijnheer de minister-president, zoals gewoonlijk draait u rond de pot. Ik heb niet enkel gesproken over faillissementen. Het effect van het verlies van arbeidsposten ten gevolge van herstructureringen, is veel belangrijker. Deze maatregel heeft betrekking op bedrijven die meer dan 50 personeelsleden tewerkstellen. Ik spreek niet over een horeca-zaak of over een kleine zelfstandige onderneming, het personeelsverlies neemt daar immers geen grote omvang aan.

Ik weet goed waarover ik het heb vermits ik de Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid destijds zelf heb voorgezeten. Men kan zich ech-

ter afvragen welke zin een dergelijke commissie heeft indien er geen voorkomingsbeleid wordt gevoerd.

Welke elementen verschaft de commissie u om faillissementen en arbeidsverlies ten gevolge van herstructureringen gedeeltelijk te voorkomen ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik heb reeds enkele cijfers gegeven. Jaarlijks wordt een debat gevoerd over de vaststellingen die door de commissie worden gedaan en de actie die zij heeft ondernomen. Daaruit blijkt dat er grote inspanningen worden gedaan.

Mijnheer Laverge, ook de VLD-fractie verdedigt de opvatting dat in een gemeenschap waar de vrije onderneming centraal staat, de overheid niet betuttelend mag optreden. Het komt er echter op aan de gulden middenweg te vinden.

In de mate van haar mogelijkheden speelt de commissie maximaal in op een gegeven situatie. Zij heeft als essentiële taak om op tijd een signaal te geven en preventief op te treden. De betrokken ondernemingen hebben kunnen vaststellen dat het werk van de commissie op dat vlak relevant is en positieve gevolgen heeft.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het spoedprogramma van Vlabinvest

Actuele vraag van de heer F. Dielens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen,

over het spoedprogramma van Vlabinvest

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Van Vaerenbergh en Dielens tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschaps beleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het spoedprogramma van Vlabinvest .

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, in het verleden hebben we reeds herhaaldelijk gesproken over Vlabinvest. Wij verneemen nu langs alle kanten dat het dossier in de praktijk rond zou zijn en dat de technische werkgroep alle problemen zou hebben opgelost en de doelgroepen van Vlabinvest zou hebben bepaald. De selectiecriteria en de financiering zouden eveneens zijn vastgelegd. Ik vind dit prachtig, maar ik vraag mij toch af hoe dat alles in werking zal kunnen treden. Gelet op de sociale verdringing die zich voordoet in Vlaams-Brabant en de oplossingen die daar dringend moeten worden voor gevonden, kan niet veel langer meer worden gewacht om de nodige uitvoeringsbesluiten te nemen. Binnenkort begint de parlementaire vakantie en wij hadden dit nog graag op papier gezien om met een gerust gemoed te kunnen starten na de zomer.

De voorzitter : De heer Dielens heeft het woord.

De heer F. Dielens : Mijnheer de voorzitter, zoals de heer Van Vaerenbergh heb ik een vraag over Vlabinvest, dat uiteindelijk werkelijkheid zou worden en in september van start zou kunnen gaan. Het gaat blijkbaar om 600 sociale huurappartementen in de zes faciliteitengemeenten en in de Vlaams-Brabantse gemeenten Overijse, Hoeilaart en Tervuren. De stuurgroep zou de selectiecriteria, enzovoort, reeds hebben bepaald. Is het juist dat in deze selectiecriteria, die trouwens ook worden geciteerd in het decreet Suykerbuyk, de maatschappelijke en de economische binding een rol zouden spelen.

In de pers wordt ook gesproken over voorwaarden van sociaal culturele binding waaraan de kandidaten moeten beantwoorden. Wat betekent een sociaal-culturele binding ? Men smeert breed uit dat het gaat over sociale huurappartementen. Is een maximum-inkomensgrens van 1,5 miljoen frank een maatstaf voor een sociale woning ?

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik heb inderdaad bij herhaling de bezorgdheid van de heren Van Vaerenbergh en Dielens voor dit dossier kunnen vaststellen.

U weet dat ik een fervent voorstander blijf van Brussel als Vlaamse en Europese hoofdstad. Anderzijds hebben wij de dringende opdracht voor Vlaams-Brabant een aantal concrete maatregelen uit te werken. De informatie waarover u beschikt, klopt met de werkelijkheid. De nota over het operationeel maken van de principiële beslissingen van de Vlaamse regering hieromtrent — waarvoor ook de nodige middelen zijn uitgeschreven — is inderdaad aangepast. Daarvoor was een zekere tijd nodig, want er moesten ook een aantal juridische problemen worden opgelost. De nota is voor advies verzonden aan de begrotingsinstanties. Ik hoop dat wij nog voor het nieuwe schooljaar om het symbolisch uit te drukken, de eindbesluiten kunnen treffen. We kunnen dan onmiddellijk de eerste fase aanvatten, namelijk deze van de huurwoongelegenheden, of huurappartementen.

Inzake de toewijzingscriteria, en dat is juridisch ook aanvaardbaar, wordt voorrang gegeven aan de autochtone bevolking. De volgende criteria worden vooropgesteld : de aanvrager woont sinds zijn of haar geboorte in de betrokken gemeente, behoorde voor zijn of haar 18 jaar tot een gezin dat minstens tien jaar in die gemeente was gevestigd, de aanvrager woont buiten de gemeente maar kan aantonen dat hij of zij gedurende tien jaar in één van de Vlabinvest-gemeenten heeft gewoond. Bovendien spelen ook een aantal sociaal-culturele ele-

menten een rol : de kandidaat doet een beroep op de onderwijsinfrastructuur die door de Vlaamse Gemeenschap is erkend, is lid van een sociaal culturele instelling of vereniging in de gemeente zelf of in een aanpalende die tot de kerngebieden van Vlabinvest behoort en die eveneens is erkend door de Vlaamse Gemeenschap. Deze criteria werden zorgvuldig opgesteld en schenden het gelijkheidsbeginsel niet.

Met betrekking tot het sociale aspect, worden inkomenslimieten vooropgesteld, afhankelijk van de gezinssamenstelling. Het basisbedrag voor een éénpersoonsgezin zou 950.000 frank bedragen, een basisgezin mag maximaal 1.250.000 frank verdienen en dit laatste bedrag kan per kind ten laste worden verhoogd met 100.000 frank, maar blijft beperkt tot maximaal 1.550.000 frank, dat is het absoluut maximum. Wij mogen niet uit het oog verliezen dat het hier gaat over een beperkte subsidiëring in vergelijking met de gewone sociale huisvesting. De inkomensplafonds zijn dermate vastgesteld dat de huurprijzen nog sociaal verantwoord blijven ten aanzien van het aandeel van het inkomen dat voor huisvesting moet dienen.

Dat is de inhoud van de voorliggende nota, maar de definitieve beslissing zal uiteraard rekening houden met de inspectie Financiën en Begroting en zal bovendien door de hele Vlaamse regering worden genomen. Ik vind evenwel dat de aangepaste nota een prima basis vormt.

De voorzitter : De heer Dielens heeft het woord.

De heer F. Dielens : U heeft gesproken over de maatschappelijke binding met de streek, maar zit de economische binding — het werken in de streek — eveneens in vervat in de selectiecriteria ?

Minister-president L. Van den Brande : Op dat punt staat nog niets definitief vast, ik somde enkel de elementen op die in de aangepaste nota behouden kunnen blijven. Het is wel een aspect dat eventueel kan worden besproken en al dan niet als criterium kan gelden. Wij moeten de definitieve

Van den Brande

ve beslissing afwachten en ik hoop dat de regeling dan zo snel mogelijk in werking kan treden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer E. Schuermans tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over parkeersystemen met dubbel tarief

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Schuermans tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over parkeersystemen met dubbel tarief.

De heer Schuermans heeft het woord.

De heer E. Schuermans : Sinds 1987 hanteren een aantal gemeentebesturen een parkeersysteem met zogenaamd dubbel tarief. Dit betekent dat men geld in de parkeerautomaat stopt of al dan niet vrijwillig van een halve-dag ticket gebruik maakt, dat fungeert als instrument van een retributiereglement. Na zes jaar bestaat nog altijd rechtsonzekerheid over het systeem. Recent nog vernam ik dat in Kortrijk een vijftigtal automobilisten zijn vrijgesproken die weigerden de retributie en het daaruit voortvloeiende proces-verbaal te betalen. Deze aangelegenheid valt gedeeltelijk onder de bevoegdheid van de federale regering, maar ook op het regionale vlak rijzen er een aantal vragen.

Ten eerste, wat is de houding van de Vlaamse regering ten aanzien van deze praktijken ? Het is toch de Vlaamse regering die ten opzichte van de gemeentebesturen als voogdijoverheid optreedt.

Ten tweede, deze praktijken hebben ook gevolgen voor het personeel. De

Vlaamse overheid stelt financiële middelen ter beschikking van de gemeentebesturen om gesubsidieerde contractuelen in dienst te nemen. In de praktijk betekent dit dat zij vrij autonoom kunnen optreden en dat zij deze middelen kunnen gebruiken om aan de gesubsidieerde contractuelen bepaalde taken op te leggen. In het verleden was er voor de DAC- en de BTK-projecten een meer gerichte taakomschrijving. Kan de autonomie van de gemeenten zo ver gaan dat men deze niet statutaire personeelsleden kan inzetten voor het innen van deze retributies ? Het was precies dit element dat doorslaggevend was in de motivering van de rechtbank om dit systeem aan te klagen en te verwerpen.

Op het vlak van de gemeentelijke administratie wordt door de ontvanger bepaald wie er verschijnt op de lijst die aan het parket wordt overgemaakt om bij niet betaling van de retributie te worden vervolgd. Is het mogelijk deze rechtsonzekerheid ook op het regionale niveau te doorbreken en eenvormigheid te scheppen opdat men waar dan ook in Vlaanderen op dezelfde manier zou worden behandeld ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans : Mijnheer de voorzitter, de vraag die de heer Schuermans stelt, is interessant. Zij kan ook als testcase worden gebruikt, voor het privaat gebruik van de bermen en van de openbare weg in de toekomst.

Met betrekking tot deze aangelegenheid heeft de correctionele rechtbank een uitspraak gedaan. Het spreekt vanzelf dat wij deze uitspraak moeten accepteren, onafgezien de sympathie ten overstaan van de inventiviteit waarmee de gemeenten dit systeem hebben uitgewerkt en rekening houdend met de rolverwarring bij de betrokkenen.

De rechtsmiddelen zijn nog niet uitgeput en wij moeten de ultieme rechtsspraak afwachten. Mijn diensten hebben uiteraard het huidige vonnis opgevraagd. Indien de ultieme rechtsmiddelen zijn uitgeput,

moet ik daarvan de consequenties dragen en aan de lokale besturen de nodige instructies geven.

Toch moeten wij overwegen of er geen andere mogelijkheden zijn die ook tegemoetkomen aan het doel dat de lokale besturen bij het ontwerpen van deze maatregel hadden. Het orgaan dat zijn verantwoordelijkheid opneemt, draagt niet alleen de lasten, maar heeft ook recht op een deel van de baten.

Ook in de federale regering zijn er een aantal voorstanders van dit systeem van de gemeenten. Ik herinner mij dat minister Dehaene, tijdens zijn ambtsperiode als minister voor Verkeerswezen een wetsontwerp heeft voorbereid, waarin werd voorgesteld dat de gemeenten rechtstreeks de baten van de parkeerboetes zouden ontvangen. Er is dus voldoende goodwill aanwezig om dit probleem op te lossen. Wij beschikken echter niet over het juiste instrument. Ik heb mijn administratie gevraagd, de mogelijkheid te onderzoeken om, zoals bij de waterwegen, de stranden en andere openbare domeinen en aanhorigheden, concessies te sluiten voor het privaat gebruik, waarbij er bij ingebrekestelling eventueel administratieve boetes zouden worden opgelegd. In dit geval heeft men gekozen voor de politionele invalshoek. Men kan een aantal varianten bedenken waardoor de gemeenten rechtstreeks de baten krijgen van de administratieve boetes of waardoor de mogelijkheid wordt gecreëerd om een fonds over heel Vlaanderen te spijzen. Dat fonds zou dan bijvoorbeeld enkel gebruikt worden om bijkomende investeringen en maatregelen op het vlak van verkeersveiligheid mogelijk te maken. Dit laatste is eerder een denkoefening, die toch de moeite waard is om te worden onderzocht, aangezien al gelijkaardige projecten in aanverwante domeinen werden opgestart.

Wat de grond van de vraag betreft, kunnen wij niet anders dan de uitspraak van de correctionele rechtbank in acht nemen en de gevolgen ervan dragen, zeker wanneer het Hof van Cassatie daaromtrent het laatste woord heeft gezegd.

De **voorzitter** : De heer Schuermans heeft het woord.

De heer E. Schuermans : Mijnheer de voorzitter, tot mijn voldoening heb ik vastgesteld dat een aantal denkpluizen worden ontwikkeld om in een ander kader hetzelfde doel te bereiken. Wij gaan daar later zeker nog op in.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer W. Verreycken tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over reclame voor pepmiddelen op TV

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Verreycken tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over reclame voor pepmiddelen op TV.

De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de minister, reeds enkele tijd wordt in reclameblokken op VTM een propaganda voor geneesmiddelen gevoerd. Het gaat over het produkt Panadol tegen hoofdpijn en het produkt **Farmaton** dat vermoeidheid zou bestrijden en volgens de publiciteit zelfs grensverleggend zou zijn. Deze laatste publiciteit is de meest ergerlijke. De twee doelgroepen zijn zeer duidelijk enerzijds de studenten, die op het ogenblik hun vermoeidheid kunnen verdrijven via dit produkt en anderzijds de vakantiechauffeurs, van wie wordt vermoed dat zij grensverleggende afstanden zullen kunnen afleggen. Het is de bedoeling beide doelgroepen te bereiken. Het idee is echter verwerpelijk omdat deze middelen ieder jaar opnieuw voor dezelfde dramatische gevolgen zorgen. Ik heb hierover een vraag gesteld aan de federale minister, die mij duidelijk heeft gezegd dat het eerste geneesmiddel geregistreerd is en dat het parket daartegen inderdaad een onderzoek heeft opgestart, omdat daarvoor geen publiciteit mag worden ge-

voerd, maar dat het tweede geneesmiddel niet geregistreerd is en dat daartegen dus weinig stappen kunnen worden ondernomen. Vermits de bevoegdheid inzake handelspubliciteit bij de vorige staatsvorming werd toegewezen aan de Vlaamse Raad, kreeg deze de opdracht een code voor handelspubliciteit uit te werken die werd bepaald in het decreet van 12 juni 1991. Die code is er nog steeds niet maar is toch dringend nodig om zulke ergerlijke publiciteit te kunnen stoppen.

Mijn vragen zijn concreet. Mijnheer de minister, kan u een onmiddellijke vordering tot staken van die publiciteit uitvaardigen en kan u met uw collega's van Onderwijs en van Welzijn en Gezin onderhandelen om te wijzen op de onvoorstelbaar gevaarlijke invloed van dergelijke publiciteit ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, ik heb begrip voor de bekommernis van de vraagsteller die ook de mijne is, zeker in een periode waarin studenten gemakkelijk naar allerlei pepmiddelen grijpen. Toch wil ik eerst even het juridisch kader overlopen en hier rijzen toch enkele problemen.

Ten eerste, het toezicht op de reclame op radio en televisie is decretaal toegekend aan de Vlaamse Raad voor Reclame en Sponsoring die sinds het begin 1993 functioneert.

Ten tweede, artikel 4 van het decreet in verband met de reclame en sponsoring op radio en televisie beperkt het reclameverbod tot geneesmiddelen en medische behandelingen die alleen op doktersvoorschrift te verkrijgen zijn. De decreetgever heeft daar artikel 14 van de Europese richtlijn van 3 oktober 1989 gevolgd. **Momenteel** bestaat er geen enkele juridische grond om in te grijpen. Zelfs indien ik wil ingrijpen, moet ik gaan via de Raad voor Reclame en Sponsoring. Elke natuurlijke persoon kan klacht neerleggen bij die raad die echter voor hetzelfde juridische probleem zal staan als ik.

Omdat ik uw bekommelingen deelben ik bereid om zowel met mijn collega van Onderwijs als met deze van Volksgezondheid van de Vlaamse regering contact op te nemen om te zien of wij de facto, gezamenlijk of elk minister afzonderlijk binnen zijn bevoegdheid, geen maatregelen kunnen nemen om aan uw vraag tegemoet te komen.

De voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik vraag mij echter af of er geen tegenstelling is tussen het decreet en het koninklijk besluit van 9 juli 1984 dat zeer duidelijk de publiciteit voor elk geneesmiddel verbiedt. Het is op die regel dat het parket zich beroept om het eerste geneesmiddel te wraken en daarvoor de publiciteit te verbieden. Het decreet holt eigenlijk dit koninklijk besluit uit doordat het zich beperkt tot de geneesmiddelen waarvoor een doktersvoorschrift noodzakelijk is. Het lijkt mij aangewezen om in verband met de juridische kant van de zaak terug te vallen op het koninklijk besluit dat veel verder gaat dan het decreet.

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer Verreycken, u vergeet de Europese richtlijn die in 1989 van toepassing werd. Het koninklijk besluit dateert van voordien. Ons decreet dateert van nadien en heeft de Europese richtlijn gevolgd. U kent de rechtspraak in verband met de Europese richtlijnen. Ik herhaal dat er juridisch geen mogelijkheid is om op te treden maar dat er de facto een aantal maatregelen kunnen worden genomen door de verantwoordelijke ministers. Ik zal het probleem met hen in de volgende dagen bespreken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cul-

tuur en Brusselse Aangelegenheden, over de erkenning van regionale televisie-omroepen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de erkenning van regionale televisie-omroepen.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, een aantal dagen geleden heeft u een vijftal regionale zenders erkend. Enkel voor de regio's Mechelen en Halle-Vilvoorde blijft men nu nog op erkenning wachten.

Ik had graag geweten hoeveel kandidaten er voor beide regio's zijn en wanneer u tot een beslissing denkt te zullen komen. Bovendien had ik graag uw houding vernomen indien de Vlaamse zender TV-Brussel ooit zou vragen om ook in Halle-Vilvoorde te worden verspreid. U weet dat zich daar nogal wat moeilijkheden voordoen, meer bepaald de verspreiding van Télé-Bruxelles in vier facilitengemeenten : Wemmel, Drogenbos, Wezembeek-Oppem en Kraainem.

Ik stel met verwondering vast dat Télé-Bruxelles nog steeds wordt uitgezonden in Wemmel en Drogenbos ondanks de belofte van Coditel. Iverlec van zijn kant blijft ook heel stil. Na uw verklaringen in januari en maart had ik toch een oplossing verwacht in dit dossier. Ik herinner mij dat collega Van Rompuy in maart verklaarde dat het niet nodig was om ter zake een motie van aanbeveling goed te keuren omdat het vanzelfsprekend is dat decreten worden nageleefd. Vandaag is dit echter nog steeds niet het geval.

Ik meen in maart te hebben begrepen dat uw onderhandelingen met de Franse Gemeenschap in april zouden worden afgerond. Intussen is er een voorzitterswissel doorgevoerd, de heer Anselme is vervangen door mevrouw Onkelinx. Ik had graag geweten hoe de stand van zaken nu is in dit dossier.

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, wat de regionale televisiezenders betreft, heb ik inderdaad op 16 juni bij ministerieel besluit vijf regionale zenders erkend.

Er zijn nog twee zendgebieden waar geen zender is erkend, meer bepaald Mechelen en Halle-Vilvoorde. De redenen hiervoor zijn verschillend. Wat het arrondissement Halle-Vilvoorde betreft, is er tot op vandaag geen dossier ingediend. Voor Mechelen was er één dossier ingediend maar het voldeed niet aan de voorwaarden van het decreet op de regionale televisie en om die reden kon het dus ook niet worden aanvaard.

TV-Brussel is erkend en zal op 1 september aanstaande opstarten. Ook TV-Brussel zal zich strikt moeten houden aan zijn zendgebied. Met andere woorden het is zeker niet mijn bedoeling om TV-Brussel een zendvergunning te geven voor de regio Halle-Vilvoorde. Ik zou dit trouwens ook niet kunnen, gelet op het decreet ter zake. Zij hebben hun zendvergunning en een machtiging tot reclame gekregen voor de 19 gemeenten van het Brussels Gewest. Met andere woorden het is niet mogelijk dat TV-Brussel zou uitzenden in Halle-Vilvoorde.

Wat de onderhandelingen betreft met de Franse Gemeenschap, is het inderdaad juist dat wij — toen de heer Anselme nog voorzitter was — een drietal ministeriële bijeenkomsten hebben gehad. Wij waren reeds heel ver gevorderd op grond van de reciprociteit betreffende de openbare zender, de niet-openbare landelijke zenders en zelfs de betaaltelevisie. Wij hadden echter nog geen oplossing voor de problematiek van Télé-Bruxelles.

Intussen is er de portefeuille-wissel binnen de Franse Executieve : de heer Anselme werd als voorzitter opgevolgd door mevrouw Onkelinx. Het is echter de heer Di Rupo die de bevoegdheid heeft over de media. Tussen de kabinetten en de administratie heeft reeds een voorbereidende vergadering plaatsgevonden om deze onderhandelingen verder te zet-

ten, maar tussen de beide ministers is nog geen datum bepaald omwille van overvolle agenda's. Minister Di Rupo staat bovendien voor een nieuw schooljaar en hij moet een aantal belangrijke beslissingen nemen.

Ik hoop in de komende dagen het gesprek te kunnen verderzetten en hopelijk moeten wij niet ab initio her-negotiëren. Uit de voorbereidende vergaderingen blijkt trouwens te worden bevestigd dat men wil voortgaan op basis van de punten waarover in principe reeds een akkoord was bereikt. De afspraak met de Franse Gemeenschap was ook dat er geen akkoord zou komen over het geheel zolang er geen akkoord was over de verschillende deelaspecten. Ik verander niets aan mijn stelling : decreten moeten worden nageleefd. Het decreet over de regionale televisie in Vlaanderen maakt hier geen uitzondering op. Ik ben niet van plan om op dit vlak enige toegeving te doen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, gisteren heb ik naar aanleiding van de wedstrijd Als ik het eens in het Vlaamse parlement mocht zeggen . . . geluisterd naar de uiteenzetting van een aantal jongeren. Eén van de laureaten sprak vol lof over de democratie maar verbond er ook één nadeel aan : de traagheid van de besluitvorming. Ik ben van mening dat wij dreigen in een gevaarlijke toestand verzeild te raken wanneer de termijn tussen de besluitvorming en de uitvoering van de decreten al te lang wordt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de culturele agenda van België bij het voorzitterschap van de Europese Ministerraad

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Grem-

Voorzitter

bergen tot de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de culturele agenda van België bij het voorzitterschap van de Europese Ministerraad.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in samenwerking met de Duitstalige en de Franse Gemeenschap en het federaal departement van Buitenlandse Betrekkingen werd, in kader van het Belgisch voorzitterschap van de EG, een culturele agenda opgesteld die aan de Europese instanties zal worden overgemaakt. Krantenberichten laten zich vrij denigrerend uit over de agenda. Ik ben hierover zeer ontstemd, temeer omdat men ruim 350.000 exemplaren van deze agenda, als een soort visitekaartje wil verspreiden. De kranten melden schromelijke fouten en vergetelheden.

Eén van de vergetelheden is dat er op 11 juli geen enkele waardevolle manifestatie zou zijn in Vlaanderen. Ofwel is de beoordeling correct en is er op 11 juli geen waardevolle manifestatie, ofwel vertoont de culturele agenda hiaten. Is de culturele agenda belangrijk voor de Vlaamse Gemeenschap ? Wie heeft aan de opstelling van de agenda meegewerkt ? Welke conclusies trekt u na de persberichten over de agenda gelezen te hebben ? Welke planning wenst u op te stellen bij een eventuele toekomstige uitgave van dergelijke agenda ?

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik wil eerst wat dieper ingaan op de organisatie bij de tot standkoming van deze culturele agenda.

Ten eerste, de agenda werd uitgevoerd door het federaal departement van Buitenlandse Zaken.

Er werden een aantal voorbereidende vergaderingen met de drie gemeenschappen gehouden. De Vlaamse aanwezigheid op deze bij-

eenkomsten werd verzekerd door een medewerker van het kabinet van de minister-president, een vertegenwoordiger van de administratie van Externe Betrekkingen en een vertegenwoordiger van de administratie Kunst. Men heeft de administratie Kunst gevraagd om gegevens te verzamelen over culturele activiteiten die plaatsgrijpen tijdens het Belgisch voorzitterschap. Het federaal departement had een aantal criteria vooropgesteld waaraan de activiteiten moesten beantwoorden : spreiding in tijd en ruimte, internationale uitstraling en kwaliteit. Ik betwijfel ten eerste of men ooit tot een objectieve definitie zal komen van de term kwaliteit in culturele sector. Ik ben van mening dat de kwaliteit in de kunst steeds, ten dele, subjectief zal en moet blijven. We moeten voorzichtig zijn en het culturele leven niet laten verzanden door kwaliteit in een definitie vast te leggen. De organisatoren van festiviteiten in Vlaanderen dienen niet altijd tijdig hun dossier in, zelfs niet voor het aanvragen van een toelage voor de activiteiten die ze organiseren. Als minister van Cultuur kan ik daarover meespreken.

Ik kom thans bij de festiviteiten op 11 juli. Op de datum van afsluiting voor het meedelen van de culturele activiteit en in Vlaanderen hadden wij, bijvoorbeeld, nog altijd geen dossier van de festiviteiten die op 11 juli in Brussel zouden plaatsvinden. Ik denk meer bepaald aan het jaarlijkse feest op de Grote Markt. Intussen hebben we het dossier ontvangen. Dat feest zal nu blijkbaar op vier verschillende lokaties plaatsvinden, in de loop van de dag, en zal 's avonds met een grote viering in het Paleis voor Schone Kunsten eindigen. Ik geef u dit als een concreet voorbeeld omdat het inderdaad nogal opvalt dat op 11 juli geen Vlaamse manifestatie voorkomt in de uitgave die gisteren aan de pers werd voorgesteld terwijl in Stavelot en in een ander klein Waals dorpje op 11 juli twee manifestaties plaatsvinden. Ik herhaal echter dat wij, op het ogenblik van het afsluiten en het in druk geven van de betrokken brochure, niet over de nodige gegevens beschikten. Ik vind echter dat uw vraag belangrijk is. Ik heb daarnet contact genomen met

het departement van Buitenlandse Zaken. Deze brochure wordt gedrukt op 350.000 exemplaren en zal voornamelijk via de lokale agentschappen van de ASLK — die trouwens co-sponsor van dit initiatief is — worden verspreid. Ik heb dus aan het departement van Buitenlandse Zaken gevraagd of het nog mogelijk was om tenminste de manifestaties in verband met 11 juli-vieringen in Brussel, waarvan wij intussen het dossier hadden gekregen, via een tussenblad in de vier talen in deze brochure te laten opnemen. Dit zou nog haalbaar zijn.

Ik vind dat u gelijk hebt, maar ik wil u aantonen hoe het komt dat deze manifestaties niet in de brochure voorkomen. Ik ben echter bereid om alles in het werk te stellen om, via een inlegblad in de vier talen, ten minste de manifestaties in de hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap op 11 juli te laten aankondigen.

Er is daarover een intens overleg tussen mijn kabinet en dat van minister Claes. Ik meen inderdaad dat wij dit moeten doen en ik zal ook alles in het werk stellen opdat dit zou kunnen worden rechtgezet. De brochures werden in de hoofdzetel van de ASLK gedeponneerd. Het is dus nog mogelijk om deze inlegbladen daaraan toe te voegen vooraleer de brochures over de verschillende loketten van de ASLK in heel Vlaanderen te verdelen.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben niet sloom in mijn nadenken, maar altijd vrij voorzichtig in het oordelen, beoordelen en veroordelen. Ik denk dat dit belangrijk is.

Ik heb ook mijn vraag gesteld in het kader van signalen die ons soms bereiken. Inderdaad, een deel van de ambtenarij en van de kanselarij van Buitenlandse Betrekkingen op het federale niveau zou nogal kritisch en huiverachtig staan ten opzichte van manifestaties en initiatieven die door de Grondwet aan de Gemeenschappen en de Gewesten zijn toevertrouwd, waarbij men op dat niveau

Van Grembergen

niet met de nieuwe situatie is geacclimatiseerd. Als ik u goed heb begrepen dan is dat de reden niet. Ik had echter graag geweten of dit daarin een rol heeft gespeeld. Blijkbaar is dit niet het geval. Het heeft met materiële zaken te maken.

Dit visitekaartje moet toch echter ons bestaan manifesteren, zowel op cultureel als op inhoudelijk vlak en dit op de verschillende terreinen. Daarom lijkt het mij belangrijk dat u deze zaak opvolgt.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, met betrekking tot dit dossier was er een goede samenwerking tussen de ambtenaren van het federale departement van Buitenlandse Zaken en de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap. De waarheid heeft ook haar rechten ! Op het ogenblik dat de brochure werd gedrukt, beschikten wij echter nog niet over alle concrete gegevens. Ik moet er evenwel aan toevoegen dat ik in uw algemene benadering van het probleem uw stelling kan beamen.

Een aantal diplomaten heeft de concrete feiten reeds aanvaard, maar helaas zijn er ook die nog altijd de federalisering van België niet in hun hart dragen, wat de zaak niet vereenvoudigt.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ACTUELE INTERPELLATIES EN TOEGEVOEGDE ACTUELE VRAAG (Regl. art. 79 en 77)

Actuele interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, en de heer J. Sauvens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatsher-

vorming, over de nieuwe cijfers inzake de sociale transfers

Actuele interpellatie van de heer J. Van Hauthem tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de bekendgemaakte cijfers inzake de geldstroom van Vlaanderen naar Wallonië via de sociale zekerheid

Toegevoegde actuele vraag van de heer J. Gabriëls tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de transfers in de sociale zekerheid

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele interpellaties van de heren Van Grembergen en Van Hauthem alsmede de toegevoegde actuele vraag van de heer Gabriëls tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de nieuwe cijfers inzake de sociale transfers, over de bekendgemaakte cijfers inzake de geldstroom van Vlaanderen naar Wallonië via de sociale zekerheid en over de transfers in de sociale zekerheid.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, wanneer de Volksunie, de Vlaamse Vrije Democraten, dit dossier op de tribune brengt, is het in eerste instantie niet om de communautaire situatie of de structuren zomaar te veranderen. Het is een feit dat wij in Vlaanderen, zoals in Wallonië en trouwens in heel West-Europa, met een verontrustende stijging van de werkloosheid worden geconfronteerd.

Voor onze partij hebben de mensen voorrang ; daarna pas volgen de structuren ; dus niet eerst de structu-

ren om de structuren, en daarna na-gaan of ze naar de mensen kunnen worden overgebracht. Nee, het probleem van de mensen en dus van de tewerkstelling is voor ons essentieel.

Volgens de recente evaluatie van de voorzitter van de Europese Commissie, de heer Delors, neemt de werkloosheid in Europa verontrustende vormen aan. Er zijn 3 miljoen werklozen. Ook in België groeit het aantal onrustwekkend. Wij gaan stilaan naar de situatie van 1981, en ook Vlaanderen maakt geen uitzondering met 500.000 mensen zonder werk en bijna 300.000 die in het officiële statuut van de werkloosheid zijn ingeschreven. Zoals gezegd, gaat het bij ons in eerste instantie om de mensen. Een gemeenschap die arbeid en tewerkstelling onder haar bevoegdheid heeft, kan niet anders dan dit probleem te onderzoeken, keuzes te maken en oplossingen te zoeken. Vlaanderen verkeert in grote onzekerheid omtrent de tewerkstelling en de keuzes die moeten worden gemaakt. Die onzekerheid leeft in heel West-Europa en is een essentieel gegeven in de noodzaak dit thema hier op de tribune te behandelen. Er kunnen uiteraard een aantal oplossingen worden aangereikt. Sommigen zeggen dat het probleem via herverdeling van de beschikbare arbeid moet worden opgelost. Zelfs als zou het langs herverdeling kunnen gebeuren, dan is het nog altijd mijn overtuiging dat herverdeling alleen geen oplossing kan brengen. Volgens anderen moeten er nieuwe vormen van tewerkstelling worden gecreëerd waarbij de welzijnsectoren, de nieuwe sectoren die welvaart en welzijn moeten brengen, een deel van de werkloosheid zouden opslorpen. Mijn inziens is het ten gronde echter niet mogelijk op die wijze het probleem van de werkloosheid helemaal op te lossen.

Zo kom ik tot één van de cruciale vragen die worden gesteld, met name, of ter zake niet anders moet worden nagedacht, vermits de loonkost in Vlaanderen, België, maar ook in gans West-Europa werkdodend is. Samen met anderen ben ik van oordeel dat de cijfers die nogmaals werden kenbaar gemaakt door professor Van Rompuy, de discussie dienaan-

Van Grembergen

gaande nieuw leven hebben ingeblazen. Inderdaad, uit die gegevens blijkt dat de afgelopen tien jaar Vlaanderen uit solidariteit honderden miljarden frank — men spreekt over 850 en 890 miljard frank — overhevelde naar Wallonië. In 1991 zou er naar verluidt 20 miljard frank zijn overgedragen. Hat gaat hier om belangrijke bedragen.

Opdat men mij niet verkeerd zou verstaan, zal ik een principiële verklaring afleggen. Wij zijn er voorstanders van dat degenen die werken solidair zijn met degenen die geen werk hebben. Er kan dus geen sprake zijn van een egoïstische benadering. Bovendien zijn wij er evenzeer voorstanders van dat degenen die, door omstandigheden, meer bezitten solidair zijn met degenen die, ingevolge allerlei factoren, minder of niets hebben. Ten slotte zijn wij van oordeel dat degenen die gezond zijn solidair moeten zijn ten opzichte van degenen die dat niet zijn of aan wie het door bepaalde omstandigheden onmogelijk werd gemaakt mede te participeren aan het welvaartsgegeven. Het solidariteitsgegeven is essentieel en wij willen er niet aan raken. Maar tot op heden gebeurt dat in België van persoon tot persoon en wij willen dat in Vlaanderen behouden. Wij vragen ons trouwens af of dat solidariteitsgegeven tussen de regio's en de deelstaten ook van persoon tot persoon moet zijn gericht of eerder van gewest tot gewest. Wij stellen de zaken derwijze voor omdat uit de studies blijkt dat het gebruik van de sociale zekerheid in zijn totaliteit in Vlaanderen en in Wallonië maatschappelijk gezien erg verschillend is. Het verschil ligt niet alleen in objectieve factoren zoals leeftijd, ziekte of andere meetbare gegevens, maar in belangrijke mate in het maatschappelijk gedragspatroon dat in het Noorden anders is dan in het Zuiden. In Vlaanderen zou er een groter verantwoordelijkheidsbesef heersen ten opzichte van het gebruik van de sociale zekerheid, terwijl in Wallonië die persoonlijke verantwoordelijkheid gemakkelijker van zich wordt afgeschoven en men er eerder redeneert in de zin van : de gemeenschap zal

wel bijspringen. Wanneer het verschil zo indrukwekkend groot en in miljarden frank moet worden uitgedrukt, kan men zich de vraag stellen of dat kan blijven duren.

Waarom is die vraag nu plots zo prangend ? Omdat volgens de berekeningen het mogelijk zou zijn met de miljarden frank die thans vanuit Vlaanderen naar Wallonië vloeien, een soort Maribeloperatie op het getouw te zetten zodat de arbeidskost in Vlaanderen kan worden vermindert. Wie de arbeidskost inkrimpt, zorgt ervoor dat Vlaanderen opnieuw concurrentieel wordt, dat het een positie tegenover het buitenland kan innemen die het gemakkelijker maakt om de produkten aan de man te brengen, en dus dat een belangrijk deel van de verloren gegane werkgelegenheid kan worden gerecupereerd.

Dat is een belangrijke keuze. Wij hebben bij de huidige staats Hervorming alleen over de niet-objectieve transfers gesproken. Dat was nu eenmaal het politiek akkoord, waarover wij ons overigens niet schamen. Dit belet ons echter niet vooruit te denken en onze standpunten voor de toekomst vast te leggen.

In het kader van de studie van professor Van Rompuy heb ik de volgende vragen.

Welke houding zal de Vlaamse regering aannemen ?

Hoe verloopt de studie in dit verband waartoe de Vlaamse regering de opdracht heeft gegeven ?

Zijn er interimrapporten voorhanden ?

Hoe worden de afspraken over de niet-objectieve transfers, gemaakt op federaal niveau bij de staats Hervorming, op het terrein uitgewerkt ?

Welke besluiten heeft de Vlaamse regering ter zake reeds genomen ? Op welke wijze zullen de politieke beleidslijnen voor de toekomst worden getrokken ?

De **Volkunie** kiest voor **federalisering** van de sociale zekerheid, in eerste instantie om de welvaarts politiek en het sociaal beleid volledig in eigen handen te hebben.

De heer A. Denys : Nu moet dat gebeuren.

De heer P. Van Grembergen : Uzelf of één van uw collega's zal wellicht het woord voeren. Ik zal graag luisteren naar uw verklaringen in dit verband, zodat ik kan nagaan hoe u uw politieke keuzes wil hard maken.

Wij vinden de federalisering van de sociale zekerheid belangrijk omdat de sociale zekerheid, in tegenstelling tot het verleden toen ze enkel een verzekeringssysteem was, nu ook werkgelegenheid bevordert of doodt. Daarbij plaatsen wij niet de solidariteit op de helling, maar wel de wijze waarop het apparaat werkt en hoe het concept van sociale zekerheid wordt ingevuld. Willen wij — zoals sommigen beweren — voor Wallonië een woestijn, wanneer dit tot de totale conclusie zou leiden dat er geen solidariteit meer kan zijn. Nee, dat willen wij niet. Integendeel, wij menen dat het solidair gegeven moet spelen — en zo kom ik tot mijn conclusie — maar van gewest tot gewest, langs gewestelijke structuren en langs gewestelijke afspraken. Solidariteit van persoon tot persoon binnen de Vlaamse Gemeenschap ; solidair van regio tot regio, langs het afspraakgegeven van de regio.

Mijnheer de minister-president, mijnheer de minister van Staats Hervorming, aangaande de politieke inschatting van de cijfers die door professor Van Rompuy werden bekend gemaakt, wensen wij de inzichten van de Vlaamse regering te kennen.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, heren ministers, collega's, het zevende punt van het zogenaamde **tienpuntenprogramma** bepaalt, ik citeer : . . . de afbouw op korte termijn van de financiële transfers, in het bijzonder in de sociale zekerheid, die niet op basis van solidariteit en objectieve factoren kunnen worden verklaard. Einde citaat.

Als ik goed gelezen heb, betekent dit dat u niet alleen de niet-verklaarbare

Van Hauthem

transfers binnen de sociale zekerheid wil afbouwen, maar alle transfers, in om het even welke sector, die eventueel niet objectief verklaarbaar zouden zijn.

Over de wijze waarop de zogenaamde rechtstrekking dient te gebeuren heerst nog altijd de grootste verwarring, de grootste onduidelijkheid. Enerzijds werd binnen het Riziv een algemene raad voor de ziekteverzekering opgericht, die onder meer als taak heeft de niet-verklaarbare transfers in kaart te brengen. Maar niemand weet wanneer de resultaten van dit onderzoek zullen bekend zijn.

Anderzijds is er de oprichting in de Vlaamse regering van de werkgroep sociale zekerheid-2002, die zowat dezelfde opdracht heeft als de algemene raad voor de ziekteverzekering van het Riziv. Vorige maandag heeft minister Sauwens verklaard dat deze studie pas in juli 1994 zou klaar zijn.

Collega's, onlangs werden de cijfers bekend gemaakt van de studie van professor Van Rompuy van de KUL. Het gaat om een actualisering van een vorige studie, toen gemaakt op basis van de cijfers van 1985. Nu kon professor Van Rompuy beschikken over de cijfers van 1990. Mijnheer de minister-president, terloops weze gezegd dat het al een schande is dat het Nationaal Instituut voor de Statistiek er blijkbaar niet in slaagt meer actuele cijfers ter beschikking te stellen. Voor de resultaten van een dergelijk onderzoek voor 1993, zouden wij wellicht tot in 1996 of 1997 moeten wachten.

Voor het jaar 1990 zou de geldstroom van Vlaanderen naar Wallonië in de sociale zekerheid al tot 122 miljard zijn opgelopen. Dit betekent dat vanaf 1981 tot 1990 al 896 miljard werd versast. Volgens professor Van Rompuy gaat het hier dan nog om een minimum-raming. Bovendien is er een groot verschil met wat professor Van Rompuy de macro-economische stabilisering noemt. Ter zake is er volgende verhouding : 170 frank in Vlaanderen ; 250 frank in Wallonië, dat door de sociale zekerheid wordt verkregen bij een inkomensverlies

van 1.000 frank. Er is alleen enige wijziging ingetreden in de zogenaamde inkomensparadox, het verschil tussen het primair inkomen en het netto beschikbaar inkomen. Deze inkomensparadox zou niet meer zo scherp gesteld zijn. Vandaag werd ook bekend dat het VEV heeft berekend dat, indien Vlaanderen over de 122 miljard frank zou kunnen beschikken, een arbeidsplaats in Vlaanderen liefst 75.000 frank goedkoper zou kunnen worden. Men moet toch goed beseffen welke de draagwijdte van deze berekening ten aanzien van de tewerkstelling is. Het weekblad Trends berekende dat door zelf te beschikken over deze gelden, de sociale lasten met 10 percent zouden kunnen verminderd worden. Mijnheer de minister-president, het is al lang tijd om uit deze cijfers de gepaste conclusies te trekken. Op dit ogenblik zit men in het stramien van een bijzonder pervers spelletje.

In de eerste plaats wordt de discussie over de transfers gereduceerd tot de transfers binnen de sociale zekerheid. De globale transfers waarvan de 122 miljard frank voor de sociale zekerheid slechts een deel vormen, belopen volgens onze berekeningen meer dan 400 miljard frank per jaar. Meer dan 300 miljard frank transfers verdwijnen door deze eerste verenging van de discussie in de doofpot. De discussie wordt een tweede maal verengd tot de transfers die met een eufemisme niet-verklaarbaar worden genoemd en waarvan het volume op minder dan 6 miljard frank wordt geschat. Collega's, de perversiteit bestaat erin grote woorden te debiteren over het rechtstrekken van 6 miljard frank, terwijl de globale transfers meer dan 400 miljard frank belopen.

Mijnheer de minister-president, hoe ver staat het nu eigenlijk met de volledige realisatie van het zevende punt van het tienpuntenprogramma, waarin niet alleen sprake was van de transfers in de sociale zekerheid maar van alle transfers ? Wanneer worden alle transfers, die volgens u niet verklaarbaar zijn onder de loupe genomen ? Wanneer moeten die rechtstrekkingen plaatsvinden ? Zullen de cijfers van professor Van Rompuy als basis dienen voor de verwezenlijking van het zevende punt ?

Hoe beoordeelt u de reactie van de federale minister van Sociale Zaken die vorige week in de Kamer heeft verklaard dat de studie van professor Van Rompuy de zoveelste is in de rij, waarmee meteen duidelijk werd dat hij daar niet veel rekening mee zou houden ? Collega's, de naakte cijfers kunnen op termijn maar tot één conclusie leiden : de federalisering van de sociale zekerheid.

Mijnheer de minister-president, in uw berucht geworden vraaggesprek van 11 januari 1993 met La Libre Belgique hebt u zelf gepleit voor een verregaande federalisering van de sociale zekerheid, met name inzake ziekteverzekering, pensioenen, werkloosheid, enzovoorts. Hoe zou het ook anders ? Hoe zou een Vlaamse regering een coherent beleid kunnen voeren inzake materies waarvoor zij reeds bevoegd is, als welzijn en gezondheid, tewerkstelling, gezinsbeleid, bejaardenbeleid, zolang de financiële hefboomen op het Belgische niveau worden bediend ?

De discussie over de federalisering van de sociale zekerheid, waarmee nog maar aan een deel van de globale transfers een einde zou komen, kan niet langer uit de weg worden gegaan. Dit heeft niets te maken met een gebrek aan solidariteit, maar wel met de erkenning van een verschillende maatschappelijke en bestuurscultuur. Solidariteit heeft trouwens een andere betekenis naargelang de taal waarin het woord wordt uitgesproken ; solidariteit betekent geven, solidarité betekent krijgen. Dit kan niet langer ! De discussie op de lange baan schuiven, noem ik ronduit misdadig ! Dat is echter wat er aan het gebeuren is. De Sint Michielspartijen hebben aan de Volksunie een zoveelste fopspeen gegeven : de oprichting van twee onderzoeksgroepen die de niet-verklaarbare transfers moeten ontleden. De resultaten van die analyse zullen pas worden bekendgemaakt, lang nadat de hele Sint-Michielskoehandel door het parlement is gesluisd. Met een aan de zekerheid grenzende waarschijnlijkheid, is nu al geweten dat de resultaten in de onderste lade zullen verdwijnen op het ogenblik dat men de Volksunie voor een zoveelste maal niet meer nodig

Van Hauthem

heeft om Vlaamse toegevingen te doen en men de Volksunie zal laten vallen als een baksteen, net als bij de vorige staatsvorming.

Collega's van de Volksuniefractie, uw partij eist de federalisering van de sociale zekerheid reeds sinds het begin van de jaren tachtig. Ondertussen hebt u wel twee keer uw medewerking verleend aan een staatsvorming; één maal als coalitiepartner van een Belgische regering, nu als federale oppositiepartij en als Vlaamse meerderheidspartij. Omdat u de sleutelpartij was zonder wiens medewerking er geen communautair vergelijk mogelijk was, hebt u tot twee keer toe de kans gemist om van uw eis een breekpunt te maken. Wanneer de voorzitter van de Volksunie zegt dat de Sint-Michielsmastodont met de karwats door het parlement moet worden gejaagd en dat men daarna met de Franstaligen moet onderhandelen om de federalisering van de sociale zekerheid te bespreken, maakt hij zich hopeloos belachelijk. Als staaltje van cynisme, hypocrisie en masochisme kan dat tellen. Voor de zoveelste keer maakt de Volksunie het Vlaams belang ondergeschikt aan een zogenaamd hoger belang.

Het gewauwel van Bert Anciaux over de post-Sint Michielsdialoog met betrekking tot de splitsing van de sociale zekerheid en over het kiesarrondissement Brussel Halle-Vilvoorde is even lachwekkend als triestig. De enige bedoeling van die verklaringen is het Vlaams blazoën, dat serieus geschonden is, nog vlug op te poetsen. Het is zand in de ogen strooien van de Vlaamse publieke opinie om de eigen toegevingen te verdoezelen. Deze partij heeft dit trouwens ook gedaan toen ze deel uitmaakte van de federale regering en er, om dezelfde redenen, op het einde vlug uitstapte. Het is evenwel toen niet gelukt en zij zal er ook nu niet in slagen, want de Vlaamse publieke opinie zal dit maneuver door hebben. De Volksunie gedraagt zich voor de zoveelste keer als een luxe prostituee in het Belgisch bordeel die zich op het einde nog vlug het imago van Vlaamse maagd poogt aan te meten.

Hoelang zal deze geldstroom naar Wallonië nog duren? Het heeft niets te maken met solidariteit, noch met gebrek aan federale loyauteit. Wat dat betreft kunnen we trouwens nog iets leren van onze zuiderburen, zij zijn helemaal niet gehecht aan die federale loyauteit en wij wel. Zolang dit het geval is, zullen Vlaamse ministers in Belgische regeringen altijd te chanteren zijn. Iedereen weet dat de sociale zekerheid de achillespees is van het voortbestaan van de Belgische staat, daarom deinst men terug om er iets aan te doen. De tijd van chantage en Waalse dictaten is voorbij. De sociale zekerheid moet worden gefederaliseerd. Als deze staat daarvoor, met of zonder meerwaarde, moet sneuvelen, dan is het zo. Voor ons niet gelaten. (**Applaus bij het VB**)

De voorzitter : De heer Gabriels heeft het woord.

De heer J. Gabriels (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, geachte collega's, het debat over de ongelijkheid in de sociale zekerheid is niet nieuw. Er is hierover herhaalde keren gediscussieerd in de Vlaamse Raad en ook in het nationaal parlement. Vandaag werd terecht verwezen naar de studie die in 1985 door de Leuvense economen werd gepubliceerd. Ook de laatste studie maakt nog maar eens duidelijk dat de ongelijkheid de jongste jaren nog is toegenomen. Dit was trouwens ook het geval in economisch gunstige jaren. In de jaren 1988-1989 en 1990 is de geldstroom naar Wallonië immers steeds blijven toenemen. Het heeft dus veel te maken met de mentaliteit en de politiek-maatschappelijke opvattingen. Meer dan 120 miljard frank worden jaarlijks automatisch overgeheveld van het ene gewest naar het andere. Dit roept vragen op, vooral nu Vlaanderen dat geld zo dringend nodig heeft om de sociale noden te lenigen. Indien wij deze sommen konden aanwenden, dan zouden wij geen problemen hebben met ons concurrentievermogen en wij zouden minder marktaandeel verliezen ten opzichte van onze buurlanden. Vlaanderen geeft nu langs dit automatisme systematisch een voordeel uit handen waardoor **hetzelf**

steeds armer wordt en het andere gewest steeds rijker. Hoe komt het dat dit kan blijven voortduren? De gegevens die nu werden gepubliceerd, geven nog duidelijker dan de studie van 1985 aan dat al die transfers niets met economische recessie te zien hebben. In tijden van gunstige economische conjunctuur gaat die stroom evenzeer de hoogte in. Het gaat hier dus duidelijk om een andere opvatting over partij en samenleving. Wij kunnen die natuurlijk aan niemand ontzeggen. Maar niemand heeft het recht om met de middelen van een ander gewest zijn eigen maatschappijvisie te financieren. De studiedienst van het Vlaams Economisch Verbond heeft berekend wat die cijfers concreet betekenen. De bevindingen die gepubliceerd werden in de Snelberichten zijn betekenisvol. De sociale consumptie, die gemiddeld 100 percent zou kunnen zijn, is in Wallonië 15 percent en in Brussel 11 percent meer. De sociale inkomsten liggen in het Vlaamse Gewest hoger: als Vlaanderen 100 frank betaalt, betaalt Wallonië slechts 80 frank, Brussel 88 frank. De inkomstenparadox zou volgens sommigen niet meer bestaan. Maar hoewel ons bruto-inkomen in Vlaanderen 14 percent hoger ligt, houden we na de aftrek van de transfers slechts 1 percent over, wat een transferstroom van 93 percent betekent. Dit brengt een hoge solidariteit met zich, wat inhoudt dat ook Vlaanderen in steeds toenemende mate een beroep moet doen op de sociale zekerheid. Toen in 1990 de transfers de 120 miljard frank overschreden, heeft de studiedienst van het Vlaams Economisch Verbond berekend dat als we dat bedrag aan de 1,6 miljoen werknemers, bedienden en zelfstandigen, die Vlaanderen rijk is, konden besteden, de **loonkost** met meer dan 75.000 frank per hoofd zou worden verminderd.

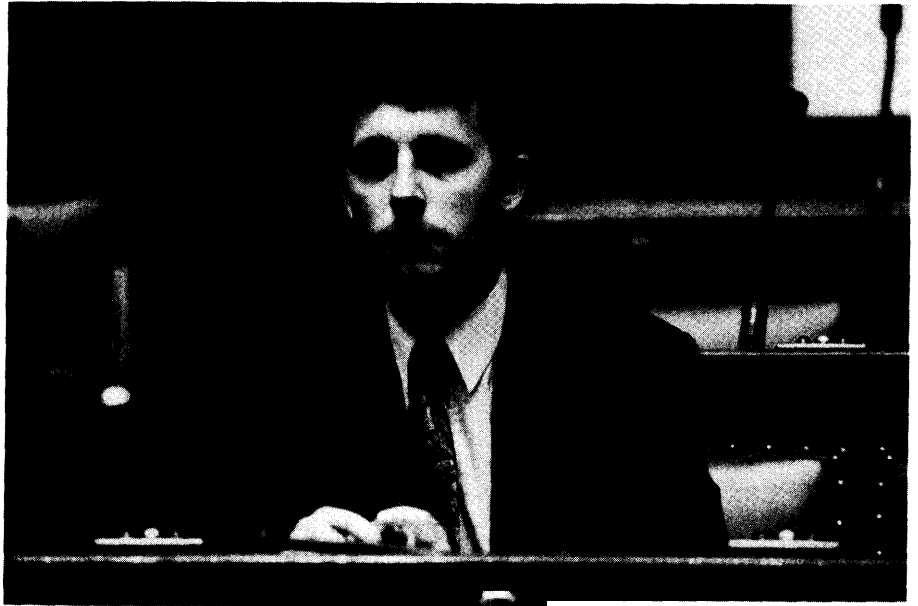
Ik wijs er nog eens op dat die geldstroom geen accident is, maar een structureel, politiek ingebakken fenomeen. Tussen 1980 en 1990 werd er bijna 900 miljard frank **versast**. Dit heeft te maken met **politiek-maatschappelijk** verschillende culturen. Sommigen zweren bij een verstaatste welvaartstaat, die doorgeefluiken hanteert naar de aanverwante zuilen,

Gabriels

wat men vaak de amigocratie noemt en waar men niet mag raken aan het systeem van sociale zekerheid waarvan de uitgavenstroom in 1991 met 5,7 percent en in 1992 4,2 percent toenam. De vraag die dan ook terecht gesteld wordt in het hoofdartikel van het Vlaams Economisch Verbond is of deze solidariteit kan blijven doorgaan.

Mijnheer de minister-president, het is aan u om antwoord te geven op een aantal indringende vragen. U weet dat destijds bij de voorbereiding van het Sint-Michielsakkoord verscheidene partijen geprobeerd hebben belangrijke onderdelen van de sociale zekerheid als de gezondheidszorg en de kinderbijslagen op de agenda te plaatsen. Ook in Vlaanderen waren bepaalde partijen niet bereid om daarover te spreken. Met name de CVP en SP, gekluisterd als ze zijn aan de unitair gestructureerde zuilen, wensten dit debat ten gronde niet aan te gaan. Ze aanvaardden maar met moeite de agendering. Er is dan in de praktijk ook niets van gekomen. Anderen hebben zich laten paaien met een studie over de onverklaarbare verschillen. De studie van de Leuvense economen spreekt toch boekdelen zodat men niet meer hoeft te wachten op een studie die met de resultaten in 1994 klaar zou zijn, resultaten die men nu al kent. Willen wij dan toch liever doorgaan met zelfkwellen en volgend jaar opnieuw geconfronteerd worden met cijfers die tot dit zelfbeklag dwingen.

Mijnheer de minister-president, is de Vlaamse regering bereid vòòr de financieringsonderdelen van de bijzondere wet goedgekeurd worden, van de partners aan de andere kant te eisen dat het debat over de sociale zekerheid wordt geopend? Of wacht zij liever tot het Sint-Michielsakkoord is goedgekeurd en ze geen troefkaarten meer in handen heeft, om dit debat aan te vatten? Dit moment afwachten, zou maar al te misplaatst zijn. Niet alleen uit ervaring, maar ook uit de reacties uit Wallonië weet men nu toch al dat Wallonië eens het Sint-Michielsakkoord volledig is goedgekeurd, het geen behoef-

VB-Kamerlid Joris Van Hauthem, één van de indieners van de actuele interpellaties over de transfers in de sociale zekerheid, vertolkte het standpunt van het Vlaams Blok

te meer zal hebben aan zo'n debat. Maar blijkbaar houden al de partijen die het Sint Michielsakkoord steunen, dit soort zelfbedrog graag in stand. **(Applaus bij de VLD)**

Mijnheer de minister-president, wil de Vlaamse regering, nu de Walen geld nodig hebben, die Vlaamse eis op tafel leggen, of wacht zij liever tot na Sint-Michiel, wat er op neer komt dat het wachten op sint-juttemis wordt, om het op zijn Vlaams te zeggen. **(Protest bij de heer Van Rompuy)** Mijnheer Van Rompuy, u doet de naam van degene die de studie heeft gemaakt, geen eer aan. U zou toch wat meer respect moeten hebben voor studies van professoren van de Leuvense universiteit en dit dossier niet zo voor u uit schuiven.

De heer E. Van Rompuy : Mijn fractie heeft die studie zeker niet van de hand gewezen, integendeel. Ik vraag u alleen of de VLD als zij tot de regering toetreedt van die transfers een punt zal maken bij de regeringsonderhandeling met Wallonië. Dat is de enige vraag die politiek relevant is. **(Applaus bij de CVP)**

De heer J. Gabriels : Mijnheer Van Rompuy, u probeert de publieke opinie te misleiden. Zolang de Sint Michielsmeerderheid het financiële gedeelte van de bijzondere wet niet heeft goedgekeurd, kan u nog iets doen aan de transfers in de sociale zekerheid.

De heer E. Van Rompuy : Wij willen enkel via een rechtstreeks verkozen Vlaams parlement het tienpuntenprogramma van de Vlaamse regering, waarover u mede heeft onderhandeld, realiseren. **(Applaus op de banken van de meerderheid)**

De heer J. Gabriels : De wijziging van de artikelen van de Grondwet is goedgekeurd, evenals van de belangrijkste artikelen van de bijzondere wet. Naar aanleiding van de stemming over het financieel onderdeel heeft u de kans om de daad bij het woord te voegen en tegen te stemmen.

De voorzitter : Mijnheer Gabriels, u had zich ingeschreven voor een actuele vraag. Ik heb u ruimschoots de tijd gegeven om uw uiteenzetting te houden. Ik verzoek u uw betoog af

Voorzitter

te ronden na de interruptie door de heer Van Grembergen.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer Gabriels, wij hebben lange tijd samengewerkt op politiek gebied en wij waren het over vele zaken eens. U kent onze houding en weet dat wij hoe dan ook het Sint Michielsakkoord zullen goedkeuren. Onze politieke houding ligt daaromtrent vast. U maakt zich sterk met de VLD de volgende regering te leiden. Kan u mij duidelijk en zonder emotionaliteit zeggen of de VLD van de sociale zekerheid en de problemen rond de transfers een *conditio sine qua non* zal maken om tot de vorming van een regering en tot een akkoord met de Franstaligen te komen ?

De heer J. Gabriels : Mijnheer Van Grembergen, ik wil u in alle duidelijkheid zeggen dat wij ook in het verleden in een andere hoedanigheid voorstander waren van een dialoog om de totaliteit van de problemen die de samenleving tussen de twee gemeenschappen beheerste, op te lossen. Nu de Franstaligen geld nodig hadden, had u van de gelegenheid gebruik kunnen maken om Vlaamse eisen te stellen tegenover de financiële eisen van de Franstaligen. Door het financiële gedeelte van de bijzondere wet niet goed te keuren, kan u nog bewijzen dat het u ernst is. (**Applaus op de banken van de oppositie**)

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer Gabriels, Vlaanderen heeft het recht om te weten wat uw voornemens zijn. Moet ik uit uw antwoord opmaken dat er geen federale regering komt met de VLD indien er geen akkoord wordt bereikt over de sociale zekerheid, over de transfers en over de andere problemen ? Gezien u de problemen zo eenvoudig voorstelt voor de publieke opinie, meen ik dat wij ook een duidelijk antwoord mogen verwachten op mijn duidelijke vraag.

De heer J. Gabriels : Gisteren hebben wij gepleit voor een dialoog van gemeenschap tot gemeenschap en wij

zullen dit ook morgen doen omdat dit noodzakelijk is om een tweederde meerderheid te bereiken en om problemen zoals deze te kunnen oplossen. (**Applaus op de banken van de oppositie**)

De voorzitter : De heer Vandebroucke heeft het woord.

De heer F. Vandebroucke : Mijnheer Gabriels, ik wil u voor de duidelijkheid nog een vraag stellen over het recente verleden, waarop u met ja of neen kunt antwoorden. Het Sint-Michielsakkoord is **genegotieerd** met de Franstaligen op basis van het tienpuntenprogramma dat u mee heeft ondertekend, weliswaar in een andere hoedanigheid, maar nog niet zo lang geleden. U hebt dat **tienpuntenprogramma** ook verdedigd. Daarin was er geen sprake van de splitsing van de sociale zekerheid, waar ik overigens tegen ben. Herroept u deze handtekening ? Was u op dat ogenblik een verrader van de Vlaamse zaak ?

De heer J. Gabriels : Mijnheer Vandebroucke, ik heb op dat ogenblik in mijn hoedanigheid van voorzitter van de Volksunie deelgenomen aan de gesprekken en vergaderingen van de werkgroepen. André Denys vertegenwoordigde daarin de toenmalige PW en wij waren de twee enigen die toen eisten dat de gezondheidszorgen en de kinderbijlagen zouden worden gefederaliseerd. De SP en CVP wisten daarover nauwelijks te spreken. Dat is de realiteit. Op dat ogenblik hebt u een unieke kans verkeken om het debat over de splitsing van de sociale zekerheid op gang te brengen.

De voorzitter : De heer Vandebroucke heeft het woord.

De heer F. Vandebroucke : Mijnheer Gabriels, dat is flagrant naast de kwestie. Ik heb het niet over uw nieuw, maar over uw oud leven. U hebt, samen met mij, een regeerakkoord gesloten op basis waarvan de Vlaamse regering is gevormd en in deze Raad een meerderheid heeft gekregen. U hebt een **tienpuntenprogramma** met Vlaamse eisen mee ondertekend dat diende als basis voor de onderhandelingen met de Franstaligen. U was het eens met een **pro-**

gramma waarin de splitsing van de sociale zekerheid niet was opgenomen. Was u op dat ogenblik, als voorzitter van de Volksunie die met de SP en CVP een akkoord sloten over fundamentele Vlaamse eisen, een verrader van de Vlaamse zaak ?

De heer J. Gabriels : Mijnheer Vandebroucke, ik heb die vraag zoëven beantwoord. Ik heb het ondertekenen en onderschrijven van het tienpuntenakkoord op geen enkel moment ontkend en ik doe dat nu ook niet. Ik heb alleen gezegd dat wij bij de uitwerking ervan — het akkoord bevat immers alleen maar principes — de federalisering van de gezondheidszorgen en de kinderbijlagen uitdrukkelijk op de agenda hebben geplaatst. U en de CVP wisten daarover niet te praten. Dat is de kapitale flater die werd begaan en daarom is het debat over de sociale zekerheid niet op gang gekomen.

Mijnheer de minister-president, de VLD is voor een ordentelijke regeling van het samenleven tussen de twee grote gemeenschappen in dit land. Wij gaan het debat over de sociale zekerheid niet uit de weg, maar wij wensen dat debat te voeren in een dialoog van gemeenschap tot gemeenschap. Zo wensen wij eindelijk via een open en afdoend gesprek — dus niet onder druk van een regeringsvorming — tot resultaten te komen waar eenieder zich aan houdt in plaats van resultaten die alleen maar een regering overeind moeten houden en die in de praktijk niet blijken te werken want dat is de toestand vandaag.

Mijnheer de minister-president, ik weet dat sommigen, wanneer ze worden geconfronteerd met principes die zij beweren te verdedigen, ze liever niet naleven. Het zal echter bijzonder moeilijk worden wanneer er binnenkort zal moeten worden gestemd over de bijzondere wet in de Kamer. Nog vóór het Sint-Michielsakkoord volledig wordt goedgekeurd, moet de Vlaamse regering het debat hierover openen, de cijfers openlijk voorleggen en zorgen dat ook de andere kant positief reageert om tot een echt debat te komen. Dat is de uitdaging en

Gabriels

indien u die niet aanneemt, dan houdt u gewoon de mensen voor de gek.

De voorzitter : De heer Jan Peeters heeft het woord.

De heer J. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ministers, collega's, namens de SP herhaal ik nogmaals ons standpunt inzake de federalisering van de sociale zekerheid.

Op lange termijn willen wij dat de solidariteit tussen personen behouden blijft via het principe van de vervangingsinkomens. Die tak van de sociale zekerheid moet nationaal blijven omdat dit niets met regionale transfers of verschillen te maken heeft, maar wel met interpersonele solidariteit. Over de regionalisering van aanvullende inkomens, met name de gezondheidszorg, en de kindbijslag, willen wij evenwel praten.

Op korte termijn moeten wij de onverklaarbare verschillen in uitgaven en eventueel in ontvangsten verder proberen recht te zetten. Bovendien moet in het hele land de sociale wetgeving op dezelfde manier worden toegepast. Zelfs met de huidige studie veranderen wij ons standpunt op dit vlak niet.

De discussie in dit halfroond blijkt zich evenwel niet toe te spitsen op dergelijke zaken. Sommigen stellen louter de opportuniteit en wenselijkheid van inkomensherverdeling, zelfs van solidariteit, in vraag. De uitgaven in de sociale zekerheid tonen aan dat Vlaanderen Wallonië met rasse schreden inhaalt : de twee laatste studies laten zien dat de uitgaven voor pensioenen en gezondheidszorg in Vlaanderen aanzienlijk stegen en het niveau van Wallonië sterk benaderen. Inzake transfers heeft Vlaanderen nog een stabiel surplus van ongeveer 3 procent van het Bruto Regionaal Produkt. In de toekomst zal dit nog toenemen dankzij de hogere bijdragen die er onvermijdelijk komen omwille van de grotere economische welvaart, de sterkere economische conjunctuur en het hogere loonpeil. Met andere woorden : Vlaanderen betaalt meer, omdat Vlaanderen rijker is. Vormt dit een probleem ? Als

dat zo is, dan moeten sommigen er ook graten in zien dat Antwerpen meer betaalt en transfereert naar de Kempen of Limburg, of dat West Vlaanderen naar de Westhoek transfereert. Ik hoor evenwel enkel klachten wanneer de bevoordeelden een ietwat exotischer taal spreken dan Westvlaams. Dan wordt er pas moord en brand geschreeuwd. Aan dit soort onzin moet een einde komen. Het rijke Vlaanderen betaalt op Europees niveau zonder morren voor de armere regio's via structuurfondsen, via het cohesiefonds. Het vericht mondiale Noord-Zuid transfers via ontwikkelingssamenwerking maar verzet zich uit alle macht tegen solidariteit met de niet-actieve bevolking in Wallonië. Aan dergelijke bekrompen praktijken die van groepsegoïsme getuigen, doen wij niet mee. Daar gaat het uiteindelijk om : wie vandaag als zogenaamde goede Vlaming zich niet langer solidair wil gedragen ten opzichte van een Waal, omdat het hem geld kost, zal morgen als kaderlid niet langer willen betalen voor de verplichte pensioenverzekering voor niet-actieven en overstappen op een privé-verzekering omdat dit voor hen rendeert. Wij moeten oog hebben voor de echte problemen en de uitdagingen in de sociale zekerheid zoals onder andere de vergrijzing in Wallonië, maar ook meer en meer in Vlaanderen en de structurele werkloosheid, het gebrek aan organisatie en planning en de beheersbaarheid van de gezondheidszorg in Wallonië en in Vlaanderen. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de studie die professor van Rompuy vorige week in de publiciteit heeft gebracht, bevat, zoals een aantal collega's terecht hebben opgemerkt, weinig nieuwigheden.

In deze studie is onder meer een actualisering van de studie van 1985 opgenomen, worden de studies geïllustreerd die door de heer Dethée in opdracht van de SERV werden uitgevoerd en tevens wordt aandacht besteed aan onderzoeken van mevrouw Cantillon, professor Deleeck en anderen.

Op zich verdient deze intrinsiek, wetenschappelijke studie die belangrijk genoeg is om te worden bestudeerd, geen extra nieuwswaarde. Het verbaast mij dat er in de commentaren op de studies van drie tot vier jaar geleden wordt gesproken over de federalisering en de **communitariser**ing van de gezondheidszorg en uit deze studie sommigen de conclusie maken dat de volledige splitsing van de sociale zekerheid op de agenda staat.

Ten eerste, het stoort mij dat men wel uitvoerig de cijfers van professor Van Rompuy citeert, maar niet zijn conclusie en zijn aanbevelingen. Er wordt dus wel aandacht besteed aan de cijfers met betrekking tot de transfers, de onderlinge verschillen enzovoort, maar niet aan de verklaringen van professor van Rompuy die in Trends en in De Standaard werden gepubliceerd. Ik citeer : Uit mijn studie de gevolgen trekken dat gans de sociale zekerheid moet gesplitst worden, is spelen met vuur, is de economische monetaire unie hypothekeren. Einde citaat. Hierover heb ik tijdens dit debat niets gehoord. Wie de cijfers van een professor gebruikt, moet minstens zijn conclusies citeren. Deze conclusies zijn overigens zeer duidelijk .

Ten tweede, ik stel ook een zekere kortzichtigheid met betrekking tot de toekomst vast. Uit de cijfers met betrekking tot de pensioenen blijkt dat de situatie binnen twintig of dertig jaar het tegenovergestelde kan zijn van de situatie die wij nu in andere sectoren van de sociale zekerheid kennen. Ik verwijs hierbij naar de uitspraken van minister Willockx.

De voorzitter : De heer Schiltz heeft het woord.

De heer H. Schiltz : Mijnheer de voorzitter, de verwijzing van professor Van Rompuy naar de economische en monetaire unie is natuurlijk eerbiedwaardig, wij moeten hiermee dan ook rekening houden. Deze economische en monetaire unie krijgt echter een brede rug. Ik vraag mij af waarom Luxemburg, dat een economische en monetaire unie vormt met België, zijn eigen systeem van sociale zekerheid kan behouden. In Duits-

Schiltz

land waar er ook een economische en monetaire unie is, is er, naargelang de Länder, een groot verschil in bepaalde onderdelen van de sociale zekerheid en ook in de Verenigde Staten zijn er verschillen van staat tot staat. Ik beweer niet dat Europa op sociaal vlak het model van de Verenigde Staten moet overnemen, maar wij mogen de economische en monetaire unie niet als een passe-partout gebruiken om alles met betrekking tot de federalisering verdacht te maken.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer Schiltz, de toestand in België en de vervlochtenheid zowel op het economische als op het sociale vlak is van die aard dat professor Van Rompuy zegt dat het hele sociale zekerheidsstelsel splitsen wel degelijk gevolgen heeft op korte termijn voor de economische en monetaire unie. Dat is het fundamenteel verschil met uw vergelijking met Luxemburg, de Verenigde Staten, enzovoort. Deze hanteert immers een ander model. Bovendien bestaat er in de wereld een tendens om de vervangingsinkomens naar het centraal niveau te verschuiven, wat al door cijfers is bewezen.

Ten derde, is er de selectiviteit waarmee de transfers worden geciteerd. Er bestaan in het systeem van de sociale zekerheid nog transfers, bijvoorbeeld op het niveau van de zelfstandigen waar er een transfer is van Wallonië naar Vlaanderen. Er zijn verschillen tussen provincies binnen Wallonië, tussen provincies van Wallonië en Vlaanderen en tussen provincies binnen Vlaanderen.

Tenslotte blijkt uit studies dat er tussen 1981 en 1990 een transfer van 600 tot 700 miljard frank is geweest van de gezinnen naar de sociale zekerheid. In verband met de inhoud van dit transfer, waarbij actieven en niet-actieven hebben ingeleverd, hoor ik veel minder die verontwaardiging. Als we het dus hebben over transfers, laten we het dan over alle transfers hebben.

Ten vierde, stoot het mij vooral dat

het debat over de fundamentele hervorming van de sociale zekerheid die vele problemen kent, namelijk de doelmatigheid, de doeltreffendheid, de bureaucrativering, de betaalbaarheid, enzovoort, wordt gedegradeerd tot een communautaire opbodpolitiek. In plaats van onderwerp van een fundamentele discussie wordt het een voorwerp van communautaire oorlogsvoering. Er worden veel problemen onder de mat geschoven en wat op de mat blijft liggen, zijn de beroemde transfers Vlaanderen-Wallonië.

We hebben nooit bestreden dat er inderdaad niet objectieve transfers zijn. Professor Deleecq spreekt over 3,5 miljard frank binnen de sector van gezondheidszorgen. Sommigen spreken over 6 miljard frank. Alle vormen van misbruik, in welke sector ook, in welk landsgedeelte ook, moeten worden aangepakt. Dat heeft te maken met de doelmatigheid en de doeltreffendheid van de sociale zekerheid.

De sociale zekerheid is een uiting van solidariteit, rechtvaardigheid en rechtszekerheid. Vanuit die principes moeten wij de discussie aangaan. In de Vlaamse Raad mag er geen transfer zijn van de waarde solidariteit naar de waarde eigenbelang, naar het Vlaanderen van de eigen portefeuille eerst. Daar zullen wij nooit aan meedoen. Solidariteit is een begrip dat niet kan worden gefederaliseerd. Dit zijn de contouren van het debat hier, en vooral op het federale niveau. Wij zullen ons desolidariseren van machtsstructuren en ons distantiëren van machtsmisbruik. We zullen ons echter nooit desolidariseren van zieke mensen en gehandicapten, waar ze zich ook bevinden. Daar doen wij niet aan mee. (**Applaus bij AGALEV**)

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, op 9 december 1992 gaf de Vlaamse regering haar goedkeuring aan een overeenkomst met de Vlaamse onderzoeksgroep Sociale Zekerheid 2002 om een onderzoek te

beginnen naar de doorzichtigheid van de financiële transfers in de sociale zekerheid en hun onderliggende mechanismen. Deze onderzoeksgroep is samengesteld uit de beste experts. Zij zullen het sociale zekerheidsstelsel en zijn financieringswijze juridisch en economisch doorlichten, precies om een methode te bepalen om de transfers en hun onderlinge mechanismen in de toekomst objectief vast te leggen. De onderzoeksgroep heeft als opdracht om de lange termijntendensen tot 2020 te onderzoeken en om op die basis de meest nauwkeurige prognoses te maken. Vanzelfsprekend volgen minister Sauwens en ikzelf deze studieopdracht van zeer nabij. Ik wil in herinnering brengen dat eind juni 1994 het definitieve resultaat wordt verwacht en dat het eerste deelverslag nog in de loop van 1993 zal worden bezorgd aan de Vlaamse regering.

De jongste studie van professor Van Rompuy en de heer Bilsen over de transfers in de sociale zekerheid is ons voldoende bekend maar vergt nadere analyse. Uiteraard is ze ook bekend bij de Vlaamse onderzoeksgroep want professor Van Rompuy maakt deel uit van deze groep. De studie zal door de officiële onderzoeksgroep verder worden uitgediept en aangevuld zodat er geen gevaar is voor overlapping of tegenspraak.

Minister Sauwens zal onmiddellijk een aantal toelichtingen geven over de verschillende onderdelen van deze studie om aan te geven dat wij niet met slogans maar wel met grote openheid de zaak benaderen.

Ik wil duidelijk stellen dat de Vlaamse regering geen politieke conclusies aan de gepubliceerde cijfers van deze studie verbindt. Wij zullen ons over de financiële transfers in de sociale zekerheid beraden op het ogenblik dat wij het deelrapport of het globaal rapport hebben ontvangen.

Misschien is het toch nuttig nu reeds een conclusie te verbinden aan de studie van professor Van Rompuy en Bilsen. Deze studie heeft minstens bevestigd dat de Vlaamse regering vorig jaar terecht heeft beslist om volledige klaarheid te scheppen in dit dossier. Bovendien hebben we in het

Van den Brande

project Vlaanderen-Europa 2002 bepaald dat voor de leden van de Vlaamse regering de discussie niet gesloten is. Men moet echter voldoende ernstig zijn en het zou volgens mij onfatsoenlijk overkomen om eerst een studieopdracht te geven en toch reeds te beslissen voor de studie binnen is.

Collega Gabriels, ten slotte nog een woord als reactie op uw uiteenzetting. De onderliggende gedachte en de essentie van uw uiteenzetting was ons te herinneren aan een aantal principes die we moeten **hooghouden**. Op dit vlak kan ik bijzonder kort zijn. Wat principes betreft, moet ik tot mijn spijt vaststellen dat u niet het best bent geplaatst om daarvoor te pleiten.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, aansluitend bij wat minister-president Van den Brande heeft gezegd, wens ik aan te geven dat uit de inleiding van de studie Van Rompuy zelf reeds blijkt dat er geen overlappings zijn tussen de studie die de KUL met eigen middelen heeft uitgevoerd en de beleidsondersteunende onderzoeksopdracht van de Vlaamse onderzoeksgroep Sociale Zekerheid 2002. Deze laatste studie — waartoe is beslist op 9 december 1992 — heeft betrekking op de transparantie van de financiële transfers in de sociale zekerheid en hun onderliggende mechanismen. Deze beslissing spruit inderdaad voort uit het **Vlaamse tienpuntenprogramma**, dat het eerste hoofdstuk vormde van het Vlaamse regeerakkoord wat ook door de heer Gabriels is onderhandeld en onderschreven.

In haar regeerverklaring van 20 oktober 1992 vroeg de Vlaamse regering dat de federale regering concreet uitvoering zou geven aan de beslissing in verband met de niet-objectief verklaarbare transfers.

Ook in het document **Vlaanderen-Europa 2002** heeft de Vlaamse regering bepaald dat de staatshervorming

een dynamisch proces is. De politieke discussie over de verdere **regionalisering** van het sociaal zekerheidsbeleid, het sociaal-economische beleid, het wetenschapsbeleid, het vervoersbeleid en de algemene wetgeving moet dan ook in alle vrijheid en op alle niveaus kunnen worden gevoerd. De studie Van Rompuy geeft heel duidelijk aan dat er in het decennium 1981 tot 1990 in de naar inkomsten en uitgaven geregionaliseerde sociale zekerheid voor Vlaanderen een gecumuleerd overschot van 896 miljard frank bestond, terwijl Wallonië in diezelfde periode met een gecumuleerd deficit van 550 miljard frank te maken had. Deze cijfers zijn inderdaad een minimum schatting van de reële transfers, vermits geen rekening werd gehouden met de rentelast die de federale overheid moest betalen op de zowat 3.000 miljard frank die moesten worden geleend om het evenwicht in de sociale zekerheid te herstellen. Bovendien werd er evenmin rekening gehouden met de transfers in de staatsschuld van Vlaanderen naar Wallonië, die op 143 miljard frank werden geraamd en **met** de transfers door middel van tewerkstelling in het openbaar ambt en de overheidsbedrijven die minimaal op 20 miljard frank werden geraamd. De macro-economische ramingen uit de studie van professor Van Rompuy zullen ingelast worden in het onderzoek van de Vlaamse onderzoeksgroep sociale zekerheid.

De onderzoeksgroep staat onder leiding van professor Pieters die verbonden is aan het Instituut voor Sociaal Recht van de KU-Leuven. De overige leden zijn : professor **Spinnewyn** verbonden aan het Centrum voor Economische Studies van de KUL, professor Pacolet van de HIVA, professor Van Eeckhoutte verbonden aan de rechtsfaculteit van de RUG, professor Cantillon van het Centrum voor Sociaal Beleid van de universiteit van Antwerpen en professor Degadt van de KU-Brussel. Het onderzoeksteam beschikt over de volledige wetenschappelijke vrijheid om haar werk uit te voeren.

De overeenkomst bepaalt dat het eindverslag uiterlijk op 30 juni 1994 aan de Vlaamse regering **moet** wor-

den overgemaakt. Dit neemt niet weg dat tussentijdse rapporten kunnen ingewacht worden. Men plant het eerste tussentijdse rapport tegen november 1993. Gezien de omvang van het dossier en de wetenschappelijke aanpak die gevraagd werd, kan men wel zeggen dat zij snel werken. De Vlaamse regering en de Raad zullen de beleidsrelevantie van het onderzoek moeten toetsen en in hun werkzaamheden aanwenden. Men zal moeten proberen de waardevolle verworvenheden van de sociale zekerheid te combineren met de opheffing van de gebreken ervan. Men zal ondermeer moeten onderzoeken of het historische verklaarbare, maar vaak disfunctionerende conglomeraat van zeer gedetailleerde regelingen van de sociale zekerheid niet beter kan vervangen worden door een logisch geheel van regels, waarbij alles wat niet bijzonder moet worden geregeld, globaal bepaald wordt.

De recente studie van professor Van Rompuy toont het belang aan van de toetsing van de herzieningsvoorstellen inzake de sociale zekerheid aan de demografische en economische evolutie. De studie bevestigt tevens dat de Vlaamse regering met reden eist dat de nodige doorzichtigheid wordt ingesteld. Deze voorwaarde voor een beleidsefficiënt optreden ligt ten grondslag aan de door haar toegewezen onderzoeksopdracht Sociale Zekerheid 2002.

Ik geef een kort overzicht van de onderzoekscomponenten.

Deze onderzoekscomponenten maken duidelijk dat de Vlaamse regering in een nieuwe fase van het debat over de sociale zekerheid treedt. Wanneer de regering over het eindverslag beschikt, zal zij afstappen van een debat dat beheerst wordt door de mokerhamer van de macro-economische analyse en zal zij resoluut kiezen voor een beleidsvoering waarbij het eerste deelonderzoek baanbrekend zal zijn.

Het eerste deelonderzoek heeft als opdracht enerzijds een inventaris op te stellen van beslissingsmomenten in de sociale zekerheid en anderzijds deze beslissingsmomenten te **analyse-**

Sauwens

ren in de uitvoering en de financiering van alle takken van de sociale zekerheidswetgeving. Met beslissingsmoment bedoelt men het ogenblik waarop iemand, krachtens de SZ-wetgeving, een beslissing neemt, een beoordeling uitvoert of een bepaalde situatie evalueert. Dit onderzoek moet trachten uit te wijzen in welke mate deze **beslissingsmomenten** kunnen leiden tot niet **objectieve** verschillen in de uitvoering van de sociale zekerheid en de financiering ervan. Dit resultaat zal gebruikt worden bij het onderzoek naar de determinanten van de financiële stromen binnen de sociale zekerheid.

Het voorwerp van een tweede deelonderzoek betreft het solidariteitsmechanisme, zoals het in de bijzondere financieringswet is vervat. Ook wordt nagegaan of dit intussen gekende mechanisme bij de middelenoverdracht naar de deelgebieden zou kunnen worden toegepast ingeval van federalisering van de sociale zekerheid.

Een derde deelonderzoek bevat een rechtsvergelijkende studie van de bevoegdheidsverdeling inzake sociale zekerheid in de federale staten.

Een volgend deelonderzoek betreft de sociale zekerheid en de Europese Gemeenschap. De werkzaamheden dienen immers rekening te houden met en creatief te zijn in verband met de bevoegdheidsverdeling tussen de Europese Gemeenschap en de lidstaten, een bevoegdheidsverdeling zoals die thans zijn neerslag heeft gevonden in het subsidiariteitsbeginsel. We moeten ook nagaan of dit principe in de Belgische context vruchten zou kunnen afwerpen.

Een eerste economisch deelonderzoek heeft betrekking op het staansminimum, op de werkloosheidsuitkeringen en de arbeidsongeschiktheid. Het is de bedoeling te zoeken naar niet-objectiveerbare verschillen tussen de regio's in de uitvoering van de wetgeving over de betrokken sociale zekerheid en na te gaan of verschillen in de financieringsmechanismen of in de organisa-

tie invloed uitoefenen op de gradatie van deze verschillen.

Verder is er een deelonderzoek inzake de economische analyse van het **fiscal** federalism, herverdeling en sociale zekerheid als lokaal publiek goed.

Een derde economisch deelonderzoek betreft de synthese op **macro**vlak omtrent de financiële stromen, de overheidsbegroting, de **inkomens**paradox en de demografische invloed, waarbij de elementen uit de studie Van Rompuy zullen worden ingebracht.

Andere economische **deelonderzoeken** zijn gericht op de regionale verschillen in de uitgaven voor de pensioenen ; de regionale geldstromen in de ontvangstenzijde van de sociale zekerheid ; de regionalisering van de statistische informatie voor de gezondheidszorg in België ; de omvang, determinanten en resultaten van de transfers inzake kinderbijlagen en het stelsel sociale zekerheid voor zelfstandigen.

Tot slot van mijn uiteenzetting wil ik toch even met u overlopen wat de federale regering, onder druk van het Vlaamse regeerakkoord en de standpunten van de Vlaamse Raad, intussen heeft ondernomen of als maatregelen heeft ontwikkeld tot eenvoudige toepassing van de sociale **zeker**heidswetgeving in heel het land.

In de marge van en in uitvoering van een aantal politieke afspraken rond het Sint-Michielsakkoord werden inderdaad een belangrijk aantal stappen gezet.

Ten eerste, de administratieve commissies inzake de uitsluiting van langdurig werklozen en inzake de vrijstelling van sociale zekerheidsbijdragen voor zelfstandigen dienen voortaan in verenigde vergadering van de beide taalkamers te worden beslist, precies om een einde te stellen aan de verschillende praktijken, die uit de cijfers en uit parlementaire vragen zijn gebleken. Het koninklijk besluit van 31 december 1992 dat de **werks**tingsregels van de federale administratieve RVA commissie heeft aangepast, is in werking getreden op

1 april 1993. Het koninklijk besluit van 18 mei 1993 met betrekking tot de commissie voor de vrijstelling van bijdragen inzake het sociaal statuut van de zelfstandigen treedt in werking op 1 juli 1993.

Ten tweede, in de nieuwe algemene raad van het Riziv wordt een werkgroep samengesteld die is belast met het opmaken van een jaarlijks verslag omtrent de eenvormige toepassing van de ZIV-wetgeving in heel het land. Dit rapport zal een evaluatie bevatten van eventuele onge-rechtvaardigde verstoringen alsook voorstellen tot wegwerking ervan.

Voorts trad het koninklijk besluit, tot vaststelling van de wijze waarop de forfaitaire honoraria voor klinische biologie per verpleegdag worden vastgesteld voor de verstrekkingen inzake klinische biologie verleend aan een in een ziekenhuis opgenomen rechthebbende, op 1 april 1993 in werking. Wat de ambulante klinische biologie betreft, werd het ontwerp-koninklijk besluit ter uitvoering van artikel 37quater van de ZIV-wet, na advies van de bevoegde organen in het Riziv op 4 juni 1993 voor hoogdringend advies aan de Raad van State overgemaakt. Dit koninklijk besluit voorziet in de vaststelling van de procedure inzake financiële responsabilisering van de voorschrijvende geneesheren. De nationale commissie Geneesheren-Ziekenfondsen hechtte tevens haar goedkeuring aan een document tot vaststelling van de normen waarvan de overschrijding door de voorschrijvende geneesheer aanleiding kan geven tot het verbod om de in de wet bedoelde forfaitaire honoraria aan te rekenen. Voorts bracht zij op 29 april 1993 een positief advies uit over de invoering van een genormaliseerde begroting per laboratorium.

Bovendien heeft de federale regering bij de begrotingscontrole 1993 op het vlak van de medische beeldvorming volgende beslissingen genomen : de invoering van een enveloppe per ziekenhuis en de aanpassing van de financieringswijze van de ambulante radiologie volgens objectieve mechanismen, vergelijkbaar met die toegepast in de klinische biologie, de toepassing van het systeem van **finan-**

Sauwens

ciële verantwoordelijkheid van de voorschrijvers en de invoering van de erkenningsnormen voor de betrokken instelling.

Mijnheer de voorzitter, tot slot kan worden vermeld dat artikel 84 van de wet van 30 december 1992 houdende sociale en diverse bepalingen de mogelijkheid inhoudt van een efficiëntere controle en sanctionering van de verschillende sociale **verzekering**-kassen. In uitvoering hiervan werd een bijzonder wervingsexamen georganiseerd op basis waarvan inspecteurs zullen worden gerecruteerd voor de controle op de inning en de invordering van de sociale **RSVZ**-bijdragen. Intussen worden tussen het federale ministerie van Middenstand en de betrokken kassen bilaterale besprekingen gevoerd en wordt het bereikte inningsrendement geëvalueerd.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik geef deze lange opsomming om duidelijk te maken dat er sinds het Vlaamse regeerakkoord en de afspraken die dienaangaande werden gemaakt, heel wat in beweging is gekomen.

Mijnheer Van Grembergen, de studie van professor Van Rompuy waarnaar u heeft verwezen en die de aanleiding was van uw interpellatie, toont duidelijk aan dat de oefening die wij op dit ogenblik laten maken door topprofessoren van de diverse Vlaamse universiteiten, net op tijd komt en inderdaad op haar plaats is. Inderdaad, een verfijning van het materiaal met het oog op het grote sociale zekerheidsdebat is absoluut noodzakelijk.

De studie geeft ook aan dat er bepaalde trends zijn. Enerzijds is er het feit dat het uitgavenpatroon in Vlaanderen en Wallonië naar elkaar toegroeit, anderzijds groeien beide gemeenschappen vooral op het vlak van de inkomsten uit elkaar. Bovenvermelde studie bevat slechts gegevens tot het jaar 1990. Er is dan ook een dringende behoefte aan een wetenschappelijke analyse van recentere datum en deze gegevens zullen ook in de studie worden verwerkt zo-

dat wij de juiste projecties naar de toekomst kunnen maken.

Het is duidelijk dat enerzijds het betaalbaar houden van het sociaal zekerheidssysteem en anderzijds het bevorderen van de competitiviteit van onze ondernemingen — een zorg die u zeer nadrukkelijk heeft verwoord — nu en in de toekomst essentiële opdrachten zijn voor iedere bewindvoerder. Het is een gezamenlijke verantwoordelijkheid ten bate van de Vlaamse bevolking. Deze verantwoordelijkheid moet ook in internationaal perspectief worden geplaatst.

Er moet solidariteit zijn. Wij stellen alleen vast — en de cijfers van professor van Rompuy bewijzen dit — dat het eenrichtingsverkeer in de solidariteit in België inderdaad grote vragen naar de toekomst blijft oproepen. Na verfijning van de bestaande gegevens zal dit evenwel nog duidelijker blijken.

Ten aanzien van degenen die grote politieke conclusies trekken en uitspraken trachten te doen rond het Sint Michielsakkoord zeg ik dat het debat vanaf volgende maand in totaal andere termen zal worden gevoerd.

Wat is nu de beste manier om een einde te stellen aan de transfers ?

Ten eerste, het overdragen van een aantal belangrijke uitgavenpakketten, het responsabiliseren en Vlaanderen meer eigen middelen en bevoegdheden geven.

Ten tweede, het debat dat wij als rechtstreeks verkozen Vlaams parlement binnenkort in een totaal andere context en met vrije handen zullen kunnen voeren, is een structurele verbetering. Dit is de grote overwinning en het grote belang van de staatsvorming die wij op dit ogenblik uitwerken.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, collega's, er werden een paar belangrijke politieke verklaringen afgelegd en ik zal ze even onderstrepen.

Mijnheer Gabriels, om heel wat redenen heb ik het nog steeds moeilijk om met u een rechtstreeks politiek debat aan te gaan en u zal dat wellicht begrijpen. Toch wens ik u het volgende te zeggen.

Van 1987 tot 1991 hebben wij voortdurend gepleit voor het tot stand komen van de Derde Fase en uw was de verpersoonlijking daarvan. Wij hebben u daarin onvoorstelbaar loyaal gesteund en dat weet u. De Derde Fase hield volgende elementen in : de rechtstreekse verkiezingen, het internationaal verdragsrecht en het toewijzen van de residuaire bevoegdheden. Wij keurden dit goed ter gelegenheid van het Sint-Michielsakkoord en u stemt er tegen ! U maakt uw keuze en u stemt tegen het globaal project.

Vandaag legt u ons op de federalisering van de sociale zekerheid te eisen en dat in de weegschaal te leggen ten opzichte van de door u sedert zoveel jaren geëiste Derde Fase. Welnu, wij zijn consequent en zullen u daarin bijgevolg niet volgen. Morgen zullen wij de volgende stap zetten.

Mijnheer Gabriels, ik kom nu tot uw tweede politieke redenering die ik niet begrijp. Wanneer u de federalisering van de sociale zekerheid ter gelegenheid van de regeringsvorming ter tafel zou moeten leggen, doet u dat niet omdat u eventueel tot de macht kan worden geroepen.

U wil dit onderwerp verschuiven en erover een dialoog aangaan zonder enige binding met regeringsverantwoordelijkheid.

Dat is uiteraard gemakkelijk ! Dat leidt enkel tot praten en confereren, maar tot geen enkele verantwoordelijkheidsdaad in verband met de regeringsvorming. Hieruit blijkt zeer duidelijk hoe gemakkelijk de VLD naar de macht streeft en bepaalde principes ondergeschikt zal maken aan die macht. Een dialoog die de regering niet bindt, is nutteloos vermits er geen consequenties zullen uit voortvloeien en bijgevolg ook geen resultaat.

Mijnheer Gabriels, uw verklaring zal in Vlaanderen heel wat personen doen nadenken.

Van Grembergen

Het dossier van de federalisering van de sociale zekerheid is erg belangrijk voor arbeid en tewerkstelling alsook voor onze toekomst en voor een goede aanwending van de middelen. Welnu, zowel de verklaring van de heer Gabriels als de houding van zijn partij waren duidelijk. Dat is goed om weten.

Verder dank ik de minister-president en de minister van Staatshervorming voor hun antwoord waaruit blijkt dat de Vlaamse regering, die optreedt namens de Vlaamse Raad, de dossiers van de sociale zekerheid en van de transfers hoe dan ook als belangrijk blijft beschouwen en dat deze materies politieke thema's van deze regering zullen zijn. Dat is ten minste een politieke verklaring ; heel wat anders dan de vlucht die de VLD vandaag nam !

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren leden van de Executieve, collega's, wij zijn helemaal niet tevreden met het antwoord van de minister-president omdat de kern van zijn betoog was dat hij aan de resultaten van het onderzoek van professor Van Rompuy geen politieke conclusie wenst vast te knopen. Als men aan een dergelijk onderzoek geen politieke conclusie durft te knopen — want daar komt het op neer — dan is dat voor een beleidsman onverantwoord.

De minister-president heeft ook gezegd : Wij moeten het onderzoek niet sloganesk benaderen. Wat een verschil met wat hij in La Libre Belgique heeft gezegd ! Toen pleitte hij wel voor de federalisering van de kinderbijslag, van de pensioenen, van de ziekteverzekering, van de gezondheidszorg enzovoort. Vandaag hebben wij vastgesteld dat hij zijn woorden inslikt. Zijn antwoord was dus geenszins bevredigend.

Minister Sauwens komt hier heel trots vertellen wat er allemaal zou zijn gerealiseerd. Dan stel ik mij bij een paar van die realisaties vragen.

De commissie die de schorsing van langdurig werklozen moet onderzoeken en waarvan de Franstalige en Nederlandstalige kamer vroeger apart oordeelden, werkt opnieuw unitair. Ook de commissie die de vrijstelling van sociale bijdrage voor zelfstandigen moet verlenen, heeft de **Volksunie** opnieuw unitair doen beslissen. Zij heeft gezien dat er verschillen waren en in plaats van daaruit de juiste conclusies te trekken, neen, klutst zij de boel bij mekaar en maakt zij van de commissie opnieuw een unitair instrument. Dat is de Volksunie vandaag !

Voor de rest was het voor ons een tamelijk vermakelijk debat tussen degenen die nu aan de macht zijn en degenen die morgen aan de macht zullen komen. Daaruit heb ik geleerd dat de Volksunie breekpunten heeft tot op het ogenblik van een regeringsvorming ; dat de CVP klassiek nooit breekpunten op communautair vlak heeft en dat de VLD, daarvan zijn wij nu zeker, wanneer zij na de volgende verkiezingen de macht zal grijpen en krijgen, er niet voor zal zorgen dat de sociale zekerheid gefederaliseerd wordt. Zij zullen een regeringsprogramma opstellen en alle punten waarvan zij weten dat Wallonië er met een njet op zullen reageren, zullen zij verdrinken in een dialoog van gemeenschap tot gemeenschap. Dus ook met hen komt de federalisering van de sociale zekerheid er niet en is het geen breekpunt. Wanneer ik hen mekaar verwijten naar het hoofd hoor slingeren, dan doet mij dat denken aan de reacties op de verschillende Europese zetelverdelingen die in de loop van de afgelopen 10 tot 12 jaar van toepassing waren. Toen de VLD tot de oppositie behoorde en de verdeling 13-11 was, sprak zij, terecht, van een schande. Behoorde zij tot de meerderheid, dan was het nog altijd 13-11 en riep de Volksunie, terecht, schande en vice versa. Wij hebben altijd schande geroepen. Wij zijn er trots op dat wij nog nooit onze woorden moesten inslikken.

De heer Geysels laat ik kort het volgende opmerken. Nu komt hij dus onder meer met het argument dat de federalisering van de sociale zeker-

heid wel eens de economische en monetaire unie in het gedrang zou brengen. Wel ja, zo vindt men altijd wel wat waarvoor de Vlamingen moeten zwijgen. Zij moesten zwijgen voor de kerk, dan voor de bourgeoisie, dan voor het koningshuis, dan voor de nationaal-economische sectoren en nu voor de economische monetaire unie en morgen zal het wel weer wat anders zijn. Hij zegt dat het in de toekomst wel eens zou kunnen dat de geldstromen van Wallonië naar Vlaanderen gaan. Dan repliceer ik hem dat dat inderdaad kan. Maar ik geef hem op een blaadje dat, de dag nadat dat gebeurt, de sociale zekerheid gefederaliseerd wordt. **(Luid applaus bij VB)** Tot slot, de antwoorden bevestigen wat wij gezegd hebben : Eerst het **Sint-Michielsakkoord**, dan zullen wij wel zien, is een uitstel sine die. Minister Sauwens zegt dat zij na het **Sint-Michielsakkoord** de handen vrij hebben. Maar uw handen zullen gebonden zijn. Wij zullen pas vrij zijn als wij volledig onafhankelijk zijn. **(Luidruchtig applaus bij VB)**

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de VLD-fractie werd tot besluit van dit debat een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet uiterlijk 24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld. De Raad zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken. Door de heer Van Hauthem werd tot besluit van dit debat een met redenen omklede motie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld. De Raad zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1. de Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeen-

schappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de republiek Hongarije anderzijds, en Bijlagen 1, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII en XIII, Protocollen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, en Slotakte met veertien Gemeenschappelijke verklaringen, twee Akkoorden onder de vorm van wisseling van brieven en twee Briefwisselingen, twee Verklaringen van de Gemeenschap, vier Verklaringen van Hongarije en Brief van de Regering van Hongarije, gedaan te Brussel op 16 december 1991 ;

2. de Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de republiek Polen anderzijds, en Bijlagen 1, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII en XIII, Protocollen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, en Slotakte met vijftien Gemeenschappelijke verklaringen, twee Akkoorden onder de vorm van wisseling van brieven, twee Verklaringen van de Gemeenschap, drie Verklaringen van Polen en Brief van de Regering van Polen, gedaan te Brussel op 16 december 1991.

— 351 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1. de Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de republiek Hongarije anderzijds, en Bijlagen 1, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII en XIII, Protocollen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, en Slotakte met veertien Gemeenschappelijke verklaringen, twee Akkoorden onder de vorm van wisseling van brieven en twee Briefwisselingen, twee Verklaringen van de Gemeenschap, vier Verklaringen van Hongarije en Brief van de Regering van Hongarije, gedaan te Brussel op 16 december 1991 ;

2. de Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, ener-

zijds, en de republiek Polen anderzijds, en Bijlagen I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII en XIII, Protocollen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, en Slotakte met vijftien Gemeenschappelijke verklaringen, twee Akkoorden onder de vorm van wisseling van brieven, twee Verklaringen van de Gemeenschap, drie Verklaringen van Polen en Brief van de Regering van Polen, gedaan te Brussel op 16 december 1991.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Suykerbuyk, verslaggever, heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, vermits het onmogelijk is te verwijzen naar een mondeling verslag, moet ik enkele minuten om uw aandacht verzoeken.

Onderhavig verdrag werd gisteren in de commissie voor Buitenlandse en Europese aangelegenheden besproken. Het bevat een enig artikel, dat door de voorzitter van de regering werd toegelicht. Hij heeft daarbij herinnerd aan de associatieovereenkomst, afgesloten op 16 december 1991 tussen de EG, Polen, Hongarije en Tsjecho-Slovakije.

De bedoeling van de geassocieerde landen betreft de toetreding tot EG. De akkoorden zijn daartoe een hulpmiddel. Door deze akkoorden wordt een vrijhandelszone van onbepaalde duur tot stand gebracht.

Op institutioneel vlak worden een Associatieraad en een Associatiecomité opgericht.

Volgende materies, die tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap behoren zijn erin opgenomen : culturele samenwerking, informatie, communicatie en audiovisuele media, toerisme, terugdringen van het druggebruik, onderwijs en opleiding, wetenschap en technologie, milieu, vervoer en ruimtelijke ordening, economie en sociale samenwerking.

Een lid vroeg of de goedkeuring van deze overeenkomsten directe of indirecte financiële gevolgen voor de diverse lidstaten heeft. Daarop werd

geantwoord dat, ofwel bijkomende middelen in de EG-begroting zullen worden ingeschreven, ofwel dat er een herverdeling van middelen zal dienen te gebeuren. De minister-president beaamde dat deze associatieovereenkomst belangrijk is omdat de landen van Oost-Europa niet tot de zogenaamde vreemde landen mogen worden gerekend. Zij behoren tot de Europese culturele ruimte.

Na deze uiteenzetting en het verzoek tot goedkeuring vanwege de voorzitter van de regering, werd het ontwerp van decreet eenparig door de negen aanwezige leden van de commissie aangenomen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1. de Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de republiek Hongarije anderzijds, en Bijlagen 1, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII en XIII, Protocollen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, en Slotakte met veertien Gemeenschappelijke verklaringen, twee Akkoorden onder de vorm van wisseling van brieven en twee Briefwisselingen, twee Verklaringen van de Gemeenschap, vier Verklaringen van Hongarije en Brief van de Regering van Hongarije, gedaan te Brussel op 16 december 1991 ;

2. de Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de republiek Polen anderzijds, en Bijlagen 1, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII en XIII, Protocollen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, en Slotakte met vijftien Gemeenschappelijke verklaringen, twee Ak-

Voorzitter

koorden onder de vorm van wisseling van brieven, twee Verklaringen van de Gemeenschap, drie Verklaringen van Polen en Brief van de Regering van Polen, gedaan te Brussel op 16 december 1991.

Enig artikel

De volgende internationale Akten zullen, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, volkomen uitwerking hebben :

1. de Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Statens, enerzijds, en de republiek Hongarije anderzijds, en Bijlagen I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII en XI-II, Protocolen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, en Slotakte met veertien Gemeenschappelijke verklaringen, twee Akkoorden onder de vorm van wisseling van brieven en twee Briefwisselingen, twee Verklaringen van de Gemeenschap, vier Verklaringen van Hongarije en Brief van de Regering van Hongarije, gedaan te Brussel op 16 december 1991 ;

2. de Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Statens, enerzijds, en de republiek Polen anderzijds en Bijlagen 1, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII en XIII, Protocolen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, en Slotakte met vijftien Gemeenschappelijke verklaringen, twee Akkoorden onder de vorm van wisseling van brieven, twee Verklaringen van de Gemeenschap, drie Verklaringen van Polen en Brief van de Regering van Polen, gedaan te Brussel op 16 december 1991.

Geen opmerkingen ? **(Nee)**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen onmiddellijk de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de

hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1. de Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Statens, enerzijds, en de republiek Hongarije anderzijds, en Bijlagen I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII en XIII, Protocolen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, en Slotakte met veertien Gemeenschappelijke verklaringen, twee Akkoorden onder de vorm van wisseling van brieven en twee Briefwisselingen, twee Verklaringen van de Gemeenschap, vier Verklaringen van Hongarije en Brief van de Regering van Hongarije, gedaan te Brussel op 16 december 1991 ;

2. de Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Statens, enerzijds, en de republiek Polen anderzijds, en Bijlagen 1, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII en XIII, Protocolen 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7, en Slotakte met vijftien Gemeenschappelijke verklaringen, twee Akkoorden onder de vorm van wisseling van brieven, twee Verklaringen van de Gemeenschap, drie Verklaringen van Polen en Brief van de Regering van Polen, gedaan te Brussel op 16 december 1991.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

163 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

163 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Annemans G.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeussen M.

Berben P.
Beysen E.
Bosman R.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
Breyne P.
Bril L.
Brouns H.
Buisseret X.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caubergs J.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chevalier P.
Cordeel W.
Cortois M.
Coveliers H.
Creyf S.
Daems R.
De Batselier N.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Croo H.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
Demeulenaere J.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Deswaene R.
Detiège L.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Eeman J.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Geysels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.

Voorzitter

Kelchtermans T.
Kempinaire A.
Lauwers H.
Laverge J.
Leduc J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Neys-Uytbroeck A.-M.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Platteau S.
Raes R.
Ramoudt D.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleecx J.
Spinnewyn J.
Standaert L.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Van Aperen A.
Vande Lanotte J.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van den Eynde F.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Dienderen H.

Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hauthem J.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Walleghem R.
Van Wambeke H.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verleyen I.
Verlinden A.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Verwilghen M.
Vogels M.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.
Wymeersch F.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992 – 19-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden de tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

164 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
98 leden hebben ja geantwoord ;
65 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
Demeester-De Meyer W.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Detière L.
Didden M.
Dielens F.
Dupré J.
Eyskens M.
Geens G.
Ghesquière F.
Goossens W.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.

Voorzitter

Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Valkeniers J.
Vande Lanotte J.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord

Aelvoet M.
Annemans G.
Anthuenis G.
Barbé L.
Berben P.
Beysen E.
Bosman R.

Bril L.
Buisseret X.
Caubergs J.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Coveliers H.
Daems R.
De Boeck A.
De Croo H.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Dierickx L.
Dua V.
Eeman J.
Gabriels J.
Geysels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Kempinaire A.
Laverge J.
Leduc J.
Maertens M.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Peeters W.
Pierco L.
Platteau S.
Raes R.
Ramoudt D.
Spinnewyn J.
Taelman W.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van Aperen A.
Van den Eynde F.
Van Dienderen H.
Van Hauthem J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Walleggem R.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verlinden A.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Verwilghen M.
Vogels M.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN heeft

Standaert L.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993 – 13 (1992-1993) – Nr. 1 (Toelichting) – 18 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2 – 21 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de midde lenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (**Instemming**)

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993 – 13 (1992-1993) – Nr. 1 (Toelichting) – 19-B (1992-1993) – Nrs. 1 tot 7 – 20-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting) – 21 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de al gemene uitgavenbegro-

Voorzitter

ting van de **Vlaamse** Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (Instemming)

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN MOTIE van overeenstemming

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het door de commissie voor Financiën en Begroting aangenomen en aan de Raad ter goedkeuring voorgelegd voorstel van motie betreffende de overeenstemming van de ingediende aangepaste administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap met de inhoud en de doelstellingen van het ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene **uitgavenbegroting** van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (Instemming)

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van motie aan ; de motie zal aan de Vlaamse Executieve worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende maatregelen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1993

— 335 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende maatregelen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1993

gelen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1993.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (Instemming)

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende bescherming van het archeologisch patrimonium — 258 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 8

Aangehouden stemmen

De voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmen over bepaalde artikelen en de amendementen op deze artikelen van het ontwerp van decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium.

Vooreerst is er de hoofdelijke stemming over het amendement van de Heer De Mol ertoe strekkende een nieuw artikel 4bis in te voegen.

Wordt het amendement gesteund ? (Ja)

De heer Eeman heeft het woord.

De heer J.Eeman : Mijnheer de voorzitter, geachte heren ministers, collega's, deze decreetgeving zal in Vlaanderen eindelijk uitvoering geven aan de op 6 mei 1969 door de Raad van Europa uitgevaardigde conventie ter bescherming van het archeologisch patrimonium. Onze fractie zal dit ontwerp derhalve goedkeuren.

Wij zijn echter van oordeel dat het amendement van de heer De Mol het geheel van de voorgeschreven procedure die reeds vrij complex is, onnodig zou verzwaren. Onze fractie zal zich daarom onthouden. De amendementen van de heer de Seranno kunnen we onderschrijven omdat ze een correctie en een aanvulling betekenen voor zowel de vorm als de inhoud van het ontwerp. (Applaus)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

157 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
122 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft neen geantwoord ;
34 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Annemans G.
Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Beysen E.
Bosman R.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Buisseret X.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caubergs J.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
De Batselier N.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Detiège L.
De Vlieghe W.
Dewinter F.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Eyskens M.
Geens G.
Geysels J.

Voorzitter

Ghesquière F.
Goossens W.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pinoie E.
Pinxten K.
Raes R.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Spinnewyn J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swirmen R.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Van den Eynde F.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.

Van Looy J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Verreycken W.
Vogels M.
Weyts J.
Willockx F.
Wymeersch F.

NEEN heeft geantwoord :

Standaert L.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Anthuenis G.
Berben P.
Bril L.
Chevalier P.
Cordeel M.
Coveliers H.
Daems R.
De Croo H.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewael P.
Eeman J.
Gabriels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Kempinaire A.
Laverge J.
Leduc J.
Pierco L.
Platteau S.
Ramoudt D.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verlinden A.
Vermeiren F.
Verwilghen M.

Het amendement is aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stem-

ming over het amendement van de heer De Seranno bij artikel 5.

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno : Mijnheer de voorzitter, we zullen het amendement bij artikel 5 intrekken, evenals onze amendementen bij artikel 13 en bij artikel 20.

Geen opmerkingen meer ? Dan is artikel 5 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer De Seranno bij artikel 9.

De heer De Seranno heeft het woord.

De heer J. De Seranno : Mijnheer de voorzitter, in de aanhef is een foutje geslopen, Het tweede lid vervangen door volgende bepaling.. . wordt : Het tweede lid aanvullen met de volgende bepaling.. . en de Executieve stelt de vergoeding vast.. .

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

158 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
157 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Annemans G.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Berben P.
Beysen E.
Bosman R.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
Breyne P.

Voorzitter

Bril L.
Brouns H.
Buisseret X.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caubergs J.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Coveliers H.
Daems R.
De Batselier N.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Croo H.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
De Meyer J.
De Mol J.
De Roo J.
De Seranno J.
De Vlieghe W.
Demeester-De Meyer W.
Demeulenaere J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
Derycke E.
Desmet P.
Deswaene R.
Detiège L.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Eeman J.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Geysels J.
Ghesquière F.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Goutry L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Kempinaire A.
Lauwers H.
Laverge J.
Leduc J.

Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Platteau S.
Raes R.
Ramoudt D.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Spinnewyn J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Van Aperen A.
Van den Brande L.
Van den Eynde F.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompy E.

Van Vaerenbergh E.
Van Wambeke H.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Vandeurzen J.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Vanvelthoven L.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verleyen I.
Verlinden A.
Vermassen G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Verwilghen M.
Vogels M.
Weyts J.
Wymeersch F.

NEEN heeft geantwoord :

Standaert L.

Het amendement is aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (Neen)

Dan is artikel 9 aangenomen.

Het amendement, ingediend bij artikel 13 werd ingetrokken.

Geen opmerkingen meer ? **(Neen)**

Dan is artikel 13 aangenomen.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer De Seranno op artikel 15.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

156 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

143 leden hebben ja geantwoord ;
12 leden hebben neen geantwoord ;
1 lid heeft zich onthouden.

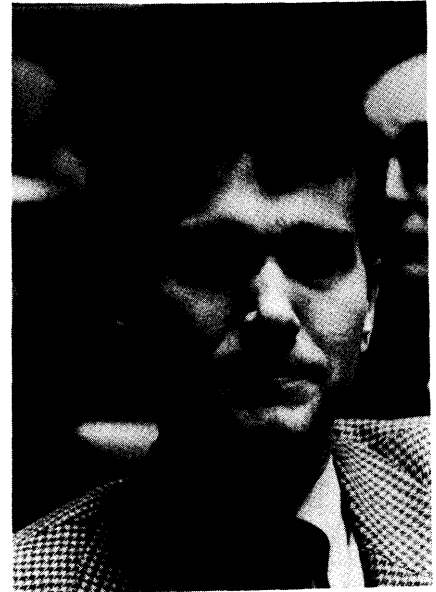
JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Annemans G.

Voorzitter

Ansoms J.
Anthuenis G.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Berben P.
Beysen E.
Bosman R.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
Breyne P.
Bril L.
Brouns H.
Buisseret X.
Cardoen G.
Caubergs J.
Cauwenberghs F.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Coveliers H.
Daems R.
De Batselier N.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
Demeulenaere J.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Deswaene R.
Detiège L.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Eeman J.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Geysels J.
Ghesquière F.
Gijsbrechts-Horckmans A.

Goossens W.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Kempinaire A.
Laverge J.
Leduc J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Platteau S.
Raes R.
Ramoudt D.
Sarens F.
Schellens A.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Spinnewyn J.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinen R.
Taelman W.
Tant P.
Tavemier J.
Taylor J.
Ulburghs J.
Van Aperen A.
Vande Lanotte J.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van den Eynde F.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Hecke J.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Van Looy J.

SP-Kamerlid Frank Vandenbroucke was een van de sprekers tijdens het debat over de transfers in de sociale zekerheid

Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verleyen I.
Verlinden A.
Vermassen G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Verwilghen M.
Vogels M.
Weyts J.
Wymeersch F.

NEEN hebben geantwoord :

Appeltans L.
Candries H.
Capoen M.
Caudron J.
Lauwers H.
Olaerts H.
Sauwens J.
Schiltz H.

Voorzitter

Valkeniers J.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Van Vaerenbergh E.

Zich ONTHOUDEN heeft :

Standaert L.

Het amendement is aangenomen.
Geen opmerkingen meer ? (Neen)

Dan is artikel 15 aangenomen.

Dames en heren, we moeten nu stemmen over het amendement van de heer de Serrano op artikel 16.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? (**Instemming**)

Het amendement is dus aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? (**Neen**)

Dan is artikel 16 aangenomen.

Het amendement, ingediend bij artikel 20 werd ingetrokken.

Geen opmerkingen meer ? (**Neen**)

Dan is artikel 20 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium .

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

160 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

158 leden hebben ja geantwoord ;

2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Annemans G.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Arts A.

Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Berben P.
Beysen E.
Bosman R.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
Breyne P.
Bril L.
Brouns H.
Buissereet X.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caubergs J.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Coveliers H.
Daems R.
De Batselier N.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Croo H.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
Demeulenaere J.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Derycke E.
De Seranno J.
Desmet P.
Deswaene R.
Detiège L.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Eeman J.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Geysels J.
Ghesquière F.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Goutry L.

Hancké L.
Hostekint P.
Kelchtermans T.
Kempinaire A.
Lauwers H.
Laverge J.
Leduc J.
Lenssens J.
Leyns A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Platteau S.
Raes R.
Ramoudt D.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleecx J.
Spinnewyn J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinen R.
Taelman W.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Van Aperen A.
Vande Lanotte J.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche **B.**
Van den Eynde F.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.

Voorzitter

Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verleyen I.
Verlinden A.
Vermassen G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Verwilghen M.
Vogels M.
Weyts J.
Willockx F.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Denys A.
Standaert L.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

Reden voor onthouding ?

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik wil er op wijzen dat bij een fundamenteel amendement minister Sauwens afstand heeft genomen van de houding van de Executieve. Ik meen dat de Vlaamse Executieve daar besluiten moet uit trekken, ofwel minister Sauwens. (**Applaus bij de VLD en bij het VB**)

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij decreet van 13 juli 1972

— 307 (19924993) — Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over bepaalde artikelen en de amendementen op deze artikelen van het ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij decreet van 13 juli 1972.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het amendement van de heer De Mol op artikel 2.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (**Ja**)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

155 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
71 leden hebben ja geantwoord ;
57 leden hebben neen geantwoord ;
27 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Ansoms J.
Anthuenis G.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Berben P.
Beysen E.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
Bril L.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Coveliers H.
Daems R.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Croo H.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeulenaere J.

De Mol J.
Denys A.
Derycke E.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewael P.
Dielens F.
Eeman J.
Gabriels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Hancké L.
Hostekint P.
Kempinaire A.
Laverge J.
Leduc J.
Lisabeth C.
Logist M.
Maximus L.
Moens G.
Peeters J.
Peeters L.
Pierco L.
Pinoie E.
Platteau S.
Ramoudt D.
Schellens A.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Swennen G.
Swinen R.
Taelman W.
Taylor J.
Van Aperen A.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Van der Sande J.
Van houtte M.
Vanlerberghe R.
Van Mechelen D.
Vanvelthoven L.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verleyen I.
Verlinden A.
Vermeiren F.
Verwilghen M.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Appeltans L.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
De Clerck S.

Voorzitter

De Meyer J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Didden M.
Dupré J.
Eyskens M.
Geens G.
Ghesquière F.
Goutry L.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A.
Marsoul H.
Martens L.
Merckx-Van Goey T.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Pinxten K.
Sarens F.
Sauwens J.
Schiltz H.
Schuermans E.
Standaert L.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Tant P.
Valkeniers J.
Vandendriessche B.
Van der Poorten M.
Vandeurzen J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Van Wambeke H.
Weyts J.

Zich ONTHOUDEN hebben

Aelvoet M.
Annemans G.
Barbé L.
Bosman R.
Buisseret X.
Caubergs J.
De Boeck A.
Detiège L.

De Vlieghe W.
Dewinter F.
Dierickx L.
Dua V.
Geysels J.
Kelchtermans T.
Maertens M.
Peeters W.
Raes R.
Spinnewyn J.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van den Eynde F.
Van Dienderen H.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Verreycken W.
Vogels M.
Wymeersch F.

Het amendement is aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? **(Nee)**

Dan is artikel 2 aangenomen.

Dames en heren, wij moeten nu stemmen over het amendement van de heer De Mol op artikel 3.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? **(Instemming)**

Het amendement is dus aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? **(Nee)**

Dan is artikel 3 aangenomen.

Dames en heren, wij moeten nu stemmen over het amendement van de heer De Mol op artikel 5.

Mag de uitslag van de vorige stemming ook voor deze stemming gelden ? **(Instemming)**

Het amendement is aangenomen.

Geen opmerkingen meer ? **(Nee)**

Dan is artikel 5 aangenomen.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Aangezien verscheidene amendementen zijn aangenomen, vind ik het aangewezen dat we tekst met het oog op een tweede lezing in de plenaire vergadering naar de bevoegde commissie verwijzen. Ik meen dat de verdeeldheid die hier

wordt vastgesteld tussen de meerderheidspartijen een nieuw onderzoek noodzaakt.

De voorzitter : De artikelen 2, 3 en 5 worden met het oog op een tweede lezing in de plenaire vergadering naar de commissie terug verwezen.

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol : Mijnheer Denys, ik betwijfel dat u weet wat die amendementen inhouden. Deze amendementen strekken er alleen toe het woord rangschikken te vervangen door het woord beschermen. U voert louter en alleen obstructiepolitiek.

De voorzitter : Dames en heren, de artikelen 2, 3 en 5 van het ontwerp van decreet worden met het oog op tweede lezing in de plenaire vergadering terug verzonden naar de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 9 juni 1993 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de discriminatie van onafhankelijke groepen in de sector van de gezins- en bejaardenhulp
— 363 (1992-1993) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 9 juni 1993 door de heer Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot mevrouw Demeester De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de discriminatie van onafhankelijke groepen in de sector van de gezins- en bejaardenhulp.

Voorzitter

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, na de interpellaties over gezins- en bejaardenhulp van januari en van 9 juni jongstleden zal iedereen in de Vlaamse Raad het er wel mee eens zijn dat de onafhankelijke groepen gediscrimineerd worden.

Wij menen dat onze met redenen omklede motie die thans ter stemming voorligt, eenparig door de Raad kan worden aangenomen. Deze motie vraagt dat er nieuwe criteria komen die beter overeenstemmen met het algemeen belang. Zelfs de minister heeft toegegeven dat de criteria moeten worden aangepast.

Om de discriminatie tegenover de onafhankelijke groepen ongedaan te maken, vraag ik dat heel de Vlaamse Raad onze motie zou goedkeuren.

De voorzitter : De heer De Groot heeft het woord.

De heer E. De Groot (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, demografische gegevens leren ons dat de bejaardenproblematiek hoe langer hoe prangender wordt. Bejaarden- en gezinszorg verdient dan ook des te meer onze aandacht. Het kan niet dat de sector van de gezins- en bejaardenhulp gemonopoliseerd wordt door één zuil, met weliswaar twee kleine zuiltjes naast zich. Elke bejaarde, elk gezin heeft recht op hulp zonder daarbij een filosofische keuze te moeten maken. Daarom steunen wij de motie van de heer Van Vaerenbergh. Wij steunen Onafhankelijke Thuiszorg Vlaanderen. Wij wensen dat onafhankelijke organisaties in Vlaanderen zuurstof krijgen, dat elke burger het recht krijgt waar hij recht op heeft. Wij steunen de motie van de heer Van Vaerenbergh omdat wij ervan overtuigd zijn dat kwalitatieve normen belangrijker zijn dan organisatorische of administratieve normen, die vaak geschreven zijn op maat van bestaande organisaties. Namens mijn fractie heb ik een amendement ingediend dat ertoe strekt een vierde punt aan

de motie van de heer Vaerenbergh toe te voegen. De bedoeling is een onderscheid te maken tussen erkennings- en subsidiëeringscriteria. Onafhankelijke initiatieven moeten wel aan bepaalde kwaliteitscriteria voldoen, zodat de bejaarden of de gezinnen kunnen rekenen op kwaliteit. Ik hoop dat zowel mijn amendement als de motie worden goedgekeurd. **(Applaus bij VLD en VU)**

Wij stemmen nu over het amendement ingediend door de heer De Groot op de met redenen omklede motie van de heer Van Vaerenbergh.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

162 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
61 leden hebben ja geantwoord ;
78 leden hebben neen geantwoord ;
23 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Barbé L.
Berben P.
Beysen E.
Bril L.
Candries H.
Capoen M.
Caudron J.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Coveliers H.
Daems R.
De Boeck A.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewael P.
Dierickx L.
Dua V.
Eeman J.
Gabriels J.
Geysels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.

Goossens W.
Kempinaire A.
Lauwers H.
Laverge J.
Leduc J.
Maertens M.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Olaerts H.
Pierco L.
Platteau S.
Ramoudt D.
Schiltz H.
Standaert L.
Taelman W.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Van Aperen A.
Van Dienderen H.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Vaerenbergh E.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verlinden A.
Vermeiren F.
Verwilghen M.
Vogels M.

NEEN hebben geantwoord :

Ansoms J.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Creyf S.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Didden M.
Dielens F.
Dupré J.
Eyskens M.
Geens G.
Ghesquière F.
Goutry L.

Voorzitter

Hancké L.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleecx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Eetvelt J.
Van Hecke J.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Weyts J.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Annemans G.
Bosman R.
Buisseret X.
Caubergs J.
De Batselier N.
De Man F.

Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Dewinter F.
Kelchtermans T.
Peeters W.
Raes R.
Sauwens J.
Spinnewyn J.
Van den Brande L.
Van den Eynde F.
Van Hauthem J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Wallegghem R.
Verreycken W.
Weckx H.
Wymeersch F.

Het amendement is niet aangenomen.

Wij stemmen thans over de met redenen omklede motie van de heer Van Vaerenbergh.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

161 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

61 leden hebben ja geantwoord ;

3 leden hebben neen geantwoord ;

97 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Barbé L.
Berben P.
Beysen E.
Bril L.
Candries H.
Capoen M.
Caudron J.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Coveliers H.
Daems R.
De Boeck A.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.

Dewael P.
Dierickx L.
Dua V.
Eeman J.
Gabriels J.
Geysels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Kempinaire A.
Lauwers H.
Laverge J.
Leduc J.
Maertens M.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Olaerts H.
Pierco L.
Platteau S.
Ramoudt D.
Schiltz H.
Standaert L.
Taelman W.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Van Aperen A.
Van Dienderen H.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Vaerenbergh E.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verlinden A.
Vermeiren F.
Verwilghen M.
Vogels M.

NEEN hebben geantwoord :

Arts A.
Cardoen G.
Creyf S.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Annemans G.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Bosman R.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Buisseret X.
Caubergs J.
Cauwenberghs F.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Clerck S.

Voorzitter

De Man F.
Demeester-De Meyer W.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Detiège L.
Dewinter F.
Didden M.
Dielens F.
Dupré J.
Eyskens M.
Geens G.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Kelchtermans T.
Lennsens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pinoie E.
Pinxten K.
Raes R.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Spinnewyn J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Taylor J.
Vande Lanotte J.
Van den Brande L.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van den Eynde F.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.

Van Eetvelt J.
Van Hauthem J.
Van Hecke J.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Vanvelthoven L.
Van Walleghe R.
Van Wambeke H.
Verleyen I.
Vermassen G.
Verreycken W.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.
Wymeersch F.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Executieve worden overgezonden.

MET REDENEN OMRLEDE MOTIE van de heer E. Van Rompuy c.s. tot besluit van de op 9 juni 1993 door de heer P. Van Grembergen gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de bijkomende federale steun aan het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest – 364 (1992-1993) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen **omklede** motie van de heer Van Rompuy c.s. tot besluit van de op 9 juni 1993 door de heer Van Grembergen gehouden interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de **Vlaamse** regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de bijkomende federale steun

aan het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

162 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
139 leden hebben ja geantwoord ;
16 leden hebben neen geantwoord ;
7 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Berben P.
Beysen E.
Bossuyt G.
Bourgeois M.
Breyne P.
Bril L.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Coveliers H.
Creyf S.
Daems R.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
Demeester-De Meyer W.
Demeulenaere J.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desmet P.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.

Voorzitter

Dewael P.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Eeman J.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Geysels J.
Ghesquière F.
Gijbrecchts-Horckmans A.
Goossens W.
Goutry L.
Hancké L.
Kempinaire A.
Lauwers H.
Laverge J.
Leduc J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Neyts-Uyttbroeck A.-M.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Platteau S.
Ramoudt D.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Van Aperen A.

Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verleyen I.
Verlinden A.
Vermassen G.
Vermeiren F.
Verwilghen M.
Vogels M.
Weyts J.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Annemans G.
Bosman R.
Buisseret X.
Caubergs J.
De Man F.
Dewinter F.
Peeters W.
Raes R.
Spinnewyn J.
Van den Eynde F.
Van Hauthem J.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Walleghem R.
Verreycken W.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben

De Batselier N.
Detiège L.
Kelchtermans T.
Sauwens J.

Standaert L.
Van den Brande L.
Weckx H.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Executieve worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer A. Denys tot besluit van de op 9 juni 1993 door de heer A. Denys gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de eventuele privatisering van de GIMV en andere overheidsbedrijven
— 365 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Denys tot besluit van de op 9 juni 1993 door de heer Denys gehouden actuele interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de eventuele privatisering van de GIMV en andere overheidsbedrijven.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, op 2 juni, enkele dagen voor het CVP-congres, verklaarde Herman Van Rompuy, ik citeer : Bij de GIMV en Gimvindus worden we geconfronteerd met sterkere voorbeelden van het onzindelijk omspringen met overheidsgeld dan bij KS en bij de LIM. De enige manier om daar een einde aan te stellen, is de privatisering van de overheidsbedrijven, dan valt de financiële sanctie en de financiële verantwoordelijkheid niet langer ten laste van de overheid maar van de privé sector. Einde citaat. **(Applaus)**

Collega's, Herman Van Rompuy

Denys

heeft gelijk. (**Applaus op de banken van de CVP**) De recente onthullingen over de rol die de kabinetschef van de minister-president speelt, over de rol van de n.v. Begemann, over het politiek affairisme van de heer Deleye, die zowel voorzitter is van de n.v. Boelwerf-Vlaanderen als van de KS en van de n.v. Begemann, bewijzen overduidelijk dat de heer Herman Van Rompuy gelijk heeft om hierin de VLD-stelling te volgen.

Het feit dat men CVP-voorzitter is en daarenboven gelijk heeft, blijkt niet voldoende te zijn om ook gelijk te krijgen. Reeds een week later konden wij vaststellen dat de twee vakbonden er anders over hadden beslist. In een gemeenschappelijke persconferentie werd de privatisering van de GIMV afgewezen.

Ook in dat dossier wordt het bewijs geleverd dat de invloed van de vakbonden in de overheidsstructuren zo groot is, dat niemand anders nog recht heeft tot spreken. Met de kabinetschef van de vakbond, met de minister-president van de vakbond, met een Vlaamse regering van de vakbonden werd de privatiseringsgedachte vlug opgedoekt. De heren Van Hecke en Van Peel mogen op het CVP-congres dan nog zoveel uitroepen dat zij CVP'ers zijn en geen ACV'ers, als puntje bij paaltje komt, als Mijnheer Cortebeek, mijnheer Peirens, en mijnheer Cornillie zeggen dat er niet mag worden geraakt aan de GIMV dan is er geen CVP meer, dan is er alleen nog een ACV. (**Applaus bij de VLD**)

Zoals in zovele andere zaken, is ook inzake privatisering de CVP van gisteren een andere CVP dan vandaag. Bij ons is er geen ommekeer. Wij waren gisteren voor de privatisering van de GIMV, wij zijn dat vandaag en wij zullen daarvan ook bij een regeringsdeelname een punt maken.

Met deze met redenen omklede motie ter privatisering van de GIMV willen wij een einde maken aan het laten opdraaien door de overheid van het wanbeleid in deze overheidsinstellingen. Wij nodigen iedereen uit het woord bij de daad te voegen en

deze motie goed te keuren. (**Applaus bij de VLD**)

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, wij zullen de motie van de VLD niet steunen. Wij hebben fundamentele bedenkingen bij de GIMV, zowel inzake controle als inzake opdracht. Enerzijds houden de GIMV, en de dochter, zich bezig met een aantal zaken die niet tot de taken van de overheid behoren en anderzijds, maar daarop legt blijkbaar alleen onze fractie de klemtoon, doet de GIMV een aantal zaken die vanuit ecologisch standpunt echt niet kunnen.

Hier nu vlug komen verklaren dat de GIMV nu maar gauw gauw moet worden geprivatiseerd, vinden zelfs de meest radicale liberale denkers in bijvoorbeeld Trends nonsens. Dat u dit in een politieke uitspraak verklaart, kan ik nog aannemen, mijnheer Denys. Ik heb het er echter wel moeilijk mee dat een politicus, die zich blijkbaar als zeer eminent beschouwt zoals de heer Van Rompuy, reeds vooruitloopt op de conclusies van de KS-commissie. Het is totaal onfatsoenlijk om dat nu al te doen.

De minister-president maakt het nog bonter in dit debat door deze zaak te koppelen aan het dossier van de opvoeders, want dat probleem moet ook nog worden opgelost. Door even enkele GIMV-participaties te verkopen, zullen de middelen wel voorradig zijn om tegemoet te komen aan de eisen van de opvoeders. Dat is op economische vlak natuurlijk ook onzin. Een participatie kan eenmaal worden verkocht, opvoeders moeten jaarlijks worden betaald. Dat is politiek onfatsoenlijk, mijnheer de minister-president, dat hoorde niet. Het tweede punt van het debat, het verankeringsdebat, is een moeilijke zaak waarover ook de economen uiteenlopende meningen hebben. Voor de oprichting van een verankeringsholding, ik heb het daar in mijn interpellatie ook over gehad, zijn er in economische kringen niet veel voorstanders te vinden. In onze motie spreken wij ons duidelijk uit tegen dergelijke oprichting. Dat geeft onvoldoende

garanties op economisch vlak, op het vlak van de tewerkstelling, laat staan op ecologische vlak. Wat stellen wij vast ? Deze Raad heeft vorig jaar een motie goedgekeurd waarin de regering werd verzocht een beleidsbrief op te stellen rond de verankeringsholding. Die nota is er nooit gekomen. De minister-president heeft de motie van de Vlaamse Raad blijkbaar gewoon naast zich gelegd. Meer nog, ik heb tot drie keer toe het standpunt van de Vlaamse regering over een verankeringsholding gevraagd. Ik heb daarop geen antwoord gekregen. Ik lees wel in de krant dat er drukke onderhandelingen aan de gang zijn van de Vlaamse regering met de GIMV en enkele private financiële holdings. Er is daarover geen discussie in de bevoegde commissie, geen discussie in de Vlaamse Raad. Achter de schermen worden dezelfde politieke spelletjes opgevoerd. Ik vraag u uitdrukkelijk, namens mijn fractie, daarmee te stoppen en het debat in volle openheid te voeren. Daarmee kan ook worden voorkomen wat in de KS-zaak is gebeurd. Het parlement is daar buiten spel gezet en wij zien daarvan nu de gevolgen. (**Applaus**)

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, voor de CVP-fractie is het debat over de rol van de GIMV geen zaak van partijpolitieke profilering, van ideologie, van partijpolitieke spelletjes, want als u het hebt over het industriële beleid, dan omzeilt u altijd de kern van de zaak : werk voor mensen. Dit lijkt de burger of beter de burgerij geen moer te interesseren. Het lot van duizenden mensen en de toekomst van industriële sectoren verdienen toch wel een grondig debat. In Vlaanderen 2002 vindt u de mening van de CVP-fractie terug : de overheid moet zich op economisch vlak terughoudender opstellen. Bovendien moeten de opdrachten, de instrumenten en de controle op het overheidsinitiatief diepzinnig worden overwogen. Dat is geen ideologisch debat dat op basis van slogans moet worden gevoerd, maar een debat dat zijn oorsprong en fundament moet

Van Rompuy

vinden in ernstige analyse en studie. Die studie loopt momenteel in de commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid van de Vlaamse Raad, maar u geeft blijk van bitter weinig interesse daaromtrent.

Ons standpunt komt hierop neer : ten eerste moeten de voornaamste taken van de **GIMV** opnieuw worden gedefinieerd. In onze economie is voor de GIMV nog een belangrijke taak weggelegd, maar bepaalde opdrachten en participaties kunnen rustig aan de privé-sector worden overgelaten. Hieraan moet een onderzoek worden besteed dat elk individueel geval nagaat. Ten tweede zijn nieuwe controles op de werking en het toezicht van de GIMV onontbeerlijk. Die controle kan zowel gebeuren door de Vlaamse Raad als door de Vlaamse Executieve. Ook de KS-commissie speelt hierin een belangrijke rol.

Wat betreft de ankerholding, maakte de minister-president duidelijk dat het initiatief op dat gebied van de privé sector moet uitgaan. In hoeverre zijn de privé-sector en de industriële en financiële groepen evenwel bereid mee te werken aan verankering ? In Vlaanderen wordt jaarlijks 500 miljard frank geïnvesteerd, om een ankerholding op te richten heeft men 80 tot 100 miljard frank nodig en de portefeuille van de GIMV bedraagt 15 miljard frank. Het is toch evident dat de overheid hier slechts een suppletieve rol kan spelen en onmogelijk de motor van een ankerholding kan vormen. Het hele debat over de GIMV is volgens de CVP te herleiden tot een discussie over de toekomst van onze economie en de rol van de overheid daarin. Dat vraagt inderdaad om een evaluatie en er zal ongetwijfeld moeten worden bijgestuurd, maar het vormt de aanzet tot een belangrijk debat. De heer Verhofstadt droomt van de Wetstraat 16, u, mijnheer Denys, hebt politiek-erotische dromen over het **Martelarenplein** of de Jozef II-straat : als u hier dan bondgenoten wil vinden, zal u in de toekomst ook het sociale aspect van overheidsinitiatief, privé investeringen, enzovoort, in acht moeten nemen en het niet enkel vanuit

financieel-economisch oogpunt mogen benaderen zoals u nu doet. Bovendien moet u ook rekening houden met bijvoorbeeld werkgelegenheid en de toekomst van onze economie. Pas dan kunt u uw verantwoordelijkheid opnemen en zult u niet langer aan partijpolitiek doen, maar momenteel bent u daar nog niet rijp voor. **(Applaus)**

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

152 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

37 leden hebben ja geantwoord ;

95 leden hebben neen geantwoord ;

20 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Anthuenis G.
Berben P.
Beysen E.
Bril L.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Coveliers H.
Daems R.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewael P.
Eeman J.
Gabriels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Kempinaire A.
Laverge J.
Leduc J.
Pierco L.
Platteau S.
Ramoudt D.
Standaert L.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.

Verlinden A.
Vermeiren F.
Verwilghen M.

NEEN hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Ansoms J.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Desmet P.
De Vlieghere W.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Eyskens M.
Geens G.
Geysels J.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.

Voorzitter

Pinoie E.
Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Ulburghs J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeurzen J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vogels M.
Weyts J.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Annemans G.
Bosman R.
Buissereet X.
Caubergs J.
De Batselier N.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Dewinter F.
Kelchtermans T.
Peeters W.
Raes R.
Sauwens J.
Spinnewyn J.
Van den Brande L.
Van den Eynde F.

Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Verreycken W.
Wymeersch F.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

Reden voor onthouding ?

De heer F. Wymeersch : Mijnheer de voorzitter, onze fractie is het uiteraard eens met het eerste punt van de motie van de VLD, aangezien wij ook voorstander zijn van de onmiddellijke en volledige privatisering van de Gewestelijke **Investeringsmaatschappij** Vlaanderen. Wij menen echter dat de Vlaamse overheid op lange termijn een blijvende rol moet spelen. Dit kan op middellange termijn door een samenvoeging van de openbare kredietinstellingen die met de kanalisering en het beheer van het Vlaams risicodragend kapitaal ten behoeve van de ondernemingen moeten worden belast. De overheid moet blijvend als een verantwoordelijke blokkeringsminderheid kunnen optreden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer L. Barbé tot besluit van de op 9 juni 1993 door de heer L. Barbé gehouden actuele interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de mogelijke oprichting van een ankerholding
— 366 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Barbé tot besluit van de op 9 juni 1993 door de heer Barbé gehouden actuele interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de mogelijke oprichting van een ankerholding.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

155 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

12 leden hebben ja geantwoord ;

136 leden hebben neen geantwoord ;

7 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord : .

Aelvoet M.
Barbé L.
De Boeck A.
De Vlieghe W.
Dierickx L.
Dua V.
Geysels J.
Maertens M.
Tavernier J.
Ulburghs J.
Van Dienderen H.
Vogels M.

NEEN hebben geantwoord :

Annemans G.
Ansoms J.
Anthuenis G.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Berben P.
Beysen E.
Bosman R.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Bourgeois M.
Breyne P.
Bril L.
Brouns H.
Buissereet X.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caubergs J.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Coveliers H.
Daems R.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.

Voorzitter

De Man F.
Demeulenaere J.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
Desmet P.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Didden M.
Dielens F.
Dupré J.
Eeman J.
Eyskens M.
Gabriels J.
Geens G.
Ghesquièrre F.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Goutry L.
Hostekint P.
Kempinaire A.
Lauwers H.
Laverge J.
Leduc J.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goey T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Peeters W.
Pierco L.
Pinoie E.
Pinxten K.
Platteau S.
Raes R.
Ramoudt D.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Spinnewyn J.
Suykerbuyk H.

Swaelen F.
Swennen G.
Swinnen R.
Taelman W.
Tant P.
Taylor J.
Valkeniers J.
Van Aperen A.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van den Eynde F.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Van houtte M.
Vankeirbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Parys T.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verleyen I.
Verlinden A.
Vermassen G.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Verwilghen M.
Weyts J.
Willockx F.
Wymeersch F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Batselier N.
Demeester-De Meyer W.
Detiège L.
Kelchtermans T.
Sauwens J.
Standaert L.
Van den Brande L.

Dientengevolge neemt de Raad de motie niet aan.

MOTIE VAN AANBEVELING van mevrouw A. Leysen c.s. tot besluit van het op 22 juni 1993 gehouden debat over de Beleidsbrief Gezinsbeleid

— 313 (1992-1993) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van mevrouw Leysen c.s. tot besluit van het op 22 juni 1993 gehouden debat over de Beleidsbrief Gezinsbeleid.

De heer Anthuenis heeft het woord.

De heer G. Anthuenis (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de VLD, de partij van de burger, zal zich bij de stemming over de motie aangaande de Beleidsbrief Gezinsbeleid onthouden. **(Gelach)** In eerste instantie hebben wij aangedrongen op het inlassen in de tekst van de motie van de term samenlevingsvormen op gelijke voet met de term gezinnen. De minister en de ondertekenaars van de motie erkennen wel dat er diverse samenlevingsvormen zijn ontstaan, maar in haar beleidsbrief heeft de minister geen beleidslijnen ten aanzien van de moeilijkheden waarmee deze groepen worden geconfronteerd uitgestippeld. Ik denk hierbij onder meer aan de eenoudergezinnen die in de beleidsbrief zonder meer bij de kansarmen worden gecatalogeerd. Ook blinkt de beleidsbrief uit in vaagheid. De inhoud is beperkt tot algemene theorieën en er worden geen concrete maatregelen aangekondigd. Aangezien in de motie wel wordt aangedrongen op het nemen van concrete maatregelen, zullen wij niet tegenstemmen, maar ons onthouden. **(Applaus)**

De voorzitter : Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

161 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
100 leden hebben ja geantwoord ;
1 lid heeft neen geantwoord ;
60 leden hebben zich onthouden.

Voorzitter

JA hebben geantwoord :

Aelvoet M.
Ansoms J.
Appeltans L.
Arts A.
Baldewijns E.
Barbé L.
Bartholomeeussen M.
Bossuyt G.
Bourgeois A.
Bourgeois M.
Breyne P.
Brouns H.
Candries H.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
De Boeck A.
De Bremaeker J.
De Clerck S.
De Meyer J.
De Mol J.
Demuyt W.
Deprez P.
De Roo J.
Desmet P.
De Vlieghe W.
Didden M.
Dielens F.
Dierickx L.
Dua V.
Dupré J.
Eyskens M.
Geens G.
Geysels J.
Ghesquière F.
Goutry L.
Hancké L.
Hostekint P.
Lauwers H.
Lenssens J.
Leysen A.
Lisabeth C.
Logist M.
Maertens M.
Marsoul H.
Martens L.
Maximus L.
Merckx-Van Goeij T.
Moens G.
Moors C.
Nelis-Van Liedekerke L.
Olaerts H.
Olivier M.
Peeters J.
Peeters L.
Pinoie E.

Pinxten K.
Sarens F.
Schellens A.
Schiltz H.
Schuermans E.
Seeuws W.
Sleeckx J.
Suykerbuyk H.
Swaelen F.
Swennen G.
Swinen R.
Tant P.
Tavernier J.
Taylor J.
Ulburghs J.
Valkeniers J.
Vande Lanotte J.
Vandenbroucke F.
Vandendriessche B.
Van der Maelen D.
Van der Poorten M.
Van der Sande J.
Vandeuren J.
Van Dienderen H.
Van Eetvelt J.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vankeirsbilck E.
Vanleenhove G.
Vanlerberghe R.
Van Looy J.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Vaerenbergh E.
Vanvelthoven L.
Verleyen I.
Vermassen G.
Vogels M.
Weyts J.
Willockx F.

NEEN heeft geantwoord :

Standaert L.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Annemans G.
Anthuenis G.
Berben P.
Beysen E.
Bosman R.
Bril L.
Buisseret X.
Caubergs J.
Chevalier P.
Cordeel M.
Cortois W.
Coveliers H.

Daems R.
De Batselier N.
De Groot E.
De Maght-Aelbrecht A.
De Man F.
Demeester-De Meyer W.
Demeulenaere J.
Denys A.
Deswaene R.
Detiège L.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
Eeman J.
Gabriels J.
Gijsbrechts-Horckmans A.
Goossens W.
Kelchtermans T.
Kempinaire A.
Laverge J.
Leduc J.
Neyts-Uyttebroeck A.-M.
Peeters W.
Pierco L.
Platteau S.
Raes R.
Ramoudt D.
Sauwens J.
Spinnewyn J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Van den Brande L.
Van den Eynde F.
Van Hauthem J.
Van houtte M.
Van Mechelen D.
Van Nieuwenhuysen L.
Van Overmeire K.
Van Wallegem R.
Vautmans V.
Vergote F.
Verhofstadt G.
Verlinden A.
Vermeiren F.
Verreycken W.
Verwilghen M.
Weckx H.
Wymeersch F.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Executieve worden overgezonden.

**VOORSTEL VAN RESOLUTIE
van de heer J. Van Hauthem betreffende de werking van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie
— 374 (1992-1993) — Nr. 1**

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Dames en heren, de heer Van Hauthem heeft de spoedbehandeling gevraagd van zijn voorstel van resolutie betreffende de werking van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, wij hebben een voorstel van resolutie ingediend betreffende de werking van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie en vragen er de spoedbehandeling van. Het blijkt immers dat deze commissie die normaal moet waken over de bescherming van de filosofische en ideologische minderheden, zich nu stilaan ontpopt tot een instrument om bepaalde ideologische en filosofische minderheden, die niet in hun kraam passen, te fnuiken.

Inderdaad, op de vergadering van 21 juni 1993 van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie beslisten alle Franstalige partijen, daarin gesteund door de vertegenwoordigers van de SP en de CVP, dat vanaf nu alle klachten uitgaande van het Vlaams Blok wegens discriminatie om ideologische en filosofische redenen, gewoonweg onontvankelijk zullen worden verklaard. Het is op zich al een anomalie in deze staat dat ook Franstalige partijen of hun vertegenwoordigers kunnen oordelen over klachten uitgaande van Vlaamse verenigingen en organisaties. Bij die beruchte stemming onthield de vertegenwoordiger van de VLD zich en stemden de vertegenwoordigers van de Volkunie, Agalev en uiteraard het Vlaams Blok tegen deze beslissing tot onontvankelijkheid. De Franstalige partijen en dus ook de vertegenwoordigers van de SP en de CVP hebben **namelijk** in hun alwetendheid beslist dat het Vlaams Blok de principes en de regels van de democratie niet aan-

vaardt en niet naleeft. Het ging zelfs zo ver dat de vertegenwoordiger van de klagende partij, namelijk het Vlaams Blok, zelfs geen kans kreeg om zijn standpunt terzake uiteen te zetten. Het regime had beslist en daarmee uit.

Men ging zelfs verder. Ook het Vlaams Nationaal Jeugdverbond, een nochtans door de Vlaamse Gemeenschap erkende jeugdbeweging, werd buiten de Cultuurpactwet geplaatst. Ook al hun klachten zullen vanaf nu onontvankelijk zijn. Dit gebeurde zelfs zonder enige motivering. Collega's, wij moeten dus vaststellen dat de Cultuurpactcommissie zich ontpopt als een soort vierschaar, een soort inquisitierechtbank die enkel en alleen vanuit louter partijpolitieke en willekeurige oogpunten kan bepalen wie onder de Cultuurpactwet valt en wie niet.

Dat het Vlaams Blok wel degelijk onder de Cultuurpactwet valt, bewijst juist het feit dat wij in de Cultuurpactcommissie een vertegenwoordiger hebben. Dit is een zeer vreemde situatie. De Cultuurpactcommissie die in haar rangen een vertegenwoordiger van het Vlaams Blok telt, die dus mee moet toezien op de naleving van de cultuurpactwetgeving, heeft nu beslist dat het Vlaams Blok niet langer in aanmerking komt om te genieten van de bepalingen van diezelfde cultuurpactwetgeving.

Op die manier verlaagt de Cultuurpactcommissie zich tot het niveau van de platvloerse en vulgaire partijpolitiek en wordt ze een instrument dat naar hartelust kan worden gebruikt tegen alle mogelijk partijpolitieke en andere tegenstanders. Is het dan nog wel logisch dat de Cultuurpactcommissie bemand wordt door vertegenwoordigers van de politieke partijen en zou het niet nuttiger zijn dat de toetsing van de cultuurpactwetgeving gebeurt door magistraten ?

Collega's, wij vragen dus de spoedbehandeling opdat de Vlaamse Raad, die dan toch de Vlaamse vertegenwoordigers binnen de Cultuurpactcommissie heeft aangesteld, zo snel mogelijk een duidelijk signaal zou geven aan de Cultuurpactcommissie. Indien dit niet gebeurt, kan de **com-**

missie rustig doorgaan met haar partijpolitieke spelletjes, verliest ze alle morele gezag en kan ze evengoed worden opgedoekt. (**Applaus bij het VB**)

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, de tekst zoals aangehaald door de heer Van Hauthem is te belangrijk om bij spoedbehandeling in plenaire vergadering te bespreken. Ik pleit ervoor dat in de commissie voor Cultuur, het meest aangewezen instrument, op de meest snelle wijze over de tekst wordt gediscussieerd. Op het einde van een vergadering daarover een beslissing nemen, is niet verstandig.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik sluit mij aan bij de vraag van collega Denys. Ook wij vinden dat het probleem ten gronde moet kunnen worden besproken. Wij vinden de zaak hoe dan ook bespreekbaar. Wij wensen bijgevolg dat dit in de commissie volgens de normale procedure kan worden behandeld.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, ik kan mij aansluiten bij wat de heer Van Grembergen heeft gezegd.

De voorzitter : Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De leden die het voorstel tot spoedbehandeling wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Bijgevolg wordt het voorstel van resolutie verwezen naar de commissie voor Cultuur.

Het incident is gesloten.

CVP-Raadslid Jos Ansoms, een van de sprekers n.a. v. de interpellatie van SP-fractie-leider Lode Hancké over de Waterverdragen

ACTUELE INTERPELLATIES (Regl. art.79) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over diens overleg met minister-president Lubbers betreffende de Waterverdragen.

De voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Hancké tot de heer Van den Brande, minister president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over diens overleg met minister-president Lubbers betreffende de Waterverdragen.

De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, op 16 juni heeft de minister-president een gesprek gehad met de minister-president Lubbers van Nederland. Naar verluidt werd tijdens dat gesprek ge-

sproken over de Waterverdragen en er zou ook een afspraak zijn gemaakt over de behandeling daarvan in de komende maanden. De twee regeringen zijn het er alleszins over eens dat de problematiek van de **Scheldeverdieping** en van de kwaliteit van het Maaswater moet worden ontkoppeld vanuit de gedachtengang dat Nederland en Vlaanderen er best aan doen de aangelegenheden die nu onder hun bevoegdheid vallen samen te behandelen. Bovendien is er een afspraak dat de besprekingen over de Waterverdragen vóór het einde van 1993 zullen worden afgerond.

Vooraleer een aantal vragen over dat gesprek tot de minister-president te richten, is het aangewezen even de historiek van de Waterverdragen in grote lijnen te schetsen.

In 1975 werden drie **Belgisch-Nederlandse** akkoorden geparafeerd die de geschiedenis zijn ingegaan als de **Waterverdragen**. Het ging eigenlijk om drie akkoorden waarvan een handelde over het debiet en de kwaliteit van het Maaswater en waardoor België er zich toe verbond om te allen tijde in te staan voor de levering van 50

kubieke meter per seconde debiet ter hoogte van de grensovergang in **Monsin**. Een tweede akkoord handelde over de bouw van het **Baalhoekkanaal** dat de Antwerpse haven op de linkeroever in verbinding moet stellen met de Zeeschelde in Nederland. Een derde akkoord had betrekking op de rechtekking van de bocht van Bath, waarvan in 1984 werd afgezien. In plaats daarvan kwam de verdieping van de Schelde volgens het programma 48'-43' voet, later te verhogen tot 50'-43' voet.

Die akkoorden van 1975 berusten op een do ut des, een compromis van uitlopende belangen. Nederland was inderdaad sedert lang vragende partij inzake het Maaswater. België was vragende partij inzake de maritieme toegang tot haar havens en de toegang van het havengebied op de linker Scheldeoever.

Tussen 1975 en 1993 doorliep het dossier schematisch drie stadia.

Ten eerste, tot 1989 werden de drie akkoorden aan elkaar gekoppeld. Meer nog, nieuwe betwistingen als de verdieping van de Schelde werden eraan gekoppeld. Dit kan trouwens eerlijk gezegd niet worden beschouwd als een groot succes voor de Belgische diplomatie. De laatste dagen is daarover in de pers overigens een polemiek ontstaan.

Ten tweede, in 1989 werd voor het eerst de ont koppeling bepleit van de drie dossiers in het akkoord dat de Socialistische Partij en de Partij van de Arbeid in een gezamenlijke resolutie uitgewerkt hebben in een lang beraad. De twee socialistische partijen bereikten een akkoord, over de Waterverdragen dat op 18 augustus 1989 in Yerseke in Zeeland werd voorgesteld aan de pers en plechtig werd ondertekend. Dit akkoord had drie grote krachtlijnen.

Ten eerste, de Nederlandse socialisten waren bereid af te zien van de eis inzake het debiet van 50 kubieke meter water per seconde van de Maas in **Monsin** en ze kwamen aldus fundamenteel tegemoet aan het **milieubezwaar** van Wallonië, waar weerstand was ontstaan tegen de vereiste bouw van stuwmeren om het debiet te **kun-**

Hancké

nen garanderen. In plaats daarvan waren de twee partijen akkoord om de gemeenschappelijke **waterbesparingsprogramma's** uit te werken.

Ten tweede, de Nederlandse socialisten meenden met ons dat het verdiepingsprogramma van de Schelde tot 48'-43' voet onverwijld moest worden aangevat en ze aanvaardden dus de ont koppeling van de dossiers die in de vorige jaren zo ongelukkig met elkaar waren verklonken. Ik citeer uit de tekst van het gemeenschappelijke akkoord : De uitvoering van dit verdiepingsprogramma mag niet worden vertraagd door het te koppelen aan de verdragen inzake Baalhoekkanaal en het Maaswater. Einde citaat. Wel werd — trouwens terecht — door de Nederlandse socialisten aangedrongen op zuivering van het Scheldewater. De tekst ter zake luidt : De verdiepingsbaggerwerken vangen aan zodra een alomvattend programma voor de zuivering van het Scheldewater, gebaseerd op een strikt tijdschema, is aanvaard. Einde citaat. De eis dat de zuivering reeds in uitvoering zou zijn, werd dus niet weerhouden. Inmiddels is deze zuiveringsoperatie begonnen.

Ten derde, zowel de Partij van de Arbeid als de SP waren het er over eens dat moest worden afgestapt van metingen van de kwaliteit op een grenspunt tussen twee landen en dat het daarentegen aangewezen was te ijveren voor een verbeterde kwaliteit van het rivierwater op de gehele lengte van de stroom. Dit impliceerde dus dat naar het voorbeeld van de Rijn, alle oeverstaten bij het overleg moesten worden betrokken.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, u weet dat dit uitgangspunt inmiddels door het internationale rivierenverdrag van Helsinki, goedgekeurd in maart 1992 in het Belgische Parlement, werd opgelegd. Een deskundig waarnemer van de Waterverdragen, de toenmalige directeur-generaal van de haven van Antwerpen, de heer Suykens, die inmiddels, namens de Vlaamse Executieve, deel uit maakt van de Belgische delegatie, heeft in een interview erkend dat de grote doorbraak

in dit dossier gerealiseerd werd door de Nederlandse en de Vlaamse socialisten. De Nederlanders hebben zich stipt aan de geest en de letter van het gemeenschappelijk akkoord gehouden. De sterke pleidooien van Frits Castricum, Jaap Jelle Feenstra, Kees Zijlstra en John Lilipaly in het Nederlands parlement en de Beneluxraad gingen steeds in die richting. Zij bekwamen ook dat de besprekingen werden hervat.

Het derde stadium, dat sedert 1989 ingetreden is, wordt gekenmerkt door een trage maar onstuitbare evolutie naar de ont koppeling van de dossiers. Ik wens de volgende feiten te vermelden : de afzonderlijke gesprekken in de commissie Poppe-Biesheuvel met de Vlaamse en Waalse delegaties, de inspanningen van federaal minister van Buitenlandse Betrekkingen Claes om de eisen inzake waterkwaliteit van de Maas tussen Vlamingen en Walen op elkaar af te stemmen, het regeerakkoord van 28 januari 1992 van de Vlaamse Executieve waarbij een afzonderlijke regeling met Nederland in het vooruitzicht werd gesteld, de Maas- en Scheldeconferenties van eind 1990 in Maastricht en van 1991 in Antwerpen en tenslotte de nota-Biesheuvel van 20 februari 1992. De Grondwetswijziging van artikel 68 waarbij Vlaanderen de bevoegdheid krijgt om verdragen op te stellen heeft de weg geëffend voor de definitieve ont koppeling waardoor Vlaanderen en Nederland samen die materies behandelen waarvoor zij bevoegd zijn. Ik herhaal niet zonder trots dat de weg naar de ont koppeling geëffend werd door het overleg van de SP met haar Nederlandse zusterpartij. Het ligt in de gang van de evolutie dat de **minister-presidenten** Lubbers en Van den Brande nu in grote vrijheid over dit dossier van gedachten kunnen wisselen.

Ik wil mijn interpellatie besluiten met een reeks vragen.

Ten eerste, welke concrete afspraken hebt u met uw Nederlandse collega gemaakt ? Welke planning raamt men met het oog op de ondertekening van de nieuwe verdragen die betrekking hebben op de verdieping van de vaargeul van de Westerschelde, de verdeling van het Maaswater,

de waterkwaliteit van de Schelde en de Maas, de aanleg van het Baalhoekkanaal en de bodemsanering van Beneden Schelde, de hele problematiek van de toekenning van de vergunningen WVO tussen 1992 en 1994 — in dat verband zou misschien aan het dossier van de vaste oeververbinding Westerschelde kunnen worden gedacht — het uitbaggeren van de stromen maar ook het aanbrengen van bouwwerken, hetzij in een gemengde constructie brug-tunnel hetzij in een constructie van een tunnel onder de Schelde ter hoogte van Terneuzen.

Ten tweede, wat is de stand van zaken in het overleg tussen de betrokken oeverstaten inzake de voorbereiding van de kaderverdragen tot oprichting van een internationale Scheldecommissie enerzijds en een internationale Maascommissie anderzijds, naar analogie met de bestaande internationale Rijncommissie ?

Ik juich dit overleg, dat past in wat wij met de Nederlanders hebben afgesproken inzake het overleg tussen de oeverstaten, van harte toe, maar ik reken er tegelijkertijd op dat deze initiatieven niet worden gekoppeld aan de totstandkoming van de zogenaamde Waterverdragen, met name de verdieping van de Westerschelde, de aanleg van een Baalhoekkanaal en de verdeling van het Maaswater. Dit staat op zichzelf en dit is een dossier dat niet opnieuw aan een van de drie andere mag worden gekoppeld.

We zijn erg gelukkig vast te stellen dat we de weg van de ont koppeling zijn opgegaan en dat daarvoor de nodige inspanningen werden geleverd. Ik denk dat het dwaas zou zijn te proberen de dossiers opnieuw aan elkaar te koppelen. Ik kijk met veel belangstelling uit naar de antwoorden die de minister-president mij op deze vragen zal willen verstrekken.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik ben collega Hancké dankbaar dat hij dit thema heeft aangekaart omdat het mij in staat stelt enkele dingen te zeggen die

Van den Brande

verband houden met het belangrijk overleg dat we de voorbije weken, in het bijzonder op 16 juni, en maanden geleden hebben gehad. Het spreekt voor zich dat velen, niet alleen in dit maar ook in het Belgische halfrond, bij herhaling hun zorg hebben geuit om uit de impasse te geraken die niemand of niets dient. Ik denk dat we dat openlijk mogen zeggen.

Ik ben al **degenen**, die daartoe inspanningen hebben geleverd, erkentelijk. Het gemeenschappelijk standpunt dat door de SP en de PVDA werd uitgewerkt, heeft zeker een bijdrage aan het debat geleverd. Ook andere fracties en politieke groepen, ik wil het echter niet vanuit die hoek bekijken, hebben stelselmatig op oplossingen aangedrongen. Laten we de geschiedenis voor wat ze is, maar laten we ons concentreren op wat ons te doen staat en op wat er verder dient te gebeuren.

Toen ik in maart in Den Haag was, heb ik uiteraard in mijn onderhoud met premier Lubbers het probleem aangekaart. Op dat ogenblik was de grondwetwijziging nog niet goedgekeurd en was er nog niet over de bijzondere en de gewone wet gestemd.

De heer G. Annemans : Nu ook nog niet.

Minister-president L. Van den Brande : Artikel 68 van de Grondwet is uitvoerbaar en u kent, dit is met veel vriendschap gezegd, de Nederlandse diplomatie die nogal formalistisch is en die formeel wil zien wie nu eigenlijk wat kan doen. Dit is een eerste gegeven dat mij in staat stelde om op ons onderhoud van 16 juni 1993 in Brussel dieper op dit dossier in te gaan. Dat was trouwens zo afgesproken en voorbereid op een informeel overleg tussen medewerkers in Nederland. We voelden aan dat een deblokkering was gewenst, ook door de Nederlandse partner, vanaf maart 1993, maar eigenlijk is dit pas expliciet en voor het eerst gezegd nu op de bijeenkomst van 16 juni 1993. De oeverstaten-benadering wordt verder aangehouden. Nederland en Vlaanderen zouden echter snel die **aangele-**

geheden kunnen regelen waarvoor zij alleen bevoegd zijn.

Collega Hancké heeft terecht de vraag gesteld enerzijds naar de bilaterale vooruitzichten ter zake ; anderzijds, rekening houdend met het verdrag van Helsinki en heel de oeverstaten-benadering die wordt aangehouden, wensen Nederland en Vlaanderen nog verder te gaan dan hetgeen wordt voorzien in de totale benadering, onder meer via de speciaal opgerichte commissies. Ik meen dat men van Nederlandse zijde tot een globale regeling wil komen. Wij hebben de procedure en de processus omgekeerd, en derhalve gezegd dat het nodig was te ontkoppelen. In het licht hiervan kunnen tussen Nederland en Vlaanderen de werkzaamheden van de bestaande ambtelijke werkgroepen worden versneld met de vaste bedoeling om voor het einde van dit jaar het dossier af te ronden. Wij moeten echter voorzichtig zijn met het vooropstellen van data, zeker in dit dossier dat reeds zovele jaren aansleept, maar de vaste wil bestaat om door te gaan. Vier werkgroepen zijn op dit ogenblik actief en bereiden tegen . begin september geactualiseerde nota's voor over de verruiming van de vaarweg in de Westerschelde, het Baalhoekkanaal, de afvoer van het Maaswater en de kwaliteit van het Schelde- en Maaswater. Deze vier werkgroepen hebben een aantal opdrachten gekregen en zullen die volgens de geplande timing uitwerken. Wij hebben duidelijk gezegd dat twee zaken los van elkaar moeten worden behandeld, met name de kwaliteit van het water, wat eigenlijk niet langer een bilaterale aangelegenheid is. Enerzijds geven zowel het verdrag van Helsinki als een aantal Europese richtlijnen aan dat hoe dan ook zal moeten worden bijgedragen tot de verbetering van de kwaliteit van het water ; anderzijds is er het economisch aspect van het dossier, wat te maken heeft met de mogelijkheden voor de Antwerpse havens en, als onderdeel daarvan, een aantal werken die moeten kunnen worden uitgevoerd om precies de hele problematiek van toegankelijk optimaal te verzekeren, met andere woorden het economisch nut. Er is dus een duidelijk akkoord tussen Ne-

derland en Vlaanderen om niet langer de kwaliteit van het Maas- en Scheldewater aan elkaar gekoppeld te houden en om op de verschillende onderdelen tot gezamenlijke besluitvorming te komen.

Op 10 juni 1993, dus zes dagen voor 16 juni, datum van onze bijeenkomst, had een overleg plaats in Den Haag over het verdrag van Helsinki. Het betrof een informele bijeenkomst van alle oeverstaten, op uitnodiging van Nederland. Volgende landen waren aanwezig : Nederland, Luxemburg, Duitsland, Frankrijk en België, dit wil zeggen het federaal ministerie van Buitenlandse Zaken, Vlaanderen, Wallonië en Brussel. Er vond een gedachtenwisseling plaats over de visie van alle partijen met betrekking tot de uitvoering van het verdrag van Helsinki. Afspraak werd gemaakt dat alle partijen duidelijkheid zouden scheppen over hun wil om al dan niet in het kader van het verdrag van Helsinki formele onderhandelingen te beginnen. Dit is tevens een antwoord op de vraag inzake de Schelde- en Maascommissie. De heer Hancké waarschuwde voor een nieuwe koppeling. Dit zou inderdaad een nieuwe hinderpaal zijn om tot bilaterale akkoorden te komen. De afspraken in dat verband zijn duidelijk. In de huidige stand van zaken meen ik dat wij ons hiertoe kunnen beperken. De heer Hancké is volgens mij goed geplaatst om dit te begrijpen. Nadere details moeten nog worden uitgewerkt. Vanzelfsprekend was er ook de vraag van Nederland aangaande de HST — de hoge snelheidslijn. Los van de besprekingen die werden gevoerd, hebben wij duidelijk gezegd dat de dossiers niet zullen worden gekoppeld. Wel is het zo dat indien het ene dossier evolueert, dit ook het geval moet zijn voor de andere. Dit betekent niet dat het kwalitatief en economisch aspect van de Waterverdragen — de toegankelijkheid van de Antwerpse haven — slechts worden behandeld mits er een koppeling tot stand komt met de formule van de oeverstaten.

Mijnheer de voorzitter, collega's, dat is de huidige stand van zaken. Ik dank nogmaals de heer Hancké die mij de gelegenheid gaf de nodige toe-

Van den Brande

lichtingen te geven. Ik hoop op een vruchtbaar overleg in september en op een afhandeling van deze aangelegenheid tegen het eind van het jaar. De politieke wil is hoe dan ook aanwezig om ter zake tot besluitvorming te komen.

De heer G. Geens : Mijnheer de voorzitter, ik wens vanwege de minister-president nog het volgende te vernemen. Mijnheer de minister-president, u hoopt op een afronding van deze materie tegen het eind van het jaar. Gaat het om een politieke beslissing of impliceert zulks het vastleggen van een tracé voor de supersnelle trein, in welk geval men volgens mij in tijdsnood dreigt te geraken ?

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, zoals ik reeds zei, is er de Nederlandse vraag in verband met de HST. Hierover vonden er reeds besprekingen plaats en er werden reeds voorstellen geformuleerd door de NBMS. Tegen het eind van het jaar moet hoe dan ook een politiek akkoord worden bereikt.

De voorzitter : De heer Ansoms heeft het woord.

De heer J. Ansoms (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, waarde collega's, graag wens ik enkele kanttekeningen te maken en een bijkomende vraag te stellen in verband met de interpellatie van de heer Hancké.

Er komt eindelijk schot in de zaak van' de Waterverdragen en het verheugt ons dat een ont koppeling van de dossiers werd bewerkstelligd.

De heer Hancké bleef lang stilstaan bij de voorgeschiedenis — meer dan twintig jaar — van de Waterverdragen. Terecht wees hij op de grensoverschrijdende gesprekken tussen de SP en de PVDA en op het akkoord dat eind van de jaren tachtig tot stand kwam.

Ik zal dat historisch overzicht even aanvullen.

Mijnheer Hancké, in een warm gevoel voor uw Nederlandse collega's

liet u uitschijnen dat het als het ware dankzij de Nederlanders was dat de ont koppeling tot stand kwam. U noemde vier personen waarvan ik er twee zeer goed ken en waarvan ik weet dat zij hieraan hebben meege werkt. Toch meen ik dat u de geschiedenis geweld aandoet. Het is immers in 1985, dus voordat het akkoord tussen beide partijen werd bereikt, en dankzij de niet aflatende inzet van Vlaamse parlementsleden in de Beneluxraad, waaronder Marcel Bartholomeeussen, ikzelf en anderen, dat na lang discussieren een resolutie werd goedgekeurd ertoe strekkend de dossiers te ont koppelen. Inderdaad, toen pas werd de resolutie mede door de collega's van de CDA en de PVDA en ondanks de tegenstem van de — het is jammer dat de liberale vrienden niet meer aanwezig zijn — toenmalige PW en de VVD, aanvaard. Daarna zijn nog verschillende debatten gevoerd. Telkens opnieuw moesten de Vlaamse mandatarissen in de Benelux Raad vermijden dat er een nieuwe wending kwam, dat er een nieuw punt, een zinnetje of een komma werd toegevoegd of dat het dossier aan een ander werd gekoppeld. Het is precies onder druk van vooral enkele Vlaamse volksvertegenwoordigers in de Benelux-Raad dat wij een ont koppeling van onze Nederlandse vrienden verkregen. Hierbij moet ik ook vermelden dat een grote invloed is uitgegaan van de heer Ben Hennekam, voormalig voorzitter van de Benelux-Raad in Nederland en nu secretaris-generaal van de Belgisch-Nederlandse Economische unie. Dit om de voorgeschiedenis te vervolledigen.

Wat de procedure betreft, hebt u, mijnheer de minister-president, gezegd dat er een politiek akkoord is om de verdragen vóór het einde van dit jaar te sluiten. Ik hoop dat het waar is. In dit verband zou ik graag de volgende denkpiste door uw administratie onderzocht zien. Is het wel nodig om voor de verdieping van de Westerschelde een verdrag te sluiten ? Op dit ogenblik moet er een WOV-vergunning voor alle baggerwerken worden aangevraagd. Als parenthesis laat ik opmerken dat in Nederland de discussie of die vergunning al dan niet moet worden gekop-

peld aan een MER, hoog oplaat. Ik zie eigenlijk niet op grond van welk internationaal verdrag een specifieke overeenkomst moet worden gesloten over de uitdieping zelf, aangezien het uitsluitend om baggerwerken gaat. Kan niet worden nagegaan of een, zij het iets ruimere, WOV-vergunning, eventueel met MER, niet voldoende is ? Dan zullen vele internationale en institutionele problemen worden voorkomen.

Mijnheer de minister-president, ik dring erop aan dat u waakzaam zou zijn dat de Nederlanders de afhandeling van het dossier niet opnieuw aan een andere eis koppelen. Immers, uit gesprekken met Nederlandse vrienden in het kader van de vergadering van de Benelux vorige maand hebben wij inderdaad gevoeld dat daartoe de neiging bestond. Inderdaad, u zal er moeten voor oppassen — ik herhaal het — dat de Nederlanders de verdieping van de Schelde niet verkopen voor een SST-aansluiting op kosten van de Vlamingen. Herinner u hoe zij erin zijn geslaagd de verbinding met Amsterdam via de E10 zo te realiseren dat het grootste gedeelte ervan op Vlaams grondgebied ligt en dat hij de grens over gaat op de plaats waar Vlaanderen zich tot diep in Nederland uitstrekt, dus een aanleg op kosten van de Vlaamse overheid. Ik vrees dat zij opnieuw proberen hun milieuproblemen en financiële moeilijkheden op de schouders van Vlaanderen af te wentelen door de voor hen meest voordelige, maar voor Vlaanderen meest nadelige SST-aansluiting te eisen in ruil voor de verdieping van de Schelde. Er mag dus geenszins een nieuwe koppeling worden gemaakt.

De voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de vraag van de heer Ansoms om beroep te doen op bestaande internationale verdragen voor de uitdieping van de Schelde is nu een academische en geen politieke vraag. In die zin kan ik hem meteen bevestigend antwoorden. Een internationaal verdrag is inderdaad noodzakelijk omdat de uitdieping van de Schelde geregeld is in

Hancké

internationale verdragen die teruggaan op de slotakte van het congres van Wenen. Daarin werd onder meer bepaald dat een rivier die toegang geeft tot een haven van een bepaald land, een vreemde staat op wiens grondgebied de rivier ook ligt, de verplichting heeft de dieptegang van de rivier te vrijwaren en aan te passen aan de eisen van de moderne scheepvaart. Zo is het letterlijk in het verdrag vermeld. Op basis van het congres van Wenen en van het scheidingsverdrag van 1839 zou men zich ten aanzien van Nederland op de toepassing ervan kunnen beroepen. Maar en dat was wat ik zoëven in mijn interpellatie bedoelde het feit dat wij in 1985 hebben aanvaard dat het derde verdrag inzake Bath door een verdrag inzake verdieping werd vervangen, heeft ertoe geleid dat de kwestie zich vandaag politiek op een andere manier stelt. Desnoods zou men dus het dossier van de verdieping aanhangig kunnen maken bij het Internationaal Gerechtshof van Den Haag, teneinde uit te maken of al dan niet Nederland zich tegen de verdieping kan verzetten. Maar, in feite hebben wij ze aanvaard door te stellen dat de verdieping in de plaats komt van Bath. Wij hebben bijgevolg zelf de koppeling aan de andere dossiers aangenomen.

Gelet op die antecedenten, meen ik dat wij niet in een goede positie verkeren om dit bij het Internationaal Gerechtshof aanhangig te maken. Mijns inziens is de kwestie eigenlijk voorbijgestreefd, wat niet betekent dat in de te maken afspraak met de Nederlandse burenen, geen procedure kan worden voorzien waardoor de toekenning van de WOV-vergunning op ambtelijk niveau kan worden geregeld, zonder dat er daarvoor telkens een politiek akkoord noodzakelijk is. Vervolgens kom ik tot de koppeling aan andere dossiers. De heer Ansoms citeert de SST ; het gevaar van koppeling is natuurlijk niet denkbeeldig, maar die boot moeten wij afhouden. Wij moeten echter consequent zijn : indien wij de drie waterverdragen van elkaar ontkoppeld hebben, mogen wij zelf geen nieuwe koppeling aanvaarden.

Wij hebben ontkoppeld : ten eerste,

omdat de samenbundeling van alle dossiers, het gehele dossier tot een kluwen heeft gemaakt, zodat niemand er nog wijs uit geraakte en zodat er ook geen oplossing meer uit te distilleren viel.

Ten tweede, omdat wij blijven geloven dat, wanneer een ontkoppeld dossier, geïsoleerd tot oplossing kan worden gebracht, dit tussen de twee nabuurstaten voldoende wil creëert om dan de andere problemen, stuk voor stuk met geven en nemen — zoals dit tussen nabuurstaten het geval moet zijn — op te lossen.

Het is in die geest, en zonder verder in te gaan op de historische antecedenten van 1989 inzake het akkoord tussen Nederlandse en Vlaamse socialisten, dat wij toen alleszins dat akkoord hebben afgesloten met onze Nederlandse vrienden, in de overtuiging dat, wanneer één stap kon worden gezet, het gemakkelijk zou zijn de volgende stap te doen.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik hoop dat, toen ik sprak over de timing, het voldoende duidelijk is geworden dat wij nog geen akkoord hebben. De bedoeling is dat er wordt ontkoppeld en onderhandeld.

Vervolgens weet u dat er een stelling is die zegt dat het misschien niet strikt nodig is om een verdragswijziging of -invulling daaromtrent tot stand te brengen.

Ik meen dat, hoe dan ook, het politiek akkoord essentieel is en dat wij bovendien de techniek en de mogelijkheid om daartoe, via het normale vergunningsbeleid te komen, niet moeten negeren. Het internationaal verdragsrecht is natuurlijk belangrijk, formeel en, in sommige omstandigheden, sacraal, maar het is, in bepaalde gevallen, geen noodzakelijke voorwaarde om tot oplossingen te komen. Vervolgens is er de HST. Wij moeten niet het ene ontkoppelen om het andere te koppelen. De zakelijkheid gebiedt mij te zeggen dat, hoe dan ook, dit dossier ter bespreking voorligt en dat het goedkeuren van

het tracé zowel tot bevoegdheid van de federale overheid als tot onze bevoegdheid behoort.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele interpellatie van de heer G. Geens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over maatregelen betreffende de deelname van de Vlaamse ministers aan de Europese Ministerraad vanaf 1 juli 1993.

Actuele interpellatie van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de mogelijke gemeenschappelijke actie van de Vlaamse Executieve en de Waalse Gewestexecutieve rond het Belgische voorzitterschap van de Europese Ministerraad.

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele interpellaties van de heer Geens tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over maatregelen betreffende de deelname van de Vlaamse ministers aan de Europese Ministerraad vanaf 1 juli 1993 en van de heer Van den Eynde tot de heer Van den Brande, minister president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de mogelijke gemeenschappelijke actie van de Vlaamse Executieve en de Waalse Gewestexecutieve rond het Belgische voorzitterschap van de Europese Ministerraad.

De heer Geens heeft het woord.

De heer G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de

Geens

minister-president, collega's, ik voel me iets onwennig in de rol van interpellant op deze tribune. Gewoonlijk werd ik geïnterpelleerd. Dit is de eerste keer in mijn politieke loopbaan dat ik zelf interpeleer.

De heer G. Annemans : Men is nooit te oud om te leren, mijnheer Geens.

De **heer G. Geens** : Het is niet mijn bedoeling mijn opvolgers in moeilijkheden te brengen ; mijn vertrouwen in hen is daarvoor te groot. Ik wilde op dit ogenblik toch interpelleren omdat binnen vijf dagen het Belgisch voorzitterschap van de Europese Ministerraad ingaat.

Ik wil hierbij verwijzen naar het debat over het verdrag van Maastricht in deze Vlaamse Raad op 21 oktober 1992 en naar de Conferentie van de Europese Regio's, die in april 1990 te Brussel werd gehouden. De term regio wordt hier in zijn ruime generieke zin gebruikt : voor België zijn dat zowel de Gemeenschappen als de Gewesten, voor Duitsland zijn dat de Länder, enzovoorts. De conclusies van deze Conferentie van de Europese Regio's werden bijna integraal opgenomen in het verdrag van Maastricht. De vraag is nu hoe wij dat tijdens het Belgische voorzitterschap zullen waar maken. Er is een tijd geweest dat het Belgisch voorzitterschap werd aangekondigd met de uitroep : Daar zijn de Belgen ! Een beetje zoals in de Ronde van Frankrijk in lang vervlogen tijden. Wij horen dat nu niet meer. Toch is het de bedoeling dat het Belgisch voorzitterschap een succes wordt. Als het een succes is voor België, is het meteen ook een succes voor Vlaanderen. Of met een andere parafrasering : Wat goed is voor General Motors, is goed voor de U.S.A. ! Wij weten echter allen dat de stuwende kracht van dit land Vlaanderen is. Het succes van het Belgisch voorzitterschap is op de eerste plaats zaak van de nationale ministers. Op dat stuk beschikken we over sterke garanties voor de belangrijkste ministerraden. Buitenlandse Zaken wordt voorgezeten door minister Claes, Financiën of Ecofin door minister Maystadt. Twee oud-

gedienden die reeds vroeger het voorzitterschap van de Raad hebben waargenomen. Ook met mevrouw Offeciers, onze Belgische minister van Begroting, staan we sterk. Tenslotte heeft de Belgische premier zijn sporen in het voorbije jaar meer dan verdiend.

Voor Vlaanderen zijn er twee dingen belangrijk.

Ten eerste, het Europese beleid dat wordt gevoerd in materies waarvoor wij exclusief bevoegd zijn, voornamelijk Onderwijs en Cultuur. Ik ken het programma dat de Vlaamse regering met het oog op het Belgisch voorzitterschap heeft gemaakt. Dat programma is zo volledig, dat het onuitvoerbaar is in zes maanden. Het is uiteraard de uitdrukking van een bestendige bekommernis. Ik hecht veel belang aan onderwijs en cultuur. Onderwijs en wetenschap zijn uiterst belangrijke hefboomen voor de structurele relance van de economische ontwikkeling van Europa. Op cultureel gebied zijn er bepaalde vervaldata. Onze culturele bevoegdheid is exclusief. De hiërarchie van de normen in ons land bestaat niet meer sinds de staatshervorming, en daardoor wordt de draagwijdte van deze bevoegdheid nog breder en dieper. De deelname van de **gemeenschaps-** en regionale ministers aan de ministerraad en het Comité van de Regio's zijn belangrijk.

Mijnheer de minister-president, er moet een fatsoenlijke regeling worden gevonden voor de deelname van de ministers aan de Europese ministerraden. Daarvoor moeten uiteraard afspraken worden gemaakt tussen de gemeenschappen. Ik dring er op aan dat het systeem zou functioneren vanaf de eerste Europese ministerraad omdat ik denk dat het anders voor lange tijd zal worden uitgesteld. Na België wordt Griekenland voorzitter van de Europese ministerraad en dat land heeft geen belangstelling voor deze problematiek. Na Griekenland neemt Duitsland het voorzitterschap waar. Dit land ligt mee aan de grondslag van de structuur, opgezet te Maastricht. Duitsland zal in 1994 evenwel in totaal achttingen, onder meer federale, verkiezingen heb-

ben. De Vlaamse ministers voor Cultuur en Onderwijs zullen het koninkrijk België vertegenwoordigen in de Europese ministerraad. Sommigen menen dat het uiteenvallen van België alle problemen zal oplossen. Maar wanneer Vlaanderen en Wallonië willen behoren tot Europa dan veronderstelt dit, abstractie gemaakt van het feit of Europa zal dulden dat een lidstaat uiteenvalt, **toetredings-** onderhandelingen die jarenlang zullen duren. Vlaanderen treedt binnen in de internationale gemeenschap van de volkeren via België. Aan deze realiteit kan men niet voorbijgaan, zelfs na de toekenning van de internationale verdragsbevoegdheid aan Vlaanderen die exclusief is, maar de wel de mededeling van de nationale regering veronderstelt. Mijnheer de voorzitter, men kan in de Vlaamse Raad geen nationaal minister interpelleren over een stemming op het vlak van onderwijs. Maar wij kunnen wel, indien de **gemeenschapsministers** naar de Europese raden gaan, de Vlaamse gemeenschapsminister hier interpelleren, desgevallend voor een beslissing die door zijn Franstalige collega werd genomen. De beslissing is immers genomen in afspraak tussen de beide gemeenschappen.

Verder moeten wij er ook voor zorgen dat er via het Comité van de Regio's een doorbraak komt voor het Europa van de regio's langs het Comité van de Regio's. Dit moet gebeuren tijdens het Belgisch voorzitterschap, om de redenen die ik reeds aanhaalde.

Mijnheer de minister-president, in de geest van de beslissingen die tijdens de conferentie van de regio's in Brussel werden genomen en in de geest van het verdrag van Maastricht moeten in het comité van de regio's politieke mandatarissen en leden van de wetgevende assemblée zitting hebben. Voor de verdeling van de mandaten in dit comité moet men zich baseren op de verdeling voor het Europees Parlement, dat is de enige goede sleutel, dus geen 50N/50F. Dit zijn in het kort mijn bekommernissen. Ik besef dat dit veel werk zal vergen ; de vijf dagen die ons nog resten zullen niet volstaan. Toch zullen we vlug moeten handelen, alleen

Geens

al maar omdat het een integraal deel uitmaakt van het Belgische voorzitterschap. Ik hoop dat deze suggesties **aan** de minister-president zullen worden omgezet in beslissingen. (**Applaus**)

De voorzitter : De heer Van den Eynde heeft het woord.

De heer F. Van den Eynde (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik vermoed dat er een misverstand bestaat omtrent de samenvoeging van de interpellaties van de heer Geens en mezelf. Mijn interpellatie sluit maar gedeeltelijk aan bij de vorige interpellatie, want zij heeft in feite betrekking op het geheel van het gesprek tussen minister-president Van den Brande en de heer Spitaels.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik ben natuurlijk bereid te antwoorden aan elke interpellant, maar ik geef toe dat ik wat verrast was te zien dat een aantal vragen vermeld in het interpellatieverzoek van de heer Van den Eynde niets te maken hadden met de interpellatie van de heer Geens.

De heer F. Van den Eynde : Ik vind dat zelf ook.

Minister-president L. Van den Brande : Vragen als wat werd tijdens dat onderhoud afgesproken over de houding van de Franstaligen tegenover het Nederlands, over het voorstel-Suykerbuyk, over de Voer hebben niet direct iets te maken met het Belgische voorzitterschap van de EG.

De heer G. Geens : Deze koppeling is een beslissing van het bureau van de Vlaamse Raad. Daar heb ik niets mee te maken.

De voorzitter : Ik stel voor dat de heer Van den Eynde zijn interpellatie ontwikkelt en dat de minister-president daarna eerst antwoordt op de interpellatie van de heer Geens en vervolgens op die van de heer Van den Eynde.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer de minister-president, u mag mij het beeld niet kwalijk nemen want het is niet echt pejoratief bedoeld

maar de ontmoeting met de heer Spitaels leek bijna op een paringsdans, die dan weliswaar maandenlang aansloopte. Er werd breedvoerig over bericht in de media, waarbij voortdurend warm en koud werd geblazen door het gebruik van termen als mischien, toch, wellicht, eventueel, in die omstandigheden. Eindelijk ontving de Vlaamse minister-president op 15 juni met groot vertoon — waarbij opnieuw de media werden betrokken — de heer Spitaels. Net zoals in de berichtgeving omtrent het reilen en zeilen in de koninklijke families vernamen wij op een zeer precieze wijze hoe laat de heer Spitaels aankwam, hoe warm de uitgewisselde handdrukken waren, waar en om hoe laat er werd gegeten en om hoe laat het gesprek ten einde liep. Er ontbrak nog de vermelding dat de heer Spitaels een elegant grijs pak droeg en dat hij minzaam naar de menigte glimlachte. Over de inhoud van de besprekingen was de berichtgeving heel wat lakonischer. Er zouden 22 punten aan bod zijn gekomen, onder meer het Belgisch EG-voorzitterschap en het Europees Comité der Regio's, de toepassing van artikel 68 van de Grondwet over de verdragsbevoegdheid, de reorganisatie van de buitenlandse handel, de TGV en het duwvaartkanaal, waarbij voor de Walen zware problemen rijzen omtrent de klasseringsintenties van minister Sauwens. Een ongetwijfeld opmerkelijke en snuggere lezer van De Standaard deelde in een lezersbrief aan deze krant mede dat hij, wanneer hij de tijd vergeleek die werd gespendeerd aan het gesprek als dusdanig met de tijd die het middagmaal in beslag nam, tot het besluit kwam dat de behandeling van elk van de 22 onderwerpen ongeveer anderhalve minuut had geduurd terwijl er negentien minuten nodig waren voor het verorberen van elke schotel van het middagmaal in de Warande.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe dat ik enkele zaken verduidelijk. Mijnheer Van den Eynde, u hoeft niet altijd alles te geloven wat in de kranten wordt gepubliceerd. Ik hoop dat u uw argumenten niet louter ontwikkelt op basis van krant artikelen maar dat u het doet op basis van in-

formatie, inzichten en overwegingen die niet de transpositie zijn van wat aan het papier is toevertrouwd. Indien dergelijke berichten echter de kern van uw interpellatie uitmaken, wil ik uw vragen volgaarne beantwoorden. De waarheid is dat wij van 11 uur tot kwart voor één hebben vergaderd, dat wij daarna de pers kort hebben ontmoet en dat wij daarna — indien u het toch zo belangrijk vindt, hoewel ik moeielijk kan aanmerken dat dit de essentie is van uw zorgen met betrekking tot de toekomst van Vlaanderen en de verhouding met Wallonië precies vijftig minuten hebben genomen om door te werken terwijl wij iets hebben genuttigd. De moraal van dit hele verhaal is dat wij niet altijd moeten geloven wat er in de kranten staat, ook niet in de goede kwaliteitskranten.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer de minister-president, indien u mij niet had onderbroken, dan had u mij onmiddellijk na de verwijzing naar deze lezersbrief horen zeggen dat ik niet nader wou ingaan op deze details maar dat zij wel typerend zijn voor de berichtgeving over een dergelijk evenement. Er werd veel meer belang gehecht aan de glitter dan aan de inhoud. Daarom oordeelde ik het nuttig u over de inhoud van het gesprek te ondervragen. Mijn vragen zijn talrijk. Is er inderdaad gesproken over gemeenschappelijke acties met betrekking tot het Belgisch EG-voorzitterschap en indien ja, over welke en in welke mate zijn daar akkoorden gesloten ? Kwam men tot een gemeenschappelijk besluit met betrekking tot het Comité der Regio's, de verdragsbevoegdheid, de regionalisatie van de buitenlandse handel en indien ja, in welke mate en in welke vorm ?

Wat waren de resultaten van het gesprek over het duwvaartkanaal ? De Walen zijn immers de mening toegedaan dat de beslissing van minister Sauwens tot doel heeft hen economisch te wurgen. Er is daar in de Franstalige pers wel heel wat heibel rond gemaakt. Is de oplossing die daaromtrent werd getroffen van dezelfde aard dan deze die betrekking heeft op het probleem van de autoweg Pecq-Armentières waar de Vla-

Van den Eynde

mingen, naar mijn bescheiden mening, toch bakzeil haalden ? Het volgende is voor mij toch nog belangrijker : geen zinnig mens zal het betreuren dat er gesprekken worden gevoerd met onze zuiderburen, ook het Vlaams Blok niet. Het is echter onze bekommernis dat deze gesprekken niet tot de zoveelse Vlaamse toegeving mogen leiden. Bovendien zijn wij Vlaams-nationalisten, de mening toegedaan dat dergelijk gesprek tussen burenen, die het dan toch al ruim honderdvijftig jaar met elkaar aan de stok hebben, slechts zinvol kan zijn wanneer het betrekking heeft op de betwistingen die aan de basis liggen van hun problemen. Een dialoog met Wallonië kan met andere woorden slechts nuttig zijn wanneer het over de echte Vlaams-Waalse zorgen en betwistingen gaat. Die betwistingen en problemen hebben het leven in de Belgische staat dermate vergiftigd dat een steeds groter deel van de Vlaamse publieke opinie voor separatisme opteert. Ik denk wel niet dat dit open gesprek van aard zal zijn om deze drang naar separatisme af te remmen, maar het zou toch tot gevolg hebben dat alle problemen op tafel worden gelegd zodat men aan beide zijden ten minste duidelijk zou weten waarover het gaat. Aan beide zijden lijkt mij iets te eufemistisch geformuleerd, ik bedoel dat men in Wallonië zou weten waarover het gaat. Ondanks speciale edities van *Le Soir* is het volgens mij zeer twijfelachtig dat men in Wallonië weet wat er in Vlaanderen leeft. Hebt u uw Waalse collega bijvoorbeeld op het hart gedrukt dat de taalgrens voor de Vlamingen een staatsgrens is en dat wij elke Franstalige bemoeienis op ons grondgebied zullen blijven afwijzen ? Hebt u gezegd dat het bijgevolg ongepast is dat er vanuit de Franstalige gemeenschap steun wordt verleend aan het blad *Carrefour* dat in Vlaams-Brabant wordt verspreid ten behoeve en ter versteviging van de Franstalige minderheden die er zich hebben gevestigd ? Hebt u benadrukt dat het niet kan dat er vanuit Wallonië een Franstalige cultureel centrum in het Vlaamse Voeren wordt opgericht, dat Vlaanderen — daarmee bedoel ik niet het officiële Vlaanderen

maar de Vlaamse openbare mening in haar breedste geledingen de faciliteiten ten behoeve van de Franstaligen in Vlaanderen nooit als een normaal feit zal aanvaarden ? Het voortbestaan van die faciliteiten zal bijgevolg, vroeg of laat, in Vlaanderen op de helling worden geplaatst. Hebt u er de heer Spitaels in verband met deze faciliteiten attent op gemaakt dat het alles behalve logisch is dat Vlaanderen, in toepassing van deze faciliteiten, de Franstalige onderwijsinstellingen in de zes gemeenten van de Brusselse rand en in Voeren subsidieert, maar dat Wallonië geen frank wil spenderen aan de Vlaamse school in Komen, die daar eveneens volgens deze faciliteiten mag staan, zodat die Vlaamse school dan ook weer vanuit Vlaanderen in leven moet worden gehouden ?

De voorzitter : De heer Geens heeft het woord.

De heer G. Geens : Mijnheer Van den Eynde, u vergist zich. De heer Spitaels heeft met deze aangelegenheid niets te maken, hij heeft daarvoor geen enkele bevoegdheid. Hij is voorzitter van het Waalse Gewest. De faciliteitengemeenten liggen niet in Wallonië. Dat is *ratione loci*, *ratione materiae* is hij nog veel minder bevoegd, want dat is een bevoegdheid van de Franse **Gemeenschapsregering**.

De heer F. Van den Eynde : In de eerste plaats ligt Komen in Wallonië, en moeten wij die school betalen. Ten tweede had ik het inderdaad over de Franse Gemeenschap, maar u probeert ons toch niet wijs te maken dat de heer Spitaels daar niets in de pap te brokken heeft. Iedereen weet toch dat hij de ongekroonde koning van Wallonië is ? Wees u de heer Spitaels er bovendien op dat Wallonië, zelfs het socialistische, nooit enig begrip heeft getoond voor het sociale aspect van de Vlaamse beweging. In de Voerstreek stonden de linkse Walen zonder gewetensbezwaren altijd aan de kant van de meest reactionaire nobiljons. Zij konden evenmin begrip opbrengen voor de nochtans zeer gematigde Vlaamse eis omtrent algemene tweetaligheid in Brussel. Zelfs vanuit louter Belgisch standpunt is die overigens meer dan

rechtmatig. Het klimaat in ons land zou er trouwens heel anders uitzien indien Wallonië wat minder onverschillig zou hebben gestaan ten aanzien van de Vlaamse eisen. Telkens stuitte wij op onwil en ongeïnteresseerdheid, van solidariteit met Vlaamse problemen was er sowieso geen sprake. Hebt u aan de heer Spitaels ook gezegd dat die anti-Belgische houding in Vlaanderen, die Wallonië zo dikwijls aan de kaak stelt, alleen een logisch gevolg is van de Waalse weigering om van België een staat te maken waarin ook de Vlamingen zich kunnen thuisvoelen. Voelde u hem aan de tand over de minachting van de Walen voor onze taal ? In dit land is er altijd wel een of andere minister die geen Nederlands wil kennen : een sprekend voorbeeld daarvan is de heer Dehousse met zijn to *Flanders*. De meeste Franstaligen hebben het nog steeds niet door : volgens hen spreken wij le flamand en geen Nederlands. Zelfs in hun kwaliteitskranten worden wij zo getypeerd. Dit mag dan een futilliteit lijken, het bewijst hoe dan ook dat zij nog altijd niet beseffen wat wij zijn, wie wij zijn en welke taal wij spreken. Had u het met uw Waalse collega over de geldstroom van Vlaanderen naar Wallonië ? In dit verband concludeerde ik uit het debat van vandaag dat het Vlaams Blok de enige partij was die geen boter op haar hoofd had, de anderen slingerden elkaar gul verwijten naar het hoofd. Vertelde u hem dat de meeste Vlamingen lang geleden al voor amnestie kozen en zij het niet pikken dat die maar uitblijft omdat het eendrachtige verzet van de Walen zelfs de bespreking in het parlement voortdurend onmogelijk maakt. Maakte u er hem op attent dat het in een federaal België niet opgaat voor Franstaligen en Walen om een belangenconflict in te roepen wanneer Vlaanderen, naar aanleiding van het decreetsvoorstel van uw partijgenoot de heer Suykerbuyk, de Vlaams-Brabanders tegen de etnische zuivering wil beschermen die men daar voert niet met wapengekletter maar met grof geld. Ik vrees dat dit alles op korte tijd niet aan bod is gekomen en dat het zelfs niet de bedoeling was het ter sprake te brengen. In feite zocht men eerder naar

Van den Eynde

wat ons bijeen brengt dan naar wat ons scheidt. Ik garandeer u evenwel dat eender welk gesprek van die aard nooit tot blijvend resultaat kan leiden als met die echte, diepgewortelde en rechtmatige Vlaamse grieven geen rekening wordt gehouden. Zelfs door zo'n openhartig gesprek kan de Belgische staat niet meer worden gered. Wel kan op die manier duidelijk worden gemaakt wie de verantwoordelijkheid draagt voor het einde van de Belgische staat, opdat men aan de zuidelijke kant van de taalgrens eindelijk zou beseffen dat het Vlaamse separatisme voornamelijk het gevolg is van het Waalse onbegrip. **(Aplaus)**

De voorzitter : Minister-president Van de Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, in de eerste plaats dank ik de heer Geens die mij in een voor hem wat ongewone situatie interpeleerde. Mijnheer Geens, ik heb uw interpellatie overigens niet als een interpellatie beschouwd en mocht dit wel zo zijn, dan was dit de normale wisselwerking in het parlement. **(Onderbreking door de heer Annemans)** Mijnheer Annemans, u beweert toch niet dat de voorzitter de heer Geens zou moeten feliciteren voor zijn maiden speech in het Vlaamse parlement ? Ik neem aan dat dat niet uw bedoeling was. Wie ben ik om het werk van anderen te beoordelen ? Mijnheer de voorzitter, de interpellatie van de heer Geens stemt mij tevreden. Hij heeft een aantal essentiële zaken aangehaald in verband met de evolutie in de toekomst. Naar aanleiding van het Belgisch voorzitterschap is er een nota opgesteld om kenbaar te maken dat er een nieuwe werkelijkheid is ontstaan. Dit is niet alleen voor ons belangrijk, ook de elf andere partners moeten over deze nieuwe werkelijkheid worden ingelicht. Dit is wat ik noem binnenskamers en buitenskamers dezelfde logica gebruiken. De basis van de afspraak is dat wij op het internationale forum aanwezig zijn, maar dan wel in cohesie en coherentie. Volgens deze twee basisprincipes wordt er ge-

handeld. Het spreekt vanzelf dat wij met de deelstaat Wallonië, met het specifieke Hoofdstedelijke Gewest Brussel en met het federale niveau moeten uitmaken wat de verschillende bevoegdheidsniveaus zijn. Er zijn vier bevoegdheidsniveaus die in Europa kunnen optreden, overeenkomstig artikel 146, met name de exclusief federale bevoegdheden waarvoor er vanzelfsprekend een federale vertegenwoordiger is, de hoofdzakelijk federale bevoegdheden, met een inmenging van de gewesten of de gemeenschappen, de hoofdzakelijk regionale of gemeenschapsbevoegdheden waarbij er nog een partiële federale bevoegdheid is en de exclusieve bevoegdheden van de gemeenschappen en of de gewesten. Deze bevoegdheidsverdelingen zijn richtinggevend voor de rechtstreekse aanwezigheid in de Europese besluitvorming. Grondwetsartikelen 146 en 68 en het Sint-Michielsakkoord bieden ons deze kans. Derhalve zullen we het enige land zijn in Europa waar er in de Europese raden rechtstreekse vertegenwoordigers, hetzij Vlamingen, hetzij Walen, zijn in de categorieën vier en drie, die namens de lidstaat optreden. Het Vlaams Blok denkt daar anders over, maar als ik met collega's van andere lidstaten praat, dan is het voor hen bijna onbegrijpelijk dat een lidstaat binnen het communautaire recht op die manier optreedt bij de Europese besluitvorming. Noch in de meest autonome gebieden in Spanje, waar er een lichte schakering is in de bevoegdheden, noch in de Länder van de Bondsrepubliek, noch in gedeconcentreerde of gedecentraliseerde landen zoals Frankrijk, is er sprake van deze rechtstreekse aanwezigheid in de besluitvorming. Collega Geens, hoewel ik me er van bewust ben dat niet iedereen het hier mee eens is, hebt u, toen u de verantwoordelijkheid had over de Vlaamse Executieve, bijzondere aandacht besteedt aan de dubbele problematiek, namelijk aan het optreden van Vlaanderen in Europa en de wereld in bilaterale en multilaterale bijeenkomsten enerzijds, altijd gekoppeld aan onze toekomstige plaats in Europa anderzijds. Daarop proberen wij eerlijk en consequent voort te bouwen. Deze vier reeksen

van bevoegdheden zijn richtinggevend voor onze rechtstreekse aanwezigheid, maar toch rijzen nog enkele vragen. Wie moet, naargelang de bevoegdheid, optreden namens gemeenschap of gewest ? Hoe moeten daarover afspraken worden gemaakt ? Hoe moet dit worden georganiseerd ? Dit moet in principe per voorzitterschap van de Europese Gemeenschap gebeuren, dus per periode van zes maanden. U weet dat er sommigen mij vragen of het wel nuttig is om om de zes maanden, zeker in het licht van de uitbreiding van de gemeenschap, een rotatie van voorzitterschappen tot stand te brengen. Dat is reeds een debat op zich. Het lijkt vanzelfsprekend dat niet eenzelfde frequentie en intensiteit kan ontstaan tussen Vlaanderen, Wallonië, het Brussels Hoofdstedelijke Gewest, de Duitstalige en de Franse Gemeenschap. Er zal dus een beurtrol moeten tot stand komen.

De heer G. Annemans : Mijnheer de minister-president, begrijp ik het goed ? Een rotatie binnen de rotatie dus.

Minister-president L. Van den Brande : Neen, ik wil zeggen dat men hoe dan ook voor zes maanden aanduidt maar dat er niet persé elke zes maanden een wisseling is in gelijke mate over de verschillende entiteiten. De termijn moet ten minste zes maanden bedragen omdat elke partner niet om de twee of drie maanden met een andere partner kan worden geconfronteerd. Dat lijkt mij logisch.

De heer G. Annemans : Een rotatie dus in het kader van het voorzitterschap van België ?

Minister-president L. Van den Brande : Neen, van de andere voorzitterschappen in de Europese Gemeenschap omdat men altijd zes maanden voorzitter is. De derde stap is de inhoud die moet worden vastgelegd. Als de verschillende reeksen van bevoegdheden zijn vastgelegd en als er een akkoord is over de rotatie dan is het standpunt dat men inneemt essentieel. Wij wensen daarover te overleggen met de andere bevoegde entiteiten. Wij wensen alles op alles te zetten om tot een resultaat te komen omdat er geen voordeel aan ver-

Van den Brande

bonden is om in Europa bestendig met onthoudingen te worden geconfronteerd. Wij moeten daarover niet zwaarwichtig doen. De verschillen tussen de Länder in het noorden van de Bondsrepubliek en tussen Baden-Württemberg zijn groot ook al is er een eenheid van taal, wat toch een voordeel is. Het is niet zo vanzelfsprekend dat men elkaar vindt en dat alles koek en ei is, zeker niet op het moment dat de vijf oud Oostduitse Länder mee zitting hebben in de Duitse Bondsraad. Om die reden moeten we daarover de nodige afspraken maken. Trouwens, ook op de interministeriële conferentie zijn al deze thema's reeds ter sprake gekomen. Collega Geens, ik kom dan op een precieze vraag die u heeft gesteld. U heeft gezegd dat dit het beste kan gebeuren vanaf de aanvang van het Belgische voorzitterschap. Dat is juist, maar er is een moeilijkheid. Het verdrag van Maastricht zal bij aanvang van het Belgische voorzitterschap immers nog niet door alle lidstaten geratificeerd zijn. In de loop van het Belgische voorzitterschap zullen er twee periodes zijn : een periode vóór en een periode ná de ratificatie. We moeten nog trachten op te lossen hoe we dit praktisch moeten organiseren. De andere lidstaten aanvaardden immers niet dat, vóór de ratificatie van Maastricht, artikel 146 zou worden toegepast zoals wij dit nu reeds kunnen en zoals het Sint-Michielsakkoord ons mogelijk maakt.

De heer G. Annemans : Wie zal de komende zes maanden de Europese onderwijsraad voorzitten ?

Minister-president L. Van den Brande : Wat de verschillende raden betreft, die te maken hebben met onze exclusieve bevoegdheden, hoop ik dat de organisatie van het Belgische voorzitterschap met zich meebrengt dat deze raden kunnen worden gehouden na de inwerkingtreding van het verdrag van Maastricht.

Collega Annemans, u ziet dat wij met grote aandacht, bij nacht en ontij, altijd, continu, voortdurend proberen aan Vlaanderen te werken in het kader van Europa. Ik dank u voor de appreciatie die ik in uw blikken zie,

met betrekking tot de aangehouden actie om effectief dit objectief waar te maken.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de minister-president, mag ik even een opmerking maken in verband met dat rotatiesysteem. U zegt dat men nog niet precies weet met welke intensiteit dit zal gebeuren. Ik neem aan dat het bijvoorbeeld 3, 2 en 1 zou kunnen zijn. Op een periode van 6 keer 6 maanden zou Vlaanderen dan bijvoorbeeld 3 keer de vertegenwoordiging garanderen, Wallonië 2 keer en Brussel 1 keer. U spreekt altijd over het specifiek Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ik antwoord u daarop dat u dit qua terminologie wel kan gebruiken maar dat het in de realiteit niet zo is. U zal toch niet beweren — wat ook de intensiteit is — dat de bevolking en de grootte van het gewest het criterium zal vormen. Zal dit gewest in de besluitvorming helemaal dezelfde bevoegdheden en vertegenwoordiging hebben als bijvoorbeeld het Vlaams of het Waals Gewest ? Zoets kan u toch moeilijk beweren ! Ondanks het feit dat het geen gewest is als de andere spreekt u toch altijd over het specifiek Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Ik zal dit ook blijven zeggen.

De heer J. Van Hauthem : Dat wil daarom echter nog niet zeggen dat het ook zo is.

Minister-president L. Van den Brande : U weet dat er een vergewestelijking plaatsvindt van de gemeenschappen. Dit behoort trouwens tot de autonomie van de Franstaligen. Als zij de gemeenschap willen vergewestelijken, is dat volgens mij hun aangelegenheid. Laten we dit echter eens zakelijk bekijken. U weet dat de voorzitter van de Bondsraad in de Duitse Bondsrepubliek, ook de voorzitter van de kleinste deelstaat is en dat daarover geen enkel probleem wordt gemaakt. De intensiteit kan hem ook liggen in het onderscheid

tussen de verschillende bevoegdheden waarin men optreedt. Ik wil wat dieper ingaan op een opmerking van de heer Geens : wie en waar kan men over deze aangelegenheden interpellieren. Het is moeilijk denkbaar dat ik voor de Waalse Gewestraad zou verschijnen. Ik kan de vraag nog anders stellen : kan de Vlaamse minister van Onderwijs, die een raad heeft voorgezeten en bij de besluitvorming betrokken is geweest, in het federaal parlement ondervraagd worden ? Deze mogelijkheid is niet gepland. Wij moeten dus nadenken over de manier waarop de controle kan verlopen.

De heer G. Annemans : Men kan overwegen om in de Vlaamse Raad over te gaan tot een tijdelijke coöptatie van Franstaligen.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Annemans, niets belet ons om creatieve formules uit te werken. Het Comité van de Regio's moet uitmonden in een Senaat van de culturen van Europa, die als eerste of tweede kamer van het Europese Parlement moet werken. De geloofwaardigheid van het Belgisch voorzitterschap zal enerzijds gediend worden door het succes dat op een aantal thema's zoals de werkgelegenheid zal gehaald worden en anderzijds en door de uitvoering van de staatsvorming. Tijdens haar voorzitterschap krijgt België de unieke kans om, in alle rust, aan de elf EG-partners duidelijk te maken dat de Belgische werkelijkheid veranderd is. Volgens de huidige afspraken zal de informele raad over Cultuur door de Vlaamse minister van Cultuur en de formele raad over het Onderwijs door de Vlaamse minister van Onderwijs worden voorgezeten. De Vlaamse regering zal zonder overdrijving, maar in alle duidelijkheid, aan het Belgisch voorzitterschap meewerken omdat het belangrijk is dat Vlaanderen ook op het Europees forum aanwezig kan zijn.

De heer G. Annemans : Mijnheer de minister-president, is het juist dat er, voor de periode van het voorzitterschap na de ratificatie van het verdrag van Maastricht, nu reeds afspraken gemaakt zijn voor de raden over Onderwijs en Cultuur, die door

Annemans

Vlaamse ministers voorgezeten worden maar dat er nog geen beslissing is voor de gewestmateries ? Ik wil daarmee niet laten uitschijnen dat ik Onderwijs en Cultuur niet belangrijk vind.

Minister-president L. Van den Brande : Ik kom dan tot de vragen van de heer Van den Eynde. In het gesprek met de heer Spitaels heb ik heel duidelijk het onderscheid gemaakt tussen de materies die tussen de twee deelstaten en Brussel kunnen afgesproken worden en de materies waarover de gemeenschappen akkoord moeten gaan. Dit is ondermeer zo op het vlak van de rotatie. Ik heb in de gesprekken duidelijk gesteld dat wij ons moesten beperken tot de materies waarover wij als gewest in de strikte zin van het woord bevoegd zijn. Op die manier hebben wij drie soorten materies bestudeerd : enerzijds die materies die tot de bevoegdheid van de gewesten en gemeenschappen behoren, het Comité van de Regio's, de uitvoering van artikel 68 van de Grondwet met betrekking tot een samenwerkingsakkoord op de gemengde bevoegdheden ; anderzijds datgene wat tussen de twee deelstaten en Brussel moet worden afgesproken. Ik geef u enkele voorbeelden : de transfers, het overbrengen van de handelsattachés, en alles wat daarmee samenhangt, ruimtelijke ordening, leefmilieu, de supersnelle trein, de erkenning van de aannemers, het comité voor de distributie voor de grotere oppervlakten, de huisvesting en uiteraard ook de waterverdragen. Mijnheer Van den Eynde, kan ik eraan doen dat er foto's worden genomen ? Kan ik eraan doen dat er vanuit een bepaalde hoek enige interesse voor deze gesprekken aanwezig was en is ? Voor mij telt alleen dat we niet zo maar rond de tafel zitten, dat we niet — zoals iemand het heeft geschreven — zo maar eens zijn samengekomen. Dit gesprek was goed voorbereid. Een van de besluiten is dat op elk van de deeldomeinen er opvolging is, niet enkel ambtelijk, maar ook door de betrokken ministers. Ik ben ervan overtuigd, en dat is de essentie van mijn benadering, dat we onze princi-

pes duidelijk moeten stellen en dat we concreet en duidelijk de huidige stand van zaken in de staatsvorming willen uitvoeren. Tegelijkertijd echter is er geen zinnig mens die niet wil dat we niet met de leden en de verantwoordelijken van de andere gemeenschap zouden spreken. Ik beschouw het eenvoudig als mijn opdracht om ter zake, maar binnen een nieuwe werkelijkheid en volgens andere wegen, afspraken met hen te maken. Als u mij vraagt of er, naast de voorbeelden die ik heb gegeven, andere zaken werden besproken, dan vraag ik u of u werkelijk denkt dat, als we in een dergelijk gesprek saamenzitten, we nog niet hebben geleerd om, zowel wat ons als wat de Waalse kant betreft, de dingen rechtuit te zeggen ? Leeft u in de complete illusie, neem het mij niet kwalijk, dat wij over een aantal thema's niet van gedachten hebben gewisseld ? Mijnheer de voorzitter, collega's, ik denk dat het belangrijk was, en het zal nog veel belangrijker worden dat heeft niets met personen, maar alleen met verantwoordelijkheid en opdrachten te maken — dat dergelijke gesprekken plaatsvinden niet alleen op basis van hun inhoud maar ook om oplossingen aan te reiken en om aan te tonen dat de kern van de besluitvorming in de toekomst in de samenspraak tussen de deelstaten zal liggen.

De voorzitter : De heer Van den Eynde heeft het woord.

De heer F. Van den Eynde (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik wens toch een paar opmerkingen te formuleren. Wanneer u spreekt over het Comité van de Regio's en u zegt dat er wat moet worden van gemaakt, dan denk ik dat dit uiteraard uw bedoeling is. Daaraan twijfel ik niet. U sprak daarnet over illusies, maar ik kan alleen maar vaststellen dat dit Comité op dit ogenblik slechts een raadgevende functie heeft en dat niets erop wijst dat men in het breder kader van de EG zinnens is om daarin verder te gaan, integendeel. Dat Comité van de Regio's omvat niet alleen streken die zich op een etnische of culturele entiteit beroepen, er zijn ook grote steden bij. Zo

maakt bijvoorbeeld Barcelona deel uit van dat Comité.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik heb daarop niet willen ingaan, maar het Comité van de Regio's dat uit 189 leden zal bestaan, 12 uit België, is nog niet samengesteld. Er is een discussie over het feit of ook steden of stedelijke gebieden, er deel zullen van uitmaken. Groot-Barcelona telt 3 miljoen inwoners en de voorzitter van de Vereniging van Steden en Gemeenten in Europa is precies de heer Maragalez, de burgemeester van Barcelona. Het spreekt voor zich dat er een aantal mensen zijn die daarvoor pleiten. Ik heb eergisteren duidelijk bevestigd dat onze houding is dat onze vertegenwoordigers verkozen van de verschillende assemblees moeten zijn. Voor ons is dat dus de Vlaamse Raad. Er zullen daarin ook een aantal mensen uit de Executieven moeten zijn. Dat zal op het gepaste ogenblik moeten worden uitgemaakt. Er is op dit ogenblik echter nog geen samenstelling als we de twaalf lidstaten bekijken.

De heer F. Van den Eynde : Op dit ogenblik is de inhoud van het Comité van de Regio's nog steeds niet helemaal ingevuld. U heeft dit zelf toegegeven. Daarenboven heeft dit comité slechts een raadgevende bevoegdheid. U zal mij niet kwalijk nemen dat ik zeer sterke twijfels koester over het feit dat men daarvan ooit meer zal kunnen maken. Nogmaals, ik trek uw bedoeling ter zake zeker niet in twijfel. Maar u had het daarstraks over illusies ; u laat mij toch toe de bal eventjes terug te kaatsen !

Mijnheer de minister-president, u heeft ook gezegd dat het niet uw schuld is wanneer bij deze ontmoeting alleen maar foto's werden gemaakt. Dat is uiteraard juist. Maar waarom stel ik vragen ? Uit de informatie waarover wij beschikken, kon niet al te best worden uitgemaakt welke onderwerpen precies aan bod waren gekomen ; men is daaromtrent zeer vaag gebleven. Ik kom nu terug tot de basis van mijn interpellatie, namelijk dat elk gesprek met Wallonië niet anders kan zijn dan een gesprek waarin men de diepere oor-

Van den Eynde

zaken van de problemen die de Belgische Staat verdelen te berde brengt. Ik kan aanvaarden wanneer u zegt dat in de Duitse Bondsrepubliek ook ernstige betwistingen bestaan tussen bijvoorbeeld West-Duitsland en Beieren. Dat is juist.

Minister-president L. Van den Brande : Of tussen Catalonië en Galicië !

De heer F. Van den Eynde : Inderdaad. Maar het passioneel karakter dat de communautaire problematiek in deze staat heeft gekregen, zie ik niet onmiddellijk in de betwistingen tussen Beieren en Neder-Saksen ! De vergelijking gaat dus niet helemaal op. Wanneer men een gesprek aangaat met iemand die gedurende decennia een tegenstander is geweest, en nog steeds is — bijvoorbeeld de school te Komen — denk ik dat een gesprek alleen zinnig kan zijn wanneer men die zaken **aankaart** en als essentieel beschouwt. Uit wat wij vernamen over het gesprek tussen uzelf en de heer Spitaels bleek dat dit onderwerp niet aan bod is gekomen. Daarstraks heeft u gezegd dat ook daarover werd gesproken. Het loont de moeite hierop nog eens duidelijk terug te komen. Er zal nooit een communautaire vrede zijn indien er geen rechtvaardige oplossing komt ; met andere woorden dat men tegemoetkomt aan de rechtvaardige eisen van Vlaanderen, en op dit ogenblik lijkt het zuiden van het land echt niet zinnens daaraan tegemoet te komen.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, ik vond het een interessant debat. De vraag is evenwel, als er gemeenschapsmateries aan de orde zijn, wat met de Duitstalige Gemeenschap zal gebeuren bijvoorbeeld inzake onderwijs. Bestaat de kans niet dat na het Sint Michielsakkoord de Franse Gemeenschapscommissie zich ook zal willen laten vertegenwoordigen omdat zij ook decretales bevoegdheden inzake onderwijs krijgt toegewezen.

Tot slot, u pleit voor een soort senaat van cultuurgemeenschappen. Wij

kunnen achter deze idee staan. Ter informatie, bij de Europese verkiezingen van 1989 stond dit punt in ons verkiezingsprogramma !

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Dat zeiden wij reeds in 1979 tijdens het congres van de Heysel.

De heer G. Annemans : Tijdens het congres van Oostende had u het nochtans over 1978.

Minister-president L. Van den Brande : De gemeenschap is een essentiële bestuurschakel, zoals de gemeente. Het is duidelijk dat ter zake alles gebeurt in federaal verband. Europa is een andere essentiële bestuurschakel.

De heer G. Annemans : Ik meen dat u tijdens het congres van Oostende iets explicieter was, maar daar kom ik nog wel op terug.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele interpellatie van de heer M. Maertens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de GIMV-dochter Fishlink.

De voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer Maertens tot de heer Van den Brande, minister president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de GIMV-dochter Fishlink.

De heer Maertens heeft het woord.

De heer M. Maertens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, overmorgen wordt te Zeebrugge het European fishcenter officieel geopend en er komt zelfs een zekere militaire luister bij te pas.

Mijnheer de minister-president, opvallend is dat u volgens de kranten althans — in tegenstelling tot uw federale collega's, niet op de sprekerslijst voorkomt. Misschien is dat maar goed ook, want er hangt immers een schaduw over het European fishcenter die de concurrentiekracht van de Vlaamse visserij op de Europese markt had willen verhogen. Deze schaduw wordt geworpen door de GIMV-dochter Fishlink die onder meer botste tegen de kracht en de samenhang van de Vlaamse familiale vissersbedrijven — onze kleinschalige visserij — die tijdig negatief reageerde op de zoethoudertjes de zoute drop die hen werden toegestopt door Fishlink, afkomstig van ongeveer 68 percent overheids-geld. Reders konden bij Fishlink meer krijgen voor hun schip dan de slopingspremie en die zijn dan ook gemakkelijk te vinden. Nomen est omen is gelukkig geen visserslatijn en de Vlaamse vissers kennen voldoende Engels om te beseffen dat namen zoals Fishlink vaak van Nederlandse inspiratie zijn omdat onze burens vooral in de visserijsector af en toe wel eens link zijn.

Mijnheer de minister-president, dat is het onderwerp van mijn interpellatie die misschien net op tijd wordt gehouden aangezien het European Fishcenter en Fishlink vandaag nog op de snijtafel liggen, maar overmorgen reeds worden gevierd met ronkende woorden, hetgeen wellicht van twee van uw federale collega's zal worden verwacht. Begin 1990 wordt de zogenaamde visholding Fishlink, een GIMV-dochter, opgericht, een participatiemaatschappij om de vissector te helpen het Europees niveau te bereiken. Vandaag blijkt echter het volgende.

Ten eerste, dat Fishlink in de zaak van de rederij Flamingo werd gedagvaard wegens het toepassen van woekerintresten tot 20 percent. Oplichting dus.

Ten tweede, dat Fishlink in alle stilte haar participaties in de eerste vijf jaar van de hand zal doen. De ondernemingen die op Fishlink-kapitaal een beroep deden, kunnen nu ofwel versneld terugkopen, ofwel een — mis-

Maertens

schien nóg linkere — andere financieringsmogelijkheid zoeken.

Ten derde, dat Fishlink in ongenade viel bij haar peetvader, de Zeebrugse visveiling die wat laattijdig inzag wie met de centen zou weglopen.

Tenslotte blijkt Fishlink een deel van de familiale vissersvloot, vooral uit Nieuwpoort en Oostende, niet in rechte, maar toch in feite aan de Nederlanders te hebben doorgespeeld. En dat is allerlinkst, vooral voor de Vlamingen.

Er bestaan bijgevolg voldoende redenen om dit kleine GIMV dochtertje van een paar honderd miljoen frank in het zog van KS en Boel toch goed door te lichten, aangezien de gebruikte scenario's merkwaardig goed op elkaar lijken en als puzzelstukjes in elkaar passen. Eerste punt is de oprichting van Fishlink. De hoofaandeelhoudster van de Zeebrugse Visveiling is, toeval of niet, afgevaardigd bestuurster van de bouwonderneming Pieters-De Gelder, die voor 55 percent in de KS-zaak zit en ook het European Fishcenter in Zeebrugge bouwde. Genoemde bestuurster ging in 1989 al praten met een aantal GIMV-bestuurders die op dat moment voor KS een waardebeoordeling van Pieters-De Gelder maakten, een waardebeoordeling op basis van zeer aanvechtbare methodes. De GIMV marcheert en richt begin 1990 Fishlink op met voor tweederde openbare aandelen en voor de rest kapitaal van Delen en Philosophia en genoemde bestuurster, die haar aandelen dat is een detail — achteraf vermoedelijk door Philosophia laat beheren. Het concept van Fishlink blijkt daarbij te berusten op een zeer onvolledige en foutieve doorlichting van de zeevisserijsector. Waar hebben wij dat nog gehoord? Alle sectorale overleg- en adviesstructuren worden bovendien uit het beheer van Fishlink geweerd, zogezegd om haar onafhankelijkheid te vrijwaren. Het investeringscomité wordt eenzijdig en tendentiekus samengesteld, wat indruist tegen de algemene belangenverdediging die steeds, althans dat dachten wij, door de GIMV werd nagestreefd. Toen de heer Laridon destijds minister De

Batselier ter zake ondervroeg, bleek er geen vuiltje aan de lucht. Vandaag is toch anders gebleken. Uit het verder verloop van het Fishlink-leventje is duidelijk de achterliggende bedoeling van de oprichting op te maken. Zowel de EG-Commissie, als de GIMV-topman, als de directeur van de Zeebrugse Visveiling zijn van oordeel dat, ten eerste, in de visserij de grote bedrijven de schepen uitreden, ten tweede, Fishlink de visverwerkende industrie rond de nieuwe EFC-vismijn moet aantrekken en, ten derde, dat Nieuwpoort enkel nog een lokaal toeristische functie kan vervullen en Oostende regionaal belangrijk is, stellingen die zij niet alleen verkondigen. Wat was nu de werkwijze van Fishlink? Het bedrijf heeft in 1 jaar voornamelijk Nieuwpoortse en Oostende schepen, zowat 10 percent van de vloot, via haar participaties naar Zeebrugge gedraineerd. Daarnaast liet het bedrijf Nederlanders, onder meer Padmos die samenwerkt met Witgeers en Zeebrugse Scheepswerven, haar rederijen infiltreren. Bovendien laat zij haar schepen toe een Nederlandse bemanning te voeren, wat perfect wettelijk is, en de vis voornamelijk in Nederlandse havens af te zetten, en dat tegen de zin van de EFC-mijn zelf. Fishlink wordt dus door haar eigen luizen gebeten.

Met Belgisch overheidsgeld gaan Nederlanders Belgische quota opvissen ten bate van Nederlandse visveilingen. Dat is de realiteit. Op deze manier wordt met overheidsgeld de Vlaamse familiale zeevisserij stilaan afgeslacht ten voordele van de Nederlandse economie, onder de dekmantel van de concurrentiepositie op de Europese markt. Achter de aankooppolitiek van Fishlink steekt een grootschalige en goed voorbereide strategie die de havens van Nieuwpoort en Oostende uit de markt wil prijzen of rationaliseren, zoals dat dan heet, en het aantal rederijen wil doen samensmelten tot één grote holding met alsmaar grotere schepen. En steeds weer komen bij de kopers — dat is toch toevallig — dezelfde namen terug, onder meer Nico-Invest en NV Dolfijn van de groep Pauwaert-Witgeers. Nieuwpoort wordt met EG-geld uit het Objectief 2-programma geherstructureerd — dat

komt evenwel niet terecht in de visserijsector — terwijl Oostende meer dan 7 miljard frank krijgt voor de uitbouw van de achterhaven, dus voor de industrie. Alles past in elkaar. Machtige financiers spelen in feite schaak met duizenden arbeidsplaatsen. Dit is een gekend scenario.

Minister-president Van den Brande : Mijnheer Maertens, ten eerste, ik hoop — ik heb dit ook op de mondelinge vraag van de heer Vande Lanotte geantwoord — dat in het doelstellingenbeleid de commissie de streek kan weerhouden. Maar dit kan pas in september of oktober. Ten tweede, ik herhaal dat het verhaal over de 7 miljard frank voor Oostende niet juist is. Collega Kelchtermans heeft hier nog, naar aanleiding van interpellaties, duidelijk uiteengezet wat wij hebben beslist. De beslissing is tot een aantal noodzakelijke ontelingen over te gaan, teneinde Oostende een toekomst te geven. Maar, tot op heden werd er geen beslissing over de zeeluis genomen. De 7 miljard frank — en het zou goed zijn dat u dit even natrekt is een bedrag, bestemd voor andere doeleinden, niet voor de zeeluis. Het onderzoek is bevolen om na te gaan wat al dan niet ten aanzien van de achterhaven moet worden gedaan.

De heer M. Maertens : Ik neem er akte van. Dit klopt en wij hebben het al een paar weken geleden gehoord. Mijnheer de minister-president, ik had het over de globaliteit, omdat dit de visie voor de toekomst was. Dat dit kan worden afgezwakt, wat misschien zo zal zijn, kan ons alleen maar verheugen. Alsof deze constructie nog niet link en ondemocratisch genoeg is, helpt Fishlink dan nog mee aan de oprichting van de NV Twilight, die volgens de publicatie in het Belgisch Staatsblad, als **voornaamste** doel, behoudens zeevisserij, ook het organiseren van wapen- en trafieken heeft. Het lijkt daarom toch aangewezen dat de Executieve zeer snel een onderzoek zou uitvoeren inzake de GIMV-methodes, die in de zaak Fishlink aan bod kwamen. Fishlink speelde immers bank en blijkbaar niet op een goedkope manier. Is dat de rol van de overheid? Fishlink **tast**, met gemeenschapsgeld het

Maertens

van oudsher familiale karakter van onze Vlaamse visserij aan en bevordert daarbij de Nederlandse visserij-economie. Ik meen dat dit evenmin de rol van de overheid is. Zal Fishlink in haar heel korte leven eindigen met een mali ? Wie zal dat betalen ? Ter zake bestaat er niet de minste duidelijkheid.

Ik wens dan ook zes duidelijke vragen te stellen, waarop ik, gezien het late uur, een kort en onverbloemd antwoord wens te krijgen, zonder langdradige, wollige nevenbeschouwingen. Dat hoeft hier niet.

Ten eerste, welke zijn de relaties van Fishlink met de KS, via Pieters-De Gelder ? Er doet zich een gelijkaardig winstscenario voor met overheidsgelden. De aandelen van Pieters-De Gelder moeten uitzonderlijk veel opbrengen !

Ten tweede, heeft Fishlink inderdaad de wapentrafikant NV Twilight gefinancierd ?

Ten derde, wat is de onderliggende bedoeling van Fishlink geweest ? Is het zo dat zij de zeevisserij op Zeebrugge wilde concentreren ?

Ten vierde, is de steun door Fishlink aan de Nederlandse visserij verenigbaar met haar doelstellingen ? Ik dacht van niet.

Ten vijfde, zal de regering — en dat is de belangrijkste vraag — de zaak Fishlink evalueren en de evaluatie aan de bevoegde commissie voorleggen ? Zal zij daarbij de eindbalans niet vergeten ?

Ten zesde — op deze vraag zal u wellicht niet kunnen, niet willen of niet durven op antwoorden, maar wij kunnen misschien toch iets vernemen over uw visie — is de regering eveneens van oordeel dat Zeebrugge naar een vissershaven, Oostende naar een industriehaven en Nieuwpoort naar een jachthaven moet evolueren, zodat de visserij in de twee laatste havens moet worden afgebouwd ?

Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw aandacht. Ik meen dat wij ter zake toch duidelijkheid kunnen scheppen.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer D. Ramoudt (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dappere collega's, ik zal het kort houden. Het Fishlinkdossier is het zoveelste in de rij van onfrisse transacties, waarbij GIMV-dochters zijn betrokken. De opmerkingen van de VLD-fractie aan het adres van de GIMV, gaan even goed op voor Fishlink.

Primo, het betreft een overheidsingrijpen waarvan de noodzaak nooit werd aangetoond. In dit geval werd de oprichting zelfs betwist in de sector van de visserij.

Secundo, de GIMV-dochter heeft zeer snel activiteiten ontplooid die buiten haar oorspronkelijke opdracht, de uitbouw van een visverwerkende industrie, vielen. Op dit ogenblik heeft Fishlink nog nauwelijks iets met deze opdracht te maken. De operatie Fishlink had als bedoeling om samen met de bevoorrechte partner Zeebrugse Visveiling in de zeehaven van Zeebrugge een visverwerkende nijverheid uit te bouwen om de toevoer van vis in de havens te stimuleren en de werkgelegenheid aan te moedigen. Uiteindelijk is niet de Zeebrugse visveiling er beter van geworden, maar wel enkele Nederlandse visveilingen.

Tertio, de constructie ademt affairisme en belangenvermenging uit. Het gaat zelfs zo ver dat Fishlink de toestemming heeft gekregen haar participaties niet op de balans te vermelden. Controle is uit den boze en wordt onmogelijk gemaakt. Voor de VLD-fractie toont dit aan dat de privatisering van de GIMV en haar talrijke dochters een politieke prioriteit moet zijn. Onze fractie zal zeer spoedig een voorstel van decreet ter zake indienen. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte collega's, gezien het gevorderde uur wil ik het Fishlink-dossier niet herkieuwen. Toch wil ik enkele bedenkingen kwijt.

In dit dossier begint de vis blijkbaar te stinken aan de kop. Straks zal ik wijzen op enkele parallellen met andere dossiers. De GIMV kan een belangrijk maatschappelijk en economisch instrument zijn als zij zich ten volle toelegt op de realisatie van de vooropgestelde doelstellingen. Ik zal niet verder uitweiden over deze problematiek.

Mijnheer de minister-president, al de GIMV-dossiers zijn in dezelfde duisternis gehuld. Deze dossiers moeten eindelijk eens in het licht van de schijnwerpers komen.

Ik herhaal dat ik blijf geloven in de GIMV als belangrijk maatschappelijk en economisch instrument op voorwaarde dat zij de vooropgestelde doelstellingen optimaal nastreeft. De GIMV-constructies zijn echter vaak ondoorzichtig en zwanger van tegenstrijdige belangen. Er rijzen vragen bij de uitoefening van de controle over de GIMV. Zijn Fishlink, KS en Boelwerf niet meer met elkaar verweven dan hun geografische ligging laat vermoeden ? Ik wil niet vooruitlopen op de onderzoeken, maar ik vraag de bescherming van de Vlaamse Gemeenschap. Heeft de Vlaamse Gemeenschap voldoende garanties per afzonderlijk onderdeel of worden er garanties gekoppeld aan andere participaties ? Worden alle verbintenissen uitgevoerd ? Zijn er herschikkingen of nieuwe visies ? Zal de Vlaamse regering haar verantwoordelijkheid nemen ?

Mijnheer de minister-president, wij hebben bijzonder weinig zicht op de situatie. Vaak zijn er misverstanden, maar er zijn ook onverkwikkelijke zaken, ik hoop dat u mijn argwaan enigszins begrijpt. **(Applaus)**

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de problemen moeten worden onderkend en wij mogen niet in intentieprocessen terecht komen.

De NV Fishlink werd als gespecialiseerde dochtermaatschappij opgericht. Dit gebeurde niet in opdracht

Van den Brande

van de Vlaamse regering. Het was een autonome beslissing van de GIMV en personen die te Zeebrugge een Europees visserijcentrum wensden te exploiteren. Fishlink zou als financier fungeren van visverwerkende bedrijven. Doordat het visverwerkend bedrijf niet werd opgestart, werd Fishlink financier van redersactiviteiten. Met de financiering konden reders bestaande schepen aankopen. Er is evenwel geen enkele nieuwe vissersboot gebouwd door toedoen van Fishlink.

De GIMV moet uitmaken wat ze aanvangt met de participatie in de NV Fishlink. De beoordeling van de inhoudelijke en bedrijfseconomische opportuniteit is niet de opdracht van de politiek, noch van de Vlaamse regering of de Vlaamse Raad.

Op het ogenblik worden de participaties afgebouwd. De GIMV zal de NV Fishlink ontbinden en de overblijvende activiteit zal opnieuw in de globale werking worden geïntegreerd. De respons vanuit de visverwerkende sector is zo klein dat een specifieke financieringsmaatschappij haar reden van bestaan schijnt te verliezen. De GIMV moet er wel voor waken dat de activiteit van Fishlink verenigbaar is met de doelstellingen van de GIMV. De Vlaamse Raad moet dit uiteraard kunnen evalueren. Reeds op 5 juni 1992 heb ik de GIMV verzocht om na te gaan of de door Fishlink gevoerde politiek in overeenstemming was met de doelstellingen en de opdrachten van de GIMV. De evaluatie van de NV Fishlink heb ik dus meer dan een jaar geleden zelf op gang gebracht. Het blijft mijn mening dat wij als politici niet de taak hebben om ons met de exploitatie en het dagelijks beheer van ondernemingen bezig te houden. Verklaarden dat we vandaag op morgen alles kunnen privatiseren, is echter te simplistisch en zou onkundig zijn. De discussie gaat er niet over of we integraal moeten privatiseren of integraal moeten verstaatsen. Wat ter discussie staat, zijn de hefboomen die we kunnen aanwenden om in een aantal opdrachten te treden, die nog nader moeten worden gespecificeerd:

Vlaamse regering en Vlaams parlement zullen samen de geëigende instrumenten moeten aanwijzen en moeten zeggen op welke manier de controle moet worden georganiseerd. Dat zijn de drie elementen waar we in de toekomst rekening moeten mee houden. Dit moet geen ideologisch debat worden. In de andere Europese landen of belangrijke deelstaten heeft men evenmin voor een radicale formule gekozen. Ook in Nederland, in Frankrijk, in Spanje, in Italië heeft men niet eenduidig voor privatisering of nationalisering gekozen. In de toekomst krijgen wij nog wel de kans om deze discussie verder uit te diepen. De Vlaamse Raad moet ervoor waken dat de rechten van de NV Fishlink in de lopende juridische geschillen niet worden geschonden. Wij hebben niet het recht bepaalde zaken over deze NV nu publiek te maken, maar wij zullen wel uiteindelijk het resultaat moeten toetsen, nagaan of dit past in het kader dat we wensen.

Wat de tweede vraag betreft, kan ik zeggen dat er geen juridische band is tussen de NV KS, de NV Pieters-De Gelder enerzijds en de NV Fishlink anderzijds. Uit gegevens blijkt dat er persoonlijke aandelen zijn van mevrouw Becaus in Fishlink. Tussen de juridische entiteiten is er geen band, maar er zijn wel personen die in Pieters-De Gelder aanwezig zijn en die in Fishlink aanwezig zijn.

De NV Fishlink heeft de NV Twilight gefinancierd, maar, mijnheer Maertens, de bewering dat de NV Twilight een wapenfabrikant is, is volgens de informatie die ik heb ingewonnen, te wijten aan een zetfout in een lokaal handelsblad. De hoofding van de statuten van de NV Twilight werd verkeerdelijk afgedrukt boven de statuten van een wapenbedrijf. Twee jaar geleden is deze vergissing rechtgezet, maar intussen leidt deze zetfout een apart leven. Wat de band met de Nederlandse visserij betreft, vind ik het onjuist te beweren dat de NV Fishlink de oorzaak is van de crisis in de kustscheepsbouwsector. Deze vennootschap heeft geen enkele nieuwbouw gefinancierd. Het zeer restrictieve visserijbeleid van de Europese Gemeenschap verklaart dit overigens. De NV Fishlink financiert re-

ders. Ze laat zich niet in met de bedrijfsbeslissingen. Voor de reders en de visserij gelden economische wetmatigheden. Omwille van de noordelijke ligging van de visgronden is het voor Vlaamse reders vaak economisch voordelig om vis te lossen in Nederland en daar dan herstellingen te laten uitvoeren. Zo bespaart men op de brandstofkosten en op de vaartijd. De reders kiezen allicht de beste en voordeligste scheepswerf voor herstellingen ook al ligt die in Nederland. Uit de gevraagde gegevens blijkt dat de activiteit van Fishlink hiermee uiteindelijk geen uitstaans heeft.

Tot slot zal ik het hebben over de rol van de kusthavens.

Dat de vissersvloot overwegend Zeebrugge als thuishaven kiest, is het gevolg van een jarenlange economische ontwikkeling. Reeds in 1970 waren meer vissersschepen in Zeebrugge geregistreerd dan in Oostende. Vanaf 1980 behaalde Zeebrugge ook het overwicht inzake visaanvoer. Toen bestonden noch de GIMV, noch Fishlink. De feitelijke rol die elke kusthaven speelt, is u natuurlijk bekend. Zeebrugge is een handels- en distributiehaven, Oostende is bekend als industriële achterhaven en als short sea ro-ro voorhaven, Nieuwpoort is een jachthaven. De Vlaamse regering beïnvloedt inderdaad deze functies door haar infrastructuurbeleid. Minister Kelchtermans staat rechtstreeks in voor het beleid terzake. Indien u mij verwijt dat ik mijn visie niet wil kenbaar maken, moet ik u zeggen dat er een verschuiving is tot stand gekomen. Ik heb u in dit verband cijfers gegeven die dateren van 1970 en van 1980. Er werden terzake keuzes gemaakt, bijvoorbeeld de beslissing voor de haven van Oostende, die echter niet inhoudt dat er een zeeluis komt. Deze beslissing moet nog verder worden bestudeerd. Bij het nemen van deze beslissingen worden wij bijgestaan door de Vlaamse Havencommissie. De Vlaamse regering en het Vlaamse parlement dragen echter de verantwoordelijkheid voor deze beslissingen. De rol van elke haven vloeit zeker niet uitsluitend voort uit de beleidsbeslissingen van de Vlaamse re-

Agalev-Senator Michiel Maertens interpellere minister-president Luc Van den Brande (CVP) over GIMV-dochter Fishlink

gering. De objectieve sociaal-economische ontwikkeling en het doel dat de havenbesturen zelf nastreven zijn niet in het minst doorslaggevend.

Mijnheer de voorzitter, ik heb gepoogd om zo open, ruim en klaar mogelijk antwoord te geven op de verschillende vragen **en overwegingen.** (Applaus)

De voorzitter : De heer Maertens heeft het woord.

De heer M. Maertens : Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb genoteerd dat u reeds vorig jaar een evaluatieverzoek heeft ingediend. Ik hoop dat deze evaluatie spoedig zal gebeuren.

Wanneer men dit gegeven verbindt met de gerechtszaak met betrekking tot de NV Flamingo, ben ik ervan overtuigd dat het vonnis niet vóór het einde van 1994 zal worden geveld. Vermoedelijk zal het evaluatieverslag dus pas in 1995 worden gemaakt.

Er zijn inderdaad vijftien schepen die

door Fishlink werden opgekocht en niet werden herbouwd. Er werd echter wel een soort van vernieuwbouw uitgevoerd, onder meer door de n.v. Flamengo. Vernieuwbouw is inderdaad iets anders dan het bouwen van nieuwe schepen. Men kan zich echter afvragen hoe de schade wordt vergoed die werd aangebracht aan de familiebedrijven in de zeevisserij. Het gaat uiteindelijk om familiebedrijven, die het net als in de landbouwsector zeer moeilijk hebben. Men had vooral de kleinere schepen moeten steunen, in plaats van de eigenaars te stimuleren om op pensioen te gaan.

Vanuit ecologisch oogpunt is het veel belangrijker dat kleinere schepen met een klein vermogen een goede vangst maken dan dat de grote schepen met een vermogen van meer dan 1000 pk de zeebodem omwoelen en de prijzen naar beneden drukken. Niemand in de sector twijfelt eraan dat de uitwijking naar Nederland, waar de vissers gemakkelijker kunnen mijnen, niet zal verminderen. U weet zeer goed dat het overwegend gaat om de fameuze grijze vis. Ik zal het woord corruptie niet in de mond nemen, maar de uitwijking is in Nederland toch groter dan in België. De Belgische vissers worden er wel fiscaal, maar niet inzake quota geregistreerd. Dat staat trouwens nog duidelijk in Trends van vandaag. De Fishlink-affaire heeft die trend op zijn minst nog in de hand gewerkt en dat had niet mogen gebeuren. Het omgekeerde ware beter geweest, wij hadden zelf voor onze visserij moeten zorgen.

De voorzitter : De heer Olaerts heeft het woord.

De heer H. Olaerts : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe nog eens in het kort terug te komen op deze problematiek die bijzonder interessant is in het licht van de GIMV en aanverwante activiteiten. Mijnheer de minister-president, u hebt duidelijk en terecht gezegd dat Fishlink een GIMV-zaak is. Ik meen echter toch dat inzake deze dossiers uiteindelijk een politieke verantwoordelijkheid moet worden opgenomen. U hebt een bijzonder goede kennis van de

gang van zaken in deze dossiers, wat ik ten zeerste apprecieer.

Uit wat u hebt verklaard in verband met het onderzoek over Fishlink leid ik af dat u enerzijds op 5 juli 1992 een evaluatie had gevraagd en dat u daarop tot op heden nog geen reactie hebt gekregen. Ik vraag mij daarbij dan wel af of wij hier al onze controlemogelijkheden uitputten. Hadden wij hen bijvoorbeeld niet tot een onmiddellijke reactie moeten aanmanen ? Ik heb u anderzijds horen zeggen dat men geen beslissingen moet nemen alvorens een onderzoek is afgesloten. Dit vertoont toch wel opvallend veel vergelijkingen met de situatie GIMV-KS. Hoewel de onderzoeken daar nog niet zijn afgesloten worden daar al wel beslissingen genomen. Tot op heden zijn via Gimvindus verdere financiële verbintenissen naar KS niet nagekomen.

Tot slot heb ik in het kort proberen aan te tonen dat de controlemogelijkheden ofwel niet deugen, ofwel onvoldoende worden aangewend. U hebt gezegd dat er bij Fishlink geen juridische banden bestaan tussen Pieters-De Gelder en KS en consumenten. Ik wil dat graag geloven, maar er zijn ook nog de fysische personen die voor vraagtekens zorgen.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Ik heb in alle duidelijkheid gezegd, omdat dat de vraag was, dat er geen banden bestonden tussen de rechtspersonen. Ik heb er onmiddellijk aan toegevoegd dat er nog wel privé aandeelhouders zijn. Er is onder meer mevrouw Beaus die voor 5 percent aandeelhouder is, dat is geen geheim.

De heer H. Olaerts : Het feit dat de dossiers samenvallen, kan louter toeval zijn. Ik weet dit niet. Als ik beweert dat er nog vragen rijzen, dan kan het toeval zijn dat de belangen parallel lopen, maar er kan ook meer achter zitten, wat later dan wel zal blijken. Ik wil wel graag weten of er inzake garanties tussen de dossiers KS, Boelwerf en Fishlink nergens bindingen zijn. Worden nooit dossiers gekoppeld ? Heeft elke **partici-**

Olaerts

patie een afzonderlijke garantie zonder bijzondere clausules die ons onbekend zijn ?

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Ik richt mij eerst tot de heer Maertens. Het zou natuurlijk beter zijn geweest als wij de zaak in onze richting hadden kunnen keren. Ik wilde enkel de rechtstreekse relatie tussen de bestaande problemen en het ontstaan van Fishlink even nuanceren. Het veel algemenere probleem dat de heer Olaerts aanhaalde, brengt ons tot ver buiten de grenzen van deze interpellatie, die al dan niet aangeeft hoe alles is uitgewerkt, hoe de controle werkt, hoe de interactie in elkaar zit, enzovoort. Ik beperk mij daarom tot één juridische bedenking : een rechtspersoon wordt een feit bij handtekening van een notaris in een notariële akte. Natuurlijk opereren achter de schermen van rechtspersonen altijd fysische personen, dat is één van de elementen van het levend recht. Zonder dit onderscheid tussen fysische en rechtspersonen zou niet eens een kwart van de huidige handels- en economische activiteiten mogelijk zijn geweest. Dit probleem gaat veel dieper : heeft een **overheidsinstrument**, moeder of dochter, binnen haar doelstellingen gehandeld en deed zij dit binnen de marges van de normale regels van het bestuur. Er is interactie als gevolg van ons rechtsbestel, maar de vraag is dus of de doelstellingen werden gerespecteerd en of adequate controle mogelijk was ? Dat is wat wij vanuit onze politieke verantwoordelijkheid moeten onderzoeken.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door zes leden werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld. De Raad zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Actuele interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de toepassing van de op 9 juni 1993 door de Vlaamse Raad aangenomen ontwerpen van decreet houdende aanvulling en wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

De voorzitter : Aan de orde is de actuele interpellatie van de heer De Mol tot de heer Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de toepassing van de op 9 juni 1993 door de Vlaamse Raad aangenomen ontwerpen van decreet houdende aanvulling en wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw.

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de drie decreten die op 9 juni 1993 door de Vlaamse Raad werden goedgekeurd, hebben tot doel het bestaande afwijkings- of uitzonderingssysteem aan banden te leggen. Niet alleen worden er nu nog procedures op basis van dit afgeschafte systeem opgestart, tot op heden worden er ook nog steeds nieuwe aanvragen op grond van deze afgeschafte uitzonderingsregel ingediend.

Op deze wijze worden er vergunningen afgeleverd, niettegenstaande het feit dat de minister reeds in september 1992 heeft gezegd dat er hieraan paal en perk moest worden gesteld. Erger is echter dat het aantal aanvragen vanaf september 1992 werkelijk toestroomt.

Het toepassen van de uitzonderings- of afwijkingsreglementering op grond van het door de decreetgever vervangen decreet en besluit, getuigt van weinig respect voor de decreetgever. Zelfs indien deze decreten nog niet zijn afgekondigd en gepubliceerd, kunnen alle vergunningsaanvragen die ermee in strijd zijn, worden geweigerd. Het mini-decreet en de op-

vulregel zijn immers uitzonderingsregels. De overheid is in het geheel niet verplicht om vergunningen af te leveren, ook niet als deze vergunningen binnen het technisch-juridisch kader passen.

Wanneer in september 1992 een beleidvisie wordt afgekondigd, moet men deze beleidsvisie ook correct en snel doen naleven. Vanaf september kwamen er zeer veel nieuwe aanvragen binnen ; erger is nog dat er na 9 juni 1993 een stroom van aanvragen werd ingediend. Tot op heden wordt deze afgeschafte uitzonderingsregel nog op alle niveaus toegepast. Deze handelwijze is niet alleen onfatsoenlijk, het toepassen van de **uitzonderingsregel** getuigt ook van weinig respect voor de decreetgever.

Mijnheer de minister, vermits de executieve deze decreten woensdag heeft bekrachtigd, kon het decreet houdende afschaffing van de **opvulregel** binnen een week worden gepubliceerd. Het gaat immers om een eenvoudig decreet, dat door een ervaren tolk in minder dan een uur kan worden vertaald en waarvoor geen enkel uitvoeringsbesluit noodzakelijk is.

Wij dringen er bij de minister dan **ook** op aan dat hij dit decreet binnen een korte periode zou publiceren in het staatsblad. Dit is noodzakelijk om het decretale werk aan te passen aan de beleidsoptie van september 1992 en voornamelijk om een halt toe te roepen aan de verdere verloedering van de open ruimten.

Uit een onderzoek bij verschillende provinciale directies blijkt dat het hoofdbestuur de tekst van deze decreten zelfs niet aan de provinciale directies overmaakt. Ik laat in het midden of dit doelbewust gebeurt of niet. Er is een stroom van honderden aanvragen, zowel voor de toepassing van de opvulregel als van het mini-decreet. Deze aanvragen worden met een ongelooflijke spoed behandeld, zelfs de meest flagrante overtredingen **vliegen** erdoor. Ik geef u enkele voorbeelden : Opvullingen van meer dan 120 meter, opvullingen tussen een veldkapel en een woning, opvullingen tussen een stal en een woning, opvullingen in een natuurgebied, opvullingen via het projecteren van een

De Mol

woning om op deze wijze de afstand te beperken, opvullingen waarbij men eerst een deel van een woning verplaatst en zegt dat het in de toekomst zou kunnen zijn dat de woning daar zal worden geplaatst. Wanneer dan een projectie wordt gedaan, dan bekomt men 68 meter in plaats van 120 meter. Al de voorbeelden die ik hier citeer, kan ik staven.

Het vernuft waarmee de uitzonderingsregel wordt overtreden, kent werkelijk geen grenzen meer. Gemachtigde ambtenaren, gemeenteambtenaren, schepenen en burgemeesters, enzovoort gebruiken al hun talenten en invloeden om het decreet te overtreden. Ook de directeur-generaal doet op het moment zijn duit in het zakje. Het gaat zelfs zo ver dat hij telefoneert naar ambtenaren van provinciale directies op het ogenblik dat zij een advies moeten geven, om hen aan te zetten een gunstig advies te geven.

Ten eerste, kan het deontologisch niet dat hij optreedt en ten tweede is het duidelijk niet de bedoeling dat, als een decreet is goedgekeurd, op die manier **tewerk** wordt gegaan.

Mijnheer de minister, in ons aller belang en zeker in uw eigen belang is het zinvol om beleidsopties zo snel mogelijk te publiceren. De druk die vermoedelijk ook op u wordt uitgeoefend, leidt ertoe dat allerlei onwettelijke toepassingen van de opvulregel onrustwekkend groeien.

Mijnheer de minister, er moet zo snel mogelijk een einde komen aan het gesjoemel met de open ruimte. We eisen dat het decreet opvulregel binnen de veertien dagen wordt gepubliceerd en dat een omzendbrief wordt verstuurd waarbij u uw diensten adviseert om uw beleidsvisie en het goedgekeurde decreet toe te passen. In deze omzendbrief zouden de gemachtigde ambtenaren moeten worden aangemaand om systematisch negatief te adviseren of om beroep in te stellen. Een dergelijke omzendbrief kan binnen enkele dagen worden verstuurd en is volledig binnen het wettelijke kader.

Wij moeten hetzelfde verhaal brengen in verband met het mini-decreet. Tot op vandaag, bijna vijftien dagen na het afschaffen van dit decreet, worden er procedures ingesteld en begint men procedures op basis van het afgeschafte decreet. Dat het meestal in de meest kwetsbare gebieden is, is eigenlijk een bijkomende vaststelling. Daarenboven wordt het afgeschafte decreet met een elasticiteit geïnterpreteerd waarbij de wettelijkheid ruim wordt overschreden. Het is toch onfatsoenlijk om op deze wijze te werken. Ik zal één voorbeeld geven. Zo is er een dossier in de gemeente Buggenhout opgestart waarbij een bedrijfsuitbreiding wordt gevraagd in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied vlakbij een waardevol bosgebied. Het kan toch niet zijn dat er nu nog procedures worden ingesteld in het kader van een decreet dat wordt afgeschafte. Vermoedelijk zal het mini-decreet nog worden toegepast waardoor waardevolle ecologische open ruimten verder worden aangetast. Dit is tevens de rechtstaat op zijn kop zetten. We zouden u tientallen voorbeelden kunnen geven van dossiers die ofwel juist voor de stemming van de decreten werden ingezet ofwel na de stemming van dit decreet werden opgestart.

Het toppunt van het dossier is het verlenen van een vergunning op basis van het mini-decreet aan de firma Eurantex in Oudenaarde alhoewel uzelf, mijnheer de minister, hebt verklaard dat het toepassen van het mini-decreet in dit dossier wettelijk onmogelijk is. Tevens hebt u uitdrukkelijk de gemachtigde ambtenaar erop gewezen dat inzake het instellen van een beroep tegen de beslissing van de bestendige deputatie beroep moest worden ingesteld. U formuleerde het wel enigszins anders door hem in uw brief van 9 oktober 1992 erop te wijzen dat u een strikte toepassing van het decreet wenste. U formuleerde dit op een dergelijke duidelijke manier dat u de gemachtigde ambtenaar verplichtte in beroep te gaan indien hij de wettelijkheid wilde naleven. Het is dan ook onbegrijpelijk dat u op 4 juni 1993 — zes dagen voor de afschaffing van het mini-decreet in deze Vlaamse Raad

— een onwettelijke toepassing maakt van het mini-decreet. Dit terwijl iedereen weet dat dit een stinkend dossier is waarin niemand eer kan halen. Integendeel, men kan er enkel zijn eer in verliezen. Het is quasi zeker dat de Raad van State hiertegen zowel een annulatie als schorsingsverzoek zal inwilligen. In feite is het onbegrijpelijk dat u op een moment dat de Vlaamse Raad bijna had beslist over het afschaffen van het mini-decreet in dit dossier toch het mini-decreet toepast. Ik meen dat dit uw geloofwaardigheid aantast en ik heb in dit dossier bij herhaling getracht u te wijzen op het feit dat dit een signaaldossier is waarop het mini-decreet niet toepasbaar is en waarvan men best kan afblijven.

Wij menen dat men zo snel mogelijk van dit gesjoemel met het afgeschafte mini-decreet af moet. Nu deze decreten zijn bekrachtigd door de Executieve verzoeken wij u dan ook ze zo snel mogelijk af te kondigen en te publiceren. Het gaat niet op dit decreet maar te publiceren na de vakantie. Dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten moeten met spoed worden gepubliceerd. Hiertoe is meer nodig dan een verklaring dat dit met de bekende spoed zal gebeuren. Ik zou graag van u een precies tijdschema krijgen.

Om elke discussie ter zake uit de weg te gaan, zou ik u ook willen aanraden een omzendbrief op te stellen waarbij u hetzelfde doet voor de provinciale directie, het hoofdbestuur en de gemeentebesturen. In deze omzendbrief zou u kunnen wijzen op het feit dat het mini-decreet is afgeschafte en dat het een uitzonderingsdecreet is waar men op een heel gevoelige manier moet mee omspringen. De gemachtigde ambtenaren zouden eigenlijk systematisch een negatief advies moeten uitbrengen of beroep aantekenen. Wettelijk is dit mogelijk omdat het nu eenmaal gaat om een uitzonderingsdecreet dat men niet moet toepassen ook al voldoet een aanvraag ter zake aan het technische en juridische kader. Een dergelijke omzendbrief kan op heel korte termijn worden opgestuurd.

Wij menen dat stilaan het moment

De Mol

van de waarheid is aangebroken. Ofwel meent u het werkelijk goed met de ruimtelijke ordening en bewijst u dit door de noodzakelijke vrijwaringsmaatregelen te treffen ; ofwel zet u het rampzalig ruimtelijke vergunningsbeleid van uw voorgangers voort. Het is uw keuze : ofwel kiest u voor een ernstige aanzet tot trendbreuk, ofwel opteert u voor het verderzetten van het gesjoemel van uw voorgangers.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, over de opvolregel en de zonevreemde bedrijven zijn er precieze afspraken gemaakt. Tot op heden hebben wij deze afspraken ook uitgevoerd.

De drie ontwerpdecreten kaderen in een globale visie over ruimtelijke ordening zoals die werd weergegeven in Vlaanderen in beweging en de oriëntatienota die het ruimtelijk structuurplan voor Vlaanderen voorbereidt.

Deze nota moet uitmonden in het opstellen van een beleids en uitvoeringsplan voor de ruimtelijke ordening dat zowel voor het gewest, de provincies als voor de gemeentes zal gelden.

Vermits u het probleem uitvoerig gesteld heeft, ga ik hier niet dieper op in.

Wij maken afspraken die later uitgevoerd worden. Ik kan er echter niet mee akkoord gaan dat u de lat telkens hoger legt zodat u de indruk wekt dat het werk niet af is.

Het werk is — voor wat het decreetgevend deel van de Raad betreft — af. Het werk is echter niet af voor de Vlaamse regering.

Zowel bij de voorbereiding van de decreten als bij de opvolging en de voorbereiding van het algemeen decreet, heeft de Executieve regelmatig overleg gepleegd met de administratie en de gemachtigde ambtenaren.

Ik weiger in te gaan op uw voorstel om de gemachtigde ambtenaren instructies te geven over wat zij wel of niet mogen. Het is niet mijn taak om aan de hand van omzendbrieven precieze richtlijnen te geven aan de gemachtigde ambtenaren. De precieze instructies zijn in het decreet opgenomen ! De gemachtigde ambtenaren en mijn administratie zijn, hoewel de documenten ter zake nog niet verstuurd werden, perfect op de hoogte van de inhoud van deze drie decreten die door de Raad werden goedgekeurd. U ontkent dat. Ik zeg u zeer formeel dat, indien zij daarvan niet op de hoogte zijn, zij niet op de hoogte wensen te worden gesteld. Niet alleen in de pers werd daarnaar uitvoerig verwezen, maar ook in de vele voorbereidende vergaderingen werden zij daarbij ruimschoots betrokken.

Ik geef toe dat ik zal navragen waarop uw voorbeelden gebaseerd zijn. Ik vind dat dit onaanvaardbaar zou zijn.

Ik herhaal echter dat wij de drie ontwerpen van decreet zo vlug als mogelijk, nadat zij werden vertaald, zullen laten publiceren.

U suggereert om een omzendbrief te sturen. Dit lijkt mij weinig zinvol omdat ik weet dat iedereen die ervan op de hoogte moet zijn ook op de hoogte is.

Ik blijf herhalen dat aanvragen die nog zijn binnengekomen met de meeste omzichtigheid en met een strikte interpretatie van het mini-decreet, in afwachting van de publikatie van de ontwerpen van decreet in het staatsblad, zullen worden onderzocht. Op basis van de opvolregel kan nog een beslissing worden genomen.

U geeft het voorbeeld van Eurantex. Ter zake verwijs ik naar mijn antwoord dat ik op uw mondelinge vraag heb gegeven. Ik heb toen nauwkeurig het onderscheid gemaakt op basis van een advies van een college dat speciaal daarvoor was aangesteld omdat er een minderheids- en een meerderheidsadvies was en er dus geen eensgezindheid was omtrent de al dan niet toepasbaarheid van het mini-decreet. Ik kom tot mijn besluit.

Ik zal zo vlug als mogelijk ten uitvoer brengen wat hier in de Vlaamse Raad werd beslist en dit door de publikatie en door de uitvaardiging van de uitvoeringsbesluiten.

Bovendien zal ik nogmaals in de stafvergaderingen, die we geregeld hebben, **degenen** die het moeten weten er uitdrukkelijk op wijzen dat de precieze inhoud en de geest van deze reeds goedgekeurde ontwerpen van decreet in de besluitvorming moeten worden betrokken.

De voorzitter : De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, uw antwoord voldoet mij geenszins. Ik heb geprobeerd op een zeer voorzichtige manier aan te geven dat men momenteel tegen een verhoogd tempo de opvolregel aan het toepassen is, en dit met een soepelheid die men vroeger nooit heeft gekend. Dit is de realiteit zowel op het vlak van de gemeentebesturen als van de provinciale directies.

Dit betekent concreet dat wanneer u nog een beetje wacht met de effectieve afschaffing van de opvolregel, hij zelfs niet meer moet worden afgeschaft ; overal zal de vrije ruimte zijn opgevuld tot in bosgebieden toe. Tot de dag van vandaag gebeurt dit nog steeds. U zegt dat de gemachtigde ambtenaar op de hoogte is — en ik ga ervan uit dat hij het weet — maar de realiteit is totaal anders.

Mijnheer de minister, ik wil u nogmaals verzoeken een omzendbrief te versturen waarin u uitdrukkelijk zegt dat het gaat om uitzonderingsbesluiten waarbij de opvolregel of het mini-decreet niet moet worden toegepast. Ik meen inderdaad dat het zinvol zou zijn een omzendbrief naar uw provinciale directies te verzenden.

Wat de opvolregel zelf betreft, is het goedgekeurde ontwerp bekrachtigd. De vertaling in uitvoeringsbesluiten duurt mogelijks één uur. In minder dan één week tijd moet de publicatie in het staatsblad mogelijk zijn. Minstens op dit terrein wil ik een duidelijke uitspraak. Indien noodzakelijk wil ik u zelfs de dossiernummers ge-

De Mol

ven waarin het mini-decreet en de opvulregel onwettelijk worden toegepast. Het neemt dermate vormen aan dat men de periode van uw voorgangers, de heren Akkermans en Walt Niel, terug in herinnering brengt. Ik wil graag dat u daarvan formeel afstand doet, in feite om uzelf te beschermen. De druk op uw kabinet is zeer groot. Ik heb trouwens een paar voorbeelden gegeven van onwettelijke toepassingen door uw kabinet. Ik beschik zelfs over zeer recente gegevens met betrekking tot uw kabinet en indien nodig wil ik ze u alle bezorgen, al meen ik met zo ver te moeten gaan.

Mijnheer de minister, ik verzoek u met aandrang de opvulregel binnen de week te laten publiceren.

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister T. Kelchtemans : Mijnheer de voorzitter, ieder moet uiteraard zijn eigen verantwoordelijkheid opnemen. Ik zal de mijne zeker opnemen. Ik herhaal dat de publicatie zo vlug mogelijk zal geschieden.

Ik zal laten nagaan of de opvulregel — die meer dan twintig jaar van kracht is — plots slecht werd geïnterpreteerd op het terrein, hetgeen duidelijk werd geïnsinueerd. De aangehaalde voorbeelden van misbruiken in verband met de opvulregel zullen worden gecontroleerd.

Indien deze beweringen juist zijn, zal ik duidelijk instructies geven. Zoals ik reeds zei, zullen de ontwerpen van decreten zo snel mogelijk worden gepubliceerd.

De heer J. De Mol : Mijnheer de minister, ik kan u een dossier aanhalen — ik heb nog andere voorbeelden waarvoor u nog niet zo lang geleden, namelijk op 11 mei jongstleden, toelating tot uitvoering hebt gegeven. Het is een symptomatisch dossier voor de manier waarop u de opvulregel eigenlijk onwettig toepast. In dat dossier met nummer DA4037 15, heeft men een plan ingediend waarop een stal 15 meter is verschoven, de open ruimte die meer dan 80 meter bedraagt, opvult ; dit kan wettelijk niet. Door de verklaring dat er in de stal ook plaats is voor een gasfornuis en een wastobbe, waardoor de stal als onderdeel van de woning wordt beschouwd, praat u de toepassing van de opvulregel goed. Dit is een typisch voorbeeld van gesjoemel.

De voorzitter : Minister Kelchtemans heeft het woord.

Minister T. Kelchtemans : Mijnheer De Mol, u kunt mij die gegevens gerust bezorgen.

Ik laat u wel opmerken dat ik werk met een aantal personen en ervan uitga dat zij mij correcte dossiers voorleggen. Ik weet niet of een bepaald gebouw werd verschoven ; ik ga niet alles met de passer nameten. Dat moet u toch begrijpen.

Ik herhaal het : ik neem beslissingen op advies van mijn administratie.

Als u meent dat zij ten onrechte positief advies op grond van verkeerde gegevens hebben verleend, verstrek mij dan de nodige informatie over het dossier zodat ik het kan laten onderzoeken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (**Instemming**)

De vergadering is gesloten.

– **De vergadering wordt gesloten om 20.47 uur.**

BIJLAGE

VRAAG OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Welzijn en Gezondheid

Vergadering van woensdag 9 juni 1993

Vaste verslaggever : mevrouw L. Maximus, secretaris van de commissie

– Vraag om uitleg van de heer P. Hostekint tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin over de werking van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De werking van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap is al vaker het voorwerp geweest van tussenkomsten van diverse zijden. Wellicht heeft dit te maken met de relatief ingrijpende vernieuwingen die de inwerkingtreding van dit Vlaams Fonds op 1 april 1992 met zich meebracht.

Voor bepaalde personen werd de toegangspoort tot sommige gehandicaptenvoorzieningen sinds 1 april 1992 een stuk smaller, wat tot nogal wat onvrede leidde, voornamelijk dan bij de semi-internaten en internaten van MPI's en in mindere mate bij de beschutte werkplaatsen. De MPI's vreesden, misschien terecht, voor een personeelsafslanking op korte termijn en wezen erop dat een groep personen met handicap nergens meer terecht zou kunnen. Zo gebeurde het ook dat MPI's (semi-internaten en internaten) jongeren met een lichte handicap inschreven zonder dat de erkenning er was. Concreet zouden de instellingen bij een afwijzing door het Vlaams Fonds geen subsidies krijgen voor iemand die er wel verbleef.

De Vlaamse regering keurde eind vorig jaar een aantal uitzonderingsmaatregelen goed (onlangs verlengd tot 30.09.1993), waarbij voornamelijk het wegwerken van de achterstand in de dossierbehandeling van het Vlaams Fonds centraal stond.

Toch waren de MPI's nog niet tevreden en werd een versoepeling van de toegang tot het Vlaams Fonds bepleit. De Vlaamse regering besloot op 28 april laatstleden om alle aanvragen met het oog op de plaatsing in een instelling die een negatieve beslissing krijgen van de PEC (provinciale evaluatiecommissie) toch te subsidiëren met een aantal beperkingen. Dit besluit werd met terugwerkende kracht van 01.09.1992 tot 31.08.1993 aangenomen en betreft de verblijfkosten in een internaat, een semi-internaat of centrum voor observatie, oriëntatie en behandeling indien de persoon door de jeugdrechtbank of CBJ naar een dergelijke instelling werd verwezen of indien de persoon BO volgt.

Ondertussen heb ik vernomen dat een overleg werd opgestart tussen welzijn en onderwijs inzake de opvang van minderjarigen die niet tot de doelgroep van het Vlaams Fonds behoren maar toch nood hebben aan begeleiding.

Kan de minister mij in dat verband antwoorden op de volgende vragen :

1. Het Vlaams Fonds dat op 1 april 1992 van start ging, voorzag in een striktere reglementering van de toegang tot de subsidies in de gehandicaptensector. Wordt de werking van het Fonds niet uitgehoud via allerlei (al dan niet voorlopige) uitzonderingsmaatregelen ?
2. Eén van die maatregelen, met name die waarbij het Vlaams Fonds de verblijfkosten voor bepaalde personen toch ten laste neemt onder bepaalde voorwaarden, geldt slechts tot 31 augustus 1993. In antwoord op een actuele vraag van collega Maertens liet u uitschijnen dat de maatregel zou verlengd worden tot eind augustus 1994. In samenspraak met minister Van den Bossche zou u hierover een verslag opstellen. Hoe staat het tot dusver met dat verslag ?
3. Wat moeten de semi-internaten en internaten van de MPI's nu concreet doen indien zich jongeren met een lichte handicap aanbieden voor inschrijving in het volgend schooljaar en hun dossier nog niet is behandeld door het Vlaams Fonds ?
4. Zijn er reeds concrete afspraken gemaakt op het overleg tussen onderwijs en welzijn voor wat betreft diegenen die uit de boot vallen van het Vlaams Fonds ? Is er een agenda afgesproken en hoe ziet die eruit ?
5. Uit de praktijk blijkt dat, bij een beslissing van het Vlaams Fonds, de medische argumenten belangrijker worden geacht dan de sociale. Op welke manier wordt naar een meer evenwichtige argumentatie gestreefd ?

2. Antwoord van mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

Vooraleer in detail in te gaan op de vragen wenste de minister nog eens te wijzen op de historische evolutie van het ontstaan van het VFSIPH. Tot vóór enkele jaren, en dit was de periode dat het beleid vooral op nationaal vlak gevoerd werd, waren verschillende instanties bezig met gehandicaptenbeleid. De noodzaak aan een samenhangend beleid die toen aanvoeld werd, heeft geleid tot een meer geïntegreerde aanpak in de gemeenschappen. Enkel het medische luik (RIZIV) en de

individuele tegemoetkomingen (sociale zekerheid) zijn federaal gebleven. Het zou volgens de minister niet wijs zijn op het Vlaamse niveau opnieuw te pleiten om deelaspecten zoals tewerkstelling en revalidatie uit het ene kader dat het Vlaams Fonds biedt, te halen.

Men moet begrip opbrengen voor het feit dat het Vlaams Fonds nog maar recent operationeel geworden is en de ene toegangspoort zelfs pas vanaf 1 april 1992 in voege is getreden. Sinds 1 januari 1993 is het Vlaams Fonds ook bevoegd voor de taken die het ex-Fonds 81 vervulde.

“Ik heb niet” aldus de minister, “zoals de heer Hostekint suggereert, de bevoegdheid van het VFSIPH willen uithollen en ik heb niet aan knip- en plakwerk gedaan”.

De knelpunten die duidelijk aan de oppervlakte komen zijn het dossier en het multidisciplinair verslag en de procedure om toegang te krijgen tot het Vlaams Fonds. Aan deze twee knelpunten heeft zij oplossingen geboden. Beleidsverantwoordelijken moeten de voorwaarden creëren opdat beleidsopties zo goed mogelijk kunnen uitgevoerd worden.

Het is niet de taak van de politici een oordeel te vellen over de conclusies van een multidisciplinair verslag over een individueel geval. Dit behoort tot de verantwoordelijkheid van de deskundige hulpverleners. Zij beoordelen een persoon evenwel in het licht van de definities en doelstellingen vastgelegd in het decreet houdende oprichting van het VFSIPH. Indien men zou vaststellen dat deze benadering tot problemen leidt, dan moet aan het decreet geredigeerd worden. Het doel van het beleid is aan de reële behoeften te voldoen. Hiaten moeten opgevuld worden. “Indien ik de problemen aanhoor”, zei de minister, “die momenteel geformuleerd worden en door u, meneer Hostekint nog eens samengevat werden, pleit ik ervoor terug te keren naar de essentie van het decreet. Dit heeft niet tot doel gehandicapten te elimineren, maar een toegangspoort te bieden en de gehandicapten te oriënteren naar aangepaste voorzieningen”. Het dossier en het multidisciplinair verslag dat tot stand gekomen is op basis van een wetenschappelijk onderzoek, is voor verbetering en vereenvoudiging vatbaar.

De minister heeft een kortlopende studieopdracht gegeven om deze zaak te evalueren. Binnen de adviescomités van het Vlaams Fonds is men eveneens bezig met een voorstel tot vereenvoudiging van het verslag. Ook voor de te langlopende procedure heeft de minister een tussentijdse oplossing uitgewerkt totdat een aanpassing ten gronde zal gebeuren.

Zo heeft ze een besluit houdende een verkorte inschrijvingsprocedure genomen, teneinde de achterstand in de verwerking van de inschrijvingsdossiers op te vangen. Dit besluit werd verlengd tot 30 september 1993. Ondertussen heeft de minister aan de diensten van professor Broekaert van de universiteit van Gent ook de opdracht gegeven een evaluatie van de procedure te maken. Uit de onderzoeksbevindingen zal zeer spoedig een voorstel voor een nieuw dossier en procedure naar voor gebracht worden zodat de genomen overgangsmaatregel kan opgeheven worden.

Om de ongerustheid in de sector weg te nemen omtrent mogelijke effecten van de inschrijvingsprocedure op de instellingen, heeft de minister zeer recent een besluit genomen. Het is een bewaringsmaatregel ten aanzien van de bedreigde doelgroepen, die enkel van kracht is voor dit lopende schooljaar. Het komt erop neer dat niettegenstaande een weigering tot toegang in het Vlaams Fonds, deze kinderen toch een opvang geboden kan worden in de gesubsidieerde voorzieningen, die hiervoor een dagprijs ontvangen.

Om voor het volgend schooljaar een oplossing voor deze groep te vinden, is er reeds enkele weken terug een overleg gestart met het kabinet van haar collega minister Van den Bossche. De twee eerste vergaderingen waren een verkenning en bespreking van het probleem, waarbij een aantal voorstellen geopperd werden. Momenteel zijn de beide administraties de denkoefening aan het becijferen.

De inschrijvingsdossiers voor het Vlaams Fonds voor de jongeren met een licht mentale handicap moeten gewoon zoals voorheen, verder blijven ingediend worden. De uitzonderingsmaatregel heeft geen consequenties op het al of niet meer indienen van een dossier.

De minister wees erop dat de betrokkenen, en dat zijn in de eerste plaats de ouders en vervolgens de onderwijswereld, goed zouden nadenken over de noodzaak tot opname in een internaat of semi-internaat. Indien het PMS beslist dat een kind, gezien zijn ontwikkelingspeil, best onderwijs zou volgen in het buitengewoon onderwijs, dan betekent dit nog niet dat bijkomende omkadering en begeleiding nodig is. Het is trouwens goed de aandacht te vestigen op het feit dat niet alle semi-internaten op dezelfde wijze functioneren. Onlangs kreeg de minister een brief van een 15-jarig licht mentaal gehandicapt meisje dat vraagt of de minister het ook niet leuker zou vinden om kiné en logopedie tijdens de lessen te krijgen in plaats van 's avonds na de schooltijd.

Dit kan uiteraard maar dan wel met paramedici uit het onderwijs. Er bestaat daarenboven een verschil tussen semi-internaten voor schoolgaanden en semi-internaten (-dagcentra) voor nietschoolgaanden. Allebei beschikken ze over dezelfde omkadering, de ene groep moet enkel begeleid worden door en na de schooluren, de andere de ganse dag. Men moet toch eens duidelijk durven stellen dat beide types van semi-internaat met eenzelfde omkadering werken, doch niet met eenzelfde

populatie, en niet voor eenzelfde aantal uren.

Op de vraag waar de jongeren met een licht mentale handicap of met karakterstoornissen naartoe moeten als ze niet toegelaten worden in het Vlaams Fonds is het antwoord van de minister dat zij in elk geval in het buitengewoon onderwijs terecht kunnen waar er een aangepaste omkadering bestaat. Er zal moeten nagegaan worden of ze daarnaast nog bijkomende begeleiding nodig hebben en of de welzijnssector deze kan bieden. Is dit niet het geval voor een relatief grote groep, dan moet het decreet op dat vlak bijgestuurd worden.

3. Replieken

Een lid pleitte ervoor om bij de beoordeling van de kandidaat niet alleen rekening te houden met intra-persoonlijke kenmerken. De minister antwoordde hierop dat het inschrijvingsdossier uit 10 modules bestaat, met name :

1. stoornissen : moet ingevuld worden door de geneesheer
2. gezinssituatie
3. mobiliteit
4. persoonlijke verzorging en hygiëne
5. cognitieve vaardigheden
6. communicatieve vaardigheden
7. bewustzijns-, relatie- en gedragsbeperkingen
8. zelfredzaamheid bij huishoudelijke activiteiten
9. arbeidsgerichte vaardigheden
10. vrijetijdsbesteding.

Hiermede kan ook op de vraag van de heer Hostekint geantwoord worden dat het medische luik zeker niet primeert, Het verslag is zeer evenwichtig van opbouw. Daarnaast is ook de provinciale evaluatiecommissie multidisciplinair samengesteld. Naast een dokter zetelen er ook psychologen, orthopedagogen, sociologen of juristen, verpleegkundigen en kinesitherapeuten.

Hogerbedoeld lid is voorstander van een eenheidsdossier, doch korter dan het huidige. Hij vroeg of het multidisciplinair verslag dat zeer veel waardevolle gegevens bevat, zou kunnen meegedeeld worden aan de instellingen. Zij zouden hun behandelingsplan hierop kunnen afstellen. De minister wil dit overwegen, doch wijst erop dat de gehandicaptenorganisaties (KVG) dit destijds niet wensten omwille van de privacy en vooral het feit dat de gehandicapte zijn dossier zelf moet kennen en wil beheren.

Over de gesignaleerde problematiek van de hulpmiddelen gebruikt in het geïntegreerd onderwijs en de tegemoetkoming voor individuele hulp via het VFSIPH zal de minister zich verder bevragen.

Op de vraag van een ander lid in verband met de evaluatie van de PEC-normen **verwees** de minister naar de lopende onderzoeken en de adviescommissie in het Vlaams Fonds.

De voorzitter van de commissie wenste het debat hier te sluiten omdat, volgens het reglement, men zich moet houden aan het thema van de vraag om uitleg. Een globaal en grondig debat over de sector zou op een ander ogenblik zeker wenselijk zijn.

Trefwoordenregister

Actuele interpellaties

Zie Brug- en sluiswachters
Europese Ministerraad
Fishlink
GIMV
Ruimtelijke ordening
Transfers
Verankering
Waterverdragen

Actuele vragen

Zie Arbeidsvergunningen
Archeologisch onderzoek
Bedrijfsbeleid
Begemann
Bierbeek
Binnenlandse Aangelegenheden
Boelwerf
Brugge
Cabrita
Doelstelling SB-gebieden
Duwvaart
Europese Ministerraad
Maasland
Medische diensten
Milieu
Onderwijs
Parkeersystemen
Regionale televisie
Sint-Martens-Latem
SST
Televisie
Transfers
Vlabinvest
Water
Werkgelegenheid
Zelee

Aquafin

Problemen naar aanleiding van de overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de NV Aquafin, blz. 2315

Arbeidsvergunningen

Arbeidsvergunning aan een illegale vreemdeling, blz. 2394

Arbitragehof

Zie Ingekomen stukken

Archeologisch onderzoek

Archeologisch onderzoek langs het SST-tracé in Bierbeek, blz. 2394

Archeologisch patrimonium

Ontwerp van decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium
Voorstel van decreet van de heer J. Gabriels houdende bescherming van het archeologisch patrimonium
Algemene bespreking, blz. 2256
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2267
Zie stemmingen

Bedrijfsbeleid

Preventief bedrijfsbeleid, blz. 2400

Begemann

Resultaten van de Groep Begemann, blz. 2215

Begroting

Ontwerp van decreet houdende tweede

aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

Ontwerp van decreet houdende maatregelen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1993

Algemene bespreking, blz. 2365, 2366, 2370

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2380, 2381, 2390

Zie Stemmingen

Beleidsbrief Gezinsbeleid

Debat, blz. 2353

Zie Moties van aanbeveling
Stemmingen

Bierbeek

Archeologisch onderzoek langs het SST-tracé, blz. 2394

Bijlagen

Zie Vragen om uitleg

Binnenlandse Aangelegenheden

Vernietiging van een gemeenteraadsbesluit van Sint-Martens-Latem, blz. 2219

Boelwerf

Financiering van de opstarting van de Boelwerf, blz. 2216

Problemen met de privé-partner in de NV Boelwerf-Vlaanderen, blz. 2327

Verbintenissen van de groep Begemann inzake de Boelwerf, blz. 2327

Zie Met redenen omklede moties

Brugge

Huisvuilverbrandingsoven, blz. 2217

Brug-en sluiswachters

Stakingen en dienstregeling van de brug-en sluiswachters, blz. 2249

Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Zie Staatshervorming

Cabrita

Geplande produktie-afbouw van de nv. Cabrita in Zelee, blz. 2398

Commissie

Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 2209

De Lijn

Zie Stemmingen

Doelstelling SB-gebieden

Aanvraag tot erkenning van doelstelling SB-gebieden, blz. 2399

Duwvaart

Het Duwvaartracé, blz. 2213

Energietaks

Het invoeren van een energietaks op het privé-energieverbruik ter compensatie van de concurrentie- en tewerkstellingsbevorderende maatregelen door de federale regering, blz. 2196

Europese Ministerraad

De culturele agenda van België bij het voorzitterschap van de Europese Ministerraad, blz. 2404

Maatregelen betreffende de deelname van de Vlaamse ministers aan de Europese Ministerraad vanaf 1 juli 1993, blz. 2443
Mogelijke gemeenschappelijke actie van de Vlaamse Executieve en de Waalse Gewestexecutieve rond het Belgisch voorzitterschap van de Europese Ministerraad, blz. 2443

Fiets

Zie Stemmingen

Fishlink

GIMV-dochter Fishlink, blz. 2450
Zie Met redenen omklede moties

Gemeentelijke opcentiemen

Zie Stemmingen

Gezins- en bejaardenhulp

Discriminatie van onafhankelijke groepen in de sector van de gezins- en bejaardenhulp, blz. 2185

Zie Met redenen omklede moties

GIMV

Eventuele privatisering, blz. 2220
Zie Met redenen omklede moties

Goedkeuring internationale akten

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten:

1. De Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de republiek Hongarije anderzijds

2. De Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de republiek Polen anderzijds

Algemene bespreking, blz. 2418

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2419

Zie Stemmingen

Huisvestingspremies

Achterstand bij de uitbetaling van de huisvestingspremies ingevolge de inwerking-treding van het nieuwe premiestelsel op 1 april 1993, blz. 2323

Ingekomen stukken

Arresten van het Arbitragehof, blz. 2082, 2254

Beleidsbrieven, blz. 2253

Besluit van de Vlaamse Executieve, blz. 2254

Kennisgevingen van het Arbitragehof, blz. 2255

Kennisgeving van het Rekenhof, blz. 2082, 2254
Memorandum, blz. 2254
Ontwerp van decreet, blz. 2253
Resolutie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, blz. 2082
Schriftelijke vragen, blz. 2082, 2255
Verslagen, blz. 2081, 2253
Voorafbeelding door het Rekenhof, blz. 2081
Voorstellen van decreet, blz. 2081, 2253
Voorstellen van resolutie, blz. 2081

Interpellaties

Zie Aquafin
Boelwerf
Energietaks
Gezins- en bejaardenhulp
Huisvestingspremies
Milieu
Militaire domeinen
Staats hervorming
Vervoer
Zuid-Afrika

KS

Voorstel van resolutie van de heer P. Dewael betreffende de sanering van de mijn-terreinen
Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 2237, 2248

Leden

Berichten van verhindering, blz. 2081, 2123, 2155, 2185, 2209, 2253, 2315, 2327, 2365, 2393
Schriftelijke vragen, blz. 2082, 2255
Zie Commissies

Lombardsijde

Bescherming als landschap van het militair domein van Lombardsijde, blz. 2293

Maasland

Werkgelegenheid, blz. 2214

Medische diensten

Moratorium op de zwaar-medische diensten, blz. 2396

Met redenen omklede moties

Bijkomende federale steun aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, blz. 2196
De bekendgemaakte cijfers inzake de geldstroom van Vlaanderen naar Wallonië via de sociale zekerheid, blz. 2417
De houding van de Vlaamse regering naar aanleiding van de recente ontwikkelingen in Zuid-Afrika, blz. 2353
De rol van de minister van Staats hervorming, blz. 2292
Discriminatie van onafhankelijke groepen in de sector van de gezins- en bejaardenhulp, blz. 2191
Eventuele privatisering van de GIMV, blz. 2231
GIMV-dochter Fishlink, blz. 2455
Nieuwe cijfers inzake de sociale transfers, blz. 2417
Problemen met de privé-partner in de NV Boelwerf-Vlaanderen, blz. 2337
Stand van zaken betreffende het dossier militaire domeinen, blz. 2301

Transfers in de sociale zekerheid, blz. 2417
Verankeringsstrategie van de Vlaamse regering, blz. 2231
Verbintenissen van de groep Begemann inzake de Boelwerf, blz. 2337

Milieu

Bermbeheer, blz. 2218
Huisvuilverbrandingsoven in Brugge, blz. 2217
Mogelijke afbouwstrategie voor de fosfaat-industrie, blz. 2198

Militaire domeinen

Bescherming als landschap van het militair domein van Lombardsijde, blz. 2293
Stand van zaken betreffende het dossier militaire domeinen, blz. 2293
Zie Met redenen omklede moties

Monumenten en landschappen

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, gewijzigd bij decreet van 13 juli 1972
Algemene bespreking, blz. 2276
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2277
Zie stemmingen

Motie van aanbeveling

Beleidsbrief Gezinsbeleid, blz. 2364
Project Vlaanderen-Europa 2002 van de Vlaamse regering, blz. 2183

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 2337
Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 2393
Voorstel tot verdaging van een agenda-punt, blz. 2083
Vraag over coördinatie van de werkzaamheden van de Raad met die van de Wetgevende Kamers, blz. 2369

Onderwijs

Eventuele bevrozing van het aantal lesuren in het HOKT, blz. 2212
Stopzetting van het Kodaly-project in het muziekonderwijs, blz. 2211
Vrije dag voor Genkse leerlingen ter gelegenheid van een islamitische feestdag, blz. 2210
Zie Met redenen omklede moties
Stemmingen

Ontwerpen van decreet

Zie Archeologisch patrimonium
Begroting
Goedkeuring internationale akten
Monumenten en landschappen
Ruimtelijke ordening
Zie ook Ingekomen stukken
Stemmingen

Parkeersystemen

Parkeersystemen met dubbel tarief, blz. 2402

Regionale televisie

Erkenning van regionale televisieomroepen, blz. 2403
Zie Stemmingen

Rekenhof

Zie Ingekomen stukken

Ruimtelijke ordening

De toepassing van de op 9 juni 1993 door de Vlaamse Raad aangenomen ontwerpen van decreet houdende aanvulling en wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, blz. 2455
Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
Voorstel van decreet van mevrouw M. Vogels en mevrouw V. Dua houdende wijziging van de artikelen 2, 12, 15, 16 en 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
Algemene bespreking, blz. 2083, 2089, 2110
Artikelsgewijze bespreking, blz. 2116, 2117
Zie stemmingen

Schriftelijke vragen

Zie Ingekomen stukken

Sint-Martens-Latem

Vernietiging van een gemeenteraadsbesluit, blz. 2219

SST

Archeologisch onderzoek langs het SST-tracé in Bierbeek, blz. 2394

Staats hervorming

Bijkomende federale steun aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, blz. 2191
De rol van de minister van Staats hervorming, blz. 2285
Zie Met redenen omklede moties

Stemmingen

Aangehouden stemmingen (Ontwerpen van decreet)
Bescherming van het archeologisch patrimonium, blz. 2422
Monumenten en landschappen, blz. 2427
Hoofdelijke stemmingen (Met redenen omklede moties)
Afschaffen van een reeks weekkendiënten door De Lijn, blz. 2246
Bijkomende federale steun aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, blz. 2431
De eventuele privatisering van de GIMV, blz. 2432
De mogelijke oprichting van een ankerholding, blz. 2435
Discriminatie van onafhankelijke groepen in de sector van de gezins- en bejaardenhulp, blz. 2428
Gemeentelijke opcentiemen op de vennootschapsbelastingen, blz. 2240

Mogelijke maatregelen ter bevordering van het gebruik van de fiets, blz. 2244

Politisering van de regionale televisie, blz. 2238, 2239

Hoofdelijke stemmingen (Moties van aanbeveling)

Beleidsbrief Gezinsbeleid, blz. 2436

Project Vlaanderen-Europa 2002, blz. 2247

Hoofdelijke stemmingen (Motie van overeenstemming)

Voorstel van motie van overeenstemming, blz. 2422

Hoofdelijke stemmingen (Ontwerpen van decreet)

Bescherming van het archeologisch patrimonium, blz. 2426

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten :

1. De Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de republiek Hongarije anderzijds

2. De Europese Overeenkomst waarbij een associatie wordt tot stand gebracht tussen de Europese Gemeenschappen en hun Lid-Staten, enerzijds, en de republiek Polen anderzijds, blz. 2419

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992, blz. 2420

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993, blz. 2421

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993, blz. 2421

Ontwerp van decreet houdende maatregelen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1993, blz. 2422

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, blz. 2231

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, blz. 2235

Ontwerp van decreet houdende aanvulling met een artikel 88 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, blz. 2236

Ontwerp van decreet houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 1984, blz. 1937

Ontwerp van decreet houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 1985, blz. 1938

Televisie

Reclame voor pepmiddelen op TV, blz. 2403

Transfers

De bekendgemaakte cijfers inzake de geldstroom van Vlaanderen naar Wallonië via de sociale zekerheid, blz. 2406

Nieuwe cijfers inzake de sociale transfers, blz. 2406

Transfers in de sociale zekerheid, blz. 2406

Zie Met redenen omklede moties

Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

Voorstel van resolutie van de heer J. Van Hautem betreffende de werking van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 2438

Verankering

Mogelijke oprichting van een ankerholding, blz. 2220

Verankeringsstrategie van de Vlaamse regering, blz. 2220

Zie Met redenen omklede moties

Verslagen

Zie Ingekomen stukken

Vervoer

Exploitatie van bijzondere vormen van geregeld vervoer, blz. 2280

Vlaamse Executieve

Zie Ingekomen stukken

Vlaamse Gemeenschapscommissie

Zie Ingekomen stukken

Vlaanderen-Europa 2002

Debat, blz. 2123, 2155

Zie Motie van aanbeveling

Stemmingen

Vlabinvest

Het spoedprogramma van Vlabinvest, blz. 2400

Voorstellen van decreet

Zie Archeologisch patrimonium

Ruimtelijke ordening

Zie Ingekomen stukken

Voorstellen van resolutie

Zie KS

Vaste Nationale Cultuurpactconmissie

Zie ook Ingekomen stukken

Stemmingen

Vragen om uitleg

blz. 2119, 2147, 2205, 2303, 2459

Water

Kwaliteit van het strandwater, blz. 2395

Waterverdragen

Overleg tussen minister-president Van den Brande en minister-president Lubbers betreffende de Waterverdragen, blz. 2439

Werkgelegenheid

Werkgelegenheid in het Maasland, blz. 2214

Werkzaamheden

Regeling, blz. 2110, 2118, 2146, 2183, 2204, 2252, 2255, 2301, 2325, 2364, 2365, 2391, 2458

Zelee

Geplande produktie-afbouw van de n.v. Cabrita, blz. 2398

Zuid-Afrika

De houding van de Vlaamse regering naar aanleiding van de recente ontwikkelingen in Zuid-Afrika, blz. 2337

Zie Met redenen omklede moties

